

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ

Τόμος 28ος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ	9
Ελισάβετ Πανέλη <i>Μια νέα προσπάθεια ερμηνείας και εικονογραφικής προσέγγισης τοιχογραφιών ταφικών μνημείων της Θεσσαλονίκης</i>	11
Δημήτρης Π. Δρακούλης <i>Πόλεις, κώμες και χωριά της Επαρχίας Ελλάδος στην πρώιμη βυζαντινή περίοδο (4ος-6ος αιώνας)</i>	39
Αμοιρίδου Ευαγγελία <i>Ιδιάζουσες αναδείξεις πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως (8'-1' αι.)</i>	103
Στυλιανός Ιατρού <i>Μια παρατήρηση σχετικά με τη χρονολόγηση της α' αβαροσλαβικής πολιορκίας της Θεσσαλονίκης</i>	115
Γιώργος Καρδαράς <i>Όψεις συμβίωσης, συνεργασίας και επιδράσεων μεταξύ Αβάρων και Σλάβων, 6ος-9ος αι.</i>	131
Θεοδώρα Ζαμπάκη <i>«Οι συνθήκες που συνήψε ο προφήτης Μωάμεθ: Μοντέλο για τις συνθήκες των ισλαμικών κατακτήσεων;»</i>	151
Πάνος Σοφούλης <i>Σχέσεις Βυζαντίου και Βουλγαρίας κατά το τέλος των «σκοτεινών αιώνων»: η νομισματική μαρτυρία</i>	171
Βασιλική Κόκκορη <i>Έάν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς...: βασιλικά όνειρα στο Όνειροκριτικόν τοῦ Ἀχμέτ</i>	195
Εκα Tchkoidze <i>Μία πτυχή των πολιτικών σχέσεων Βυζαντίου-Γεωργίας τον 10ο αιώνα (Βάρδας Φωκάς και Δαβίδ κουροπαλάτης)</i>	217
Νεκτάριος Δαπέργολας <i>Τοπωνυμικά και ανθρωπωνυμικά τεκμήρια σλαβικών εγκατα-</i>	

- στάσεων στην περιοχή του Παγγαίου κατά τη Μέση Βυζαντινή Περίοδο 239
- Φωτεινή Β. Πέρρα
Ο Λέων της Μικράς Αρμενίας και ο «Λέων» της Βενετίας: Σχέσεις του Ρουπενίδη Λέοντα Β΄ του μεγάλου με τη βενετική ναυτική δημοκρατία στις αρχές του 13ου αιώνα 261
- Παντελής Γ. Χαραλαμπίκης
Περί αγνώστου Αγίου Ρωμανού 273
- Νικόλαος Θ. Γεωργιάδης
Θησαυροί παλαιολόγειων νομισμάτων. Ιστορική και αρχαιολογική προσέγγιση 295
- Β. ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ 321
- Γεράσιμος Μέρμανος, Οικονομικές ιδέες στο Βυζάντιο τον 12ο αιώνα. Οι περί οικονομίας απόψεις του Ευσταθίου Θεσσαλονίκης, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Ινστιτούτο Βυζαντινών Ερευνών, Μονογραφίες 13, Αθήνα 2008, σελ. 362.
(Ν. Γ. Μοσχονάς) 323
- Παναγιώτης Αγαπητός, Η ερωτική διήγηση στα μεσαιωνικά χρόνια. Περσία-Βυζάντιο-Φραγκιά, Αθήνα, Άγρα, 2008, σσ. 66.
(Σωτηρία Σταυρακοπούλου) 337
- Κ. Α. Maksimovic, *Zakonъ sudnyi ljudьmъ. Istočnikovedčeskie i lingvističeskie aspekty issledovanija slavjanskogo juridičeskogo pamjatnika*, Moskva, Izdatel'stvo Drevlechranilišče, 2004, 240 σελ.
(Αγγελική Δεληκάρη) 343
- Τὰ Ἑλληνικὰ Χειρόγραφα τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων (Κατάλογος Ἑκθέσεως), Ἐπιμέλεια Κώστα Ν. Κωνσταντινίδη & Γιάννη Κ. Μαυρομάτη με τὴ συνεργασία Ἡλίας Χ. Νέσσερη, Ἀθήνα 2009, σελ. 68 + πίν. XXV (σχήματος μεγάλου τετάρτου).
(Δημήτριος Κ. Αγορίτσας) 349
- Γ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ 353
- Σπύρος Ν. Τρωιάνος
Βιβλιογραφική επισκόπηση βυζαντινού δικαίου 2008/9 355

Δημήτρης Π. Δρακούλης

*Πόλεις, κώμες και χωριά της Επαρχίας Ελλάδος
στην πρώιμη βυζαντινή περίοδο (4ος-6ος αιώνας)*

Εισαγωγή

Σκοπός της εργασίας είναι η συμβολή στη διερεύνηση της οργάνωσης του δικτύου των οικισμών στις περιοχές που ανήκαν διοικητικά στην *Επαρχία Ελλάδος* κατά την πρώιμη βυζαντινή περίοδο (ΠΒΠ) (4ος-6ος μ.Χ. αι.). Η περίοδος αυτή θεωρείται ως αρχή της βυζαντινής ή και ως η παρακμιακή εξέλιξη της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, χωρίς να ξεετάζεται η αυτοτέλεια και η πρωτοτυπία των δραστηριοτήτων της. Υποστηρίζεται ότι η θεωρία της παρακμής κατά την πρώιμη βυζαντινή περίοδο δεν μπορεί να γίνει δεκτή και αντ' αυτού ένα σχήμα μετασχηματισμού είναι πιο ρεαλιστικό¹. Στόχοι της μελέτης είναι ο εμπλουτισμός των ιστορικο-γεωγραφικών γνώσεων για το δίκτυο οικισμών της *Επαρχίας Ελλάδος* και ο συσχετισμός αυτών των πληροφοριών με τα δίκτυα επικοινωνίας και τις πολιτισμικές ανταλλαγές. Επίσης, στόχοι είναι η χαρτογραφική αναπαράσταση και γενικότερα η ένταξη της περιοχής στο ευρύτερο ιστορικό-γεωγραφικό της πλαίσιο.

Πηγές

Ως πρωτογενείς πηγές για την περιφερειακή οργάνωση των οικισμών χρησιμεύουν μια σειρά κειμένων - καταλόγων που αντανakλούν τις διαχρονικές διοικητικές αλλαγές και την πολιτική δομή της αυτοκρατορίας σε σχέση με την περίοδο μελέτης. Οι πηγές αυτές αναπαράγουν τη διοικητική δομή, υπογραμμίζουν την ιεραρχία που διέπει όλη την κοινωνία της περιόδου και κυρίως διευκολύνουν τις φορολογικές εισπράξεις².

Η πηγή για τη διοικητική διαίρεση του 4ου αι. είναι το ανώνυμο κείμενο *Laterculus Veronensis* που προέρχεται από χειρόγραφο του 7ου αι. και βρίσκεται στη βιβλιοθήκη του καθεδρικού ναού της Βερό-

1. J. Koder, «The urban character of the early Byzantine Empire: Some reflections on a settlement geographical approach to the topic» στο *The 17th International Byzantine Congress, Major Papers*, New York 1986, 173.

2. Δ. Δρακούλης, *Η περιφερειακή οργάνωση κατά την πρώιμη βυζαντινή περίοδο (4ος-6ος αιώνας)*, Θεσσαλονίκη 2009, 5-6.

νας³. Πρόκειται για κατάλογο των 117 επαρχιών της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας που αντανakλά κατά κάποιους μελετητές⁴ τη διοκλητιάνεια διοικητική αποκατάσταση του 297 μ.Χ. ή κατ' άλλους⁵, την κωνσταντίνηα αναδιάρθρωση της περιόδου 303-324. Την ανώτατη πολιτική διοικητική βαθμίδα αποτελούν οι 4 *Υπαρχίες - Praefecturae* (*Ανατολής, Ιλλυρικού, Ιταλίας - Αφρικής και Γαλλιών*), που διοικούνται από τους υπάρχους ή επάρχους πραιτωρίου (*praefectus praetorio*) και τοποθετούνται υπεράνω των δώδεκα συνολικά *Διοικήσεων*. Στο ανατολικό τμήμα της αυτοκρατορίας αντιστοιχούν δυο *Υπαρχίες* (*Ανατολής και Ιλλυρικού*), που με τη σειρά τους χωρίζονται σε 5 *Διοικήσεις* (*Moesiae, Thracia, Asiana, Pontica και Oriens*)⁶.

Η πηγή για τη διοικητική διαίρεση του 5ου αι. είναι η *Notitia Dignitatum*, ένας επίσημος κατάλογος όλων των ρωμαϊκών πολιτικών και στρατιωτικών αξιωμάτων⁷. Παρέχει πληροφορίες που αφορούν στην οργάνωση της αυτοκρατορικής αυλής, στην υποδιαίρεση της αυτοκρατορίας σε *Υπαρχίες, Διοικήσεις* και 120 *Επαρχίες*, στην κατανομή των στρατιωτικών μονάδων και στη σύνθεση των επιμέρους διοικητικών μηχανισμών. Ο G. Dagron, θεωρεί πως η *Notitia* περιγράφει τη διοικητική κατάσταση της αυτοκρατορίας περί το 430⁸. Στη *Notitia* εμφανίζεται η υποδιαίρεση της αυτοκρατορίας σε ανατολικό και δυτικό ήμισυ, που επέφερε ο Θεοδόσιος ο Μέγας λίγο πριν από τον θάνατό του, το 395. Η *Υπαρχία Ανατολής*, που περιλαμβάνει τις *Διοικήσεις Αιγύπτου, Ανατολής, Πόντου, Ασιανής και Θράκης* και η νέα *Διοίκηση Ιλλυρικού* με τις *Διοικήσεις Μακεδονίας και Δακίας* αποτελούν το ανατολικό μισό της αυτοκρατορίας⁹.

Η πηγή για τη διοικητική διαίρεση του 6ου αι. είναι ο *Συνέκδημος*, γεωγραφικό έργο του γραμματικού Ιεροκλέους, που παρουσιάζει την περιφερειακή διάρθρωση του ανατολικού τμήματος της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Στον *Συνέκδημο*, 6 *Διοικήσεις* (*Θρακικής, Ιλλυρικού,*

3. O. Seeck (έκδ.), «Laterculus Veronensis» στο *Notitia Dignitatum in Partibus Orientis et Occidentis*, Berlin 1962, 247-53.

4. J. Irmscher, «Η Μακεδονία στην εποχή του Ιουστινιανού» στο *Βυζαντινή Μακεδονία. 324-1430 μ.Χ.*, Θεσσαλονίκη 1995, 137-38.

5. R.J.A. Talbert (έκδ.), *Barrington Atlas of the Greek and Roman World*, Princeton 2000, 1376.

6. T.D. Barnes, *The New Empire of Diocletian and Constantine*, Cambridge 1982, 205.

7. O. Seeck (έκδ.), *Notitia Dignitatum in Partibus Orientis* (όπως σημ. 3) IX-XXX.

8. G. Dagron, *Η γέννηση μιας πρωτεύουσας. Η Κωνσταντινούπολη και οι θεσμοί της από το 330 ως το 451*, Αθήνα 2000, 244.

9. J. Koder, *Το Βυζάντιο ως χώρος. Εισαγωγή στην Ιστορική Γεωγραφία της Ανατολικής Μεσογείου στη Βυζαντινή Εποχή*, Θεσσαλονίκη 2004, 110.

Ασιανής, Ποντικής, Ανατολικής και Αιγυπτιακής), 64 Επαρχίες και 920 πόλεις είναι καταχωρισμένες σε καταλόγους, με τρόπο ώστε να διαφαίνεται η πολιτική γεωγραφία των αρχών της ιουστινιάνειας περιόδου, μεταξύ 527 και 535 μ.Χ.¹⁰

Για τη μελέτη του οδικού δικτύου, πέραν της σύγχρονης βιβλιογραφίας, χρησιμοποιείται η *Tabula Peutingeriana* (Εικόνα 1), που αποτελεί το πληρέστερο αντίγραφο πρώιμου εικονογραφημένου ταξιδιωτικού οδηγού που έχει διασωθεί. Οι επιζωγραφισμένοι πίνακες χρονολογούνται στο 250 μ.Χ., ενώ θεωρείται πως αντιγράφηκαν από έναν μεγαλύτερο αρχικό χάρτη του πρώτου μ.Χ. αιώνα, μάλλον τον παγκόσμιο χάρτη του *Marcus Vipsanius Agrippa* (64 π.Χ.-12 μ.Χ.). Η τελική μορφή του *χάρτη*, ένα επίμηκες απόσπασμα περγαμηνής (6,75 μ. επί 34 εκατ.) πρέπει να καθορίστηκε περί το 500 μ.Χ. Σε αυτόν είναι καταγεγραμμένο το συνολικό οδικό δίκτυο, οι οικισμοί, οι σταθμοί διανυκτέρευσης και αλλαγής υποζυγίων κατά μήκος των διαδρομών που διέσχιζαν την αυτοκρατορία¹¹.

Τέλος, το κείμενο του ανωνύμου συγγραφέα *Expositio Totius Mundi et Gentium*, έργο του 4ου αι., χρησίμευσε για πληροφορίες που αφορούν κυρίως τις περιφερειακές παραγωγικές δραστηριότητες¹².

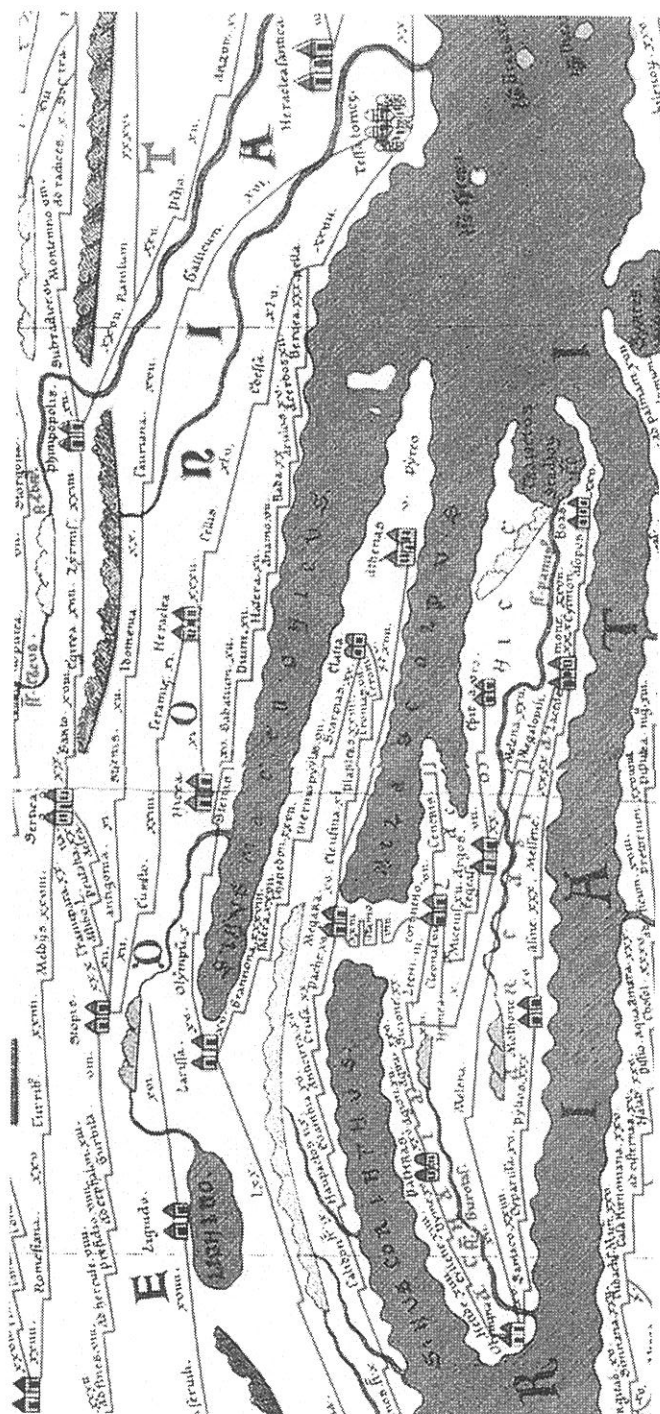
Μεθοδολογία

Για την ανάλυση χρησιμοποιείται η ιστορικο-γεωγραφική μέθοδος, που δέχεται τις οριζόντιες διαχρονικές *ιστορικές τομές* (cross sections) και τα συγχρονικά *κατακόρυφα θέματα* (vertical themes), που α-

10. Δ. Δρακούλης, *Η περιφερειακή οργάνωση* (όπως σημ. 2) 41. Βλ. και Δ. Δρακούλης, «Ο Συνέκδημος του Ιεροκλέους και η χαρτογράφησή του» στο *Πρακτικά 10ου Πανελληνίου Συνεδρίου Χαρτογραφίας*, Ιωάννινα 2008, όπου και η προηγούμενη βιβλιογραφία.

11. D. Drakoulis, «The study of Late Antique Cartography through Web based sources», *E - Perimetron* 2(3) (2007), 163-65. Βλ. και Δ. Δρακούλης, «Χαρτογραφικές πληροφορίες, σχεδιαστικοί συμβολισμοί και δίκτυα επικοινωνίας στην ύστερη αρχαιότητα: η *Tabula Peutingeriana* και τα *Itineraria Picta*» στο Δ. Ρωσσικόπουλος - Π. Σαββαΐδης (επιμ.), *Η εξέλιξη των οργάνων, των μεθόδων και των συστημάτων μετρήσεων των επιστημών της αποτύπωσης στην Ελλάδα*, Θεσσαλονίκη 2005, 81-105, όπου και η προηγούμενη βιβλιογραφία. Η δυνατότητα μελέτης της *Tabula* διευκολύνθηκε από την ηλεκτρονική δημοσίευσή της από την *Biblioteca Augustana* του Πανεπιστημίου του Augsburg, στο http://www.fh-augsburg.de/~harsch/Chronologia/Lspost03/Tabula/tab_intr.html (επισκέψιμο 09/04/2005). Το ψηφιακό αντίγραφο της *Biblioteca Augustana* αναπαράγει την *facsimile* έκδοση του C. Miller, *Castori Romanorum cosmographi tabulae quae dicitur Peutingeriana*, Ravensburg 1888.

12. J. Rougé (έκδ.), *Expositio totius mundi et gentium*, [Sources chrétiennes 14], Paris 1966.

Εικόνα 1: Απόσπασμα της Tabula Peutingeriana με τμήμα διαδρομών της ελληνικής χερσονήσου
(Κ. Miller, Tabula Peutingeriana, Ravensburg 1888, απ. χ. IX-X).

ντιστοιχούν σε αυτές. Σύμφωνα με τον εισηγητή της μεθόδου H.C. Darby, *ιστορική τομή* είναι η περιγραφή μιας κοινωνίας και του οικονομικού της χώρου σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή, ενώ τα *κάθετα θέματα* είναι η ανίχνευση και η αναπαράσταση μιας διακριτής λειτουργίας - διαδικασίας, εντός της ίδιας κοινωνίας και του περιβάλλοντός της, κατά τη διάρκεια της ιστορικής τομής. Από τη συνδυαστική *ιστορικών τομών* και *κάθετων θεμάτων* γίνεται εφικτή η αποτύπωση κάποιων διαχρονικών σταθερών και κοινωνικών μετασχηματισμών. Μπορούν να διερευνηθούν υπό μορφή μητρώου, όπου συνδυάζεται η περιγραφή με την ερμηνεία κάθε μετασχηματιζόμενης μορφής της κοινωνίας και του περιβάλλοντος τοπίου¹³.

Οι χωρικές κλίμακες που καλύπτονται στη μελέτη είναι: Α) Η γενική χωροταξική, δηλ. η *Επ. Ελλάδος* στο πλαίσιο της αυτοκρατορίας. Β) Η περιφερειακή κλίμακα, δηλ. η *Επ. Ελλάδος* στο πλαίσιο της εκάστοτε *Διοίκησης*, ως προς την οποία διερευνήθηκαν τρεις ιστορικές τομές, στον 4ο, 5ο και 6ο μ.Χ. αιώνα, με έμφαση στον τελευταίο. Γ) Η επαρχιακή κλίμακα που εξετάστηκε στον 6ο αιώνα. Η καταγραφή των οικισμών της πρώιμης βυζαντινής περιόδου προέκυψε από 3 πηγές χαρτογραφικής πληροφορίας: του E. Honigmann¹⁴, της *Tabula Imperii Byzantini*¹⁵ και τον Barrington Atlas¹⁶, στον οποίο βασίστηκε το γεωγραφικό υπόβαθρο που απεικονίζει την ιστορική γεωμορφολογία.

Η *Επαρχία* χωρίστηκε για αναλυτικούς λόγους σε μικρότερες οικο-γεωγραφικές περιοχές. Τα όρια των περιοχών αυτών, για την Στερεά Ελλάδα ακολουθούν προηγούμενη μελέτη του J. Koder¹⁷ και για την Πελοπόννησο προηγούμενη μελέτη της Α. Αβραμέα¹⁸. Πρόκειται για περιοχές με κοινές πολιτισμικές παραδόσεις και εθνολογικές συγ-

13. H.C. Darby, *The relations of History and Geography. Studies in England, France and the United States*, Exeter 2002. Βλ. και Ε.Π. Δημητριάδης, *Ιστορία της πόλης και της πολεοδομίας. Ευρωπαϊκοί πολιτισμοί. Μυκηναϊκοί χρόνοι ως τις αρχές του 20ου αιώνα*, Θεσσαλονίκη 1995, 30-34.

14. E. Honigmann (έκδ.), *Le Synekdemus d'Hiérocles et l'Opusculé géographique de Georges de Chypre*, Bruxelles 1939.

15. J. Koder, F. Hild, *Tabula Imperii Byzantini 1: Hellas und Thessalien*, Denkschriften 125, Wien 1976, χάρτης. 1, κλ. 1:800.000 (στο εξής *TIB Hellas*).

16. R.J.A. Talbert (επιμ.), *Barrington Atlas* (όπως σημ. 5) αποσπάσματα χάρτη 54 και 55, κλ. 1:500.000.

17. J. Koder, *The urban character* (όπως σημ. 1) 155-87 και σχ. 9.

18. Α. Avramea, *Le Péloponnèse du IVe au VIIIe siècle, changements et persistances*, Paris 1997, χ. 1.

γένειες, που χρονολογούνται από την προκλασική αρχαιότητα¹⁹ και συνεχίζουν να διατηρούν κάποια από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους και στην πρώιμη βυζαντινή περίοδο²⁰. Αυτές οι οικο-γεωγραφικές περιοχές έχουν διακριτά φυσικο-γεωγραφικά - οικολογικά χαρακτηριστικά, όπως λεκάνες απορροής ποταμών με φυσικά όρια τους υδροκρίτες, κορυφογραμμές, κλπ.²¹

Η χωροθέτηση των οικισμών πραγματοποιήθηκε με σάρωση καννάβου, που επιτυγχάνει τη χωροθέτηση των αρχαιολογικών ευρημάτων επί χάρτου. Έχει επανειλημμένα χρησιμοποιηθεί με πολύ καλά αποτελέσματα από το Copenhagen Polis Center, το εθνικό ερευνητικό κέντρο της Δανίας, για τη μελέτη των οικισμών της αρχαϊκής και κλασικής περιόδου στο πλαίσιο της ανάλυσης του περιφερειακού παραγωγικού χώρου και των πλουτοπαραγωγικών πηγών των επιμέρους οικισμών²².

Οι οικισμοί ταξινομήθηκαν με βάση α) ιστορικο-πολιτισμικά και β) γεωγραφικά-χωρικά χαρακτηριστικά. Τα πρώτα καταγράφουν πληροφορίες που αφορούν: i) Στην ίδρυση και διαχρονική παρουσία των οικισμών για πέντε σχηματικές ιστορικές περιόδους: αρχαϊκή (ΑΡ - ως το 550 π.Χ.), κλασική (ΚΛ - 550-330 π.Χ.), ελληνιστική (ΕΛ - 330-30 π.Χ.), ρωμαϊκή (ΡΩ - 30 π.Χ.-300 μ.Χ.) και πρώιμη βυζαντινή (ΠΒΠ - 300-640 μ.Χ.), ii) στα αρχαία τοπωνύμια και iii) στη σύγχρονη ονομασία. Οι οικισμοί ταξινομούνται επίσης με βάση τη διοικητική ιεραρχία εντός του επαρχιακού συστήματος, με κατηγοριοποίηση σε τέσσερα επίπεδα (πρωτεύουσα - πόλη - κόμη - χωρίον) με πηγή τον Συνέκδημο του Ιεροκλέους, δηλ. στο πρώτο τέταρτο του βου αιώνα. Οι οικισμοί ταξινομούνται επίσης με βάση την εκκλησιαστική ιεραρχία, με κατηγοριοποίηση σε τέσσερα επίπεδα (μητρόπολις - επισκοπή - χωροεπισκοπή - ενορία), με πηγή τη Σύνοδο της Εφέσου του 431²³.

Τα γεωγραφικά-χωρικά χαρακτηριστικά καταγράφουν πληροφο-

19. Βλ. για την πολιτισμική διαχρονική ιστορία της κάθε περιοχής τα αντίστοιχα λήμματα του Der Neue Pauly, (επιμ.) H. Cancik, H. Schneider, M. Landfester, Leiden 2007 (στο εξής NPauly).

20. Βλ. π.χ. τα λήμματα των διαφόρων περιοχών στα Εθνικά του Στέφανου Βυζαντίου στο A. Meineke (έκδ.), *Stephan von Byzanz. Ethnika*, Graz 1958.

21. R.J. Chorley, «Models in Geomorphology» στο R.J. Chorley, P. Haggett (επιμ.), *Models in Geography*, London 1967, 77.

22. M.H. Hansen, Th.-H. Nielsen (επιμ.), *An Inventory of Archaic and Classical Poleis*, Oxford 2005. Για μια γενική επισκόπηση των αρχαιολογικών περιφερειακών μελετών βλ. P.E. Acheson, J.L. Davis, «Περιφερειακές μελέτες, αρχαιολογική έρευνα και αρχαιολογία του τοπίου στην Ελλάδα» στο Π.Ν. Δουκέλλης, *Το ελληνικό τοπίο. Μελέτες ιστορικής γεωγραφίας και πρόσληψης του τοπίου*, Αθήνα 2005, 33-58.

23. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 81.

ρίες που αφορούν στην ταξινόμηση των οικισμών: i) με βάση την μορφολογία του εδάφους (πεδινόι - ημιορεινοί - ορεινοί), ii) σε σχέση με το υδάτινο στοιχείο (παραποτάμιοι - παραλίμνιοι - παραθαλάσσιοι - μεσόγειοι), iii) αναφορικά με τα δίκτυα επικοινωνίας (εγγύτητα σε δια-περιφερειακό - κύριο, επαρχιακό ή δευτερεύοντα οδικό άξονα) και iv) με βάση την παρουσία ή απουσία κόμβου ή λιμανιού.

Ανιχνεύτηκε επίσης η μορφή γεωγραφικής διασποράς και περιφερειακής οργάνωσης των οικισμών με χρήση 4 χωρικών μοντέλων (ακτινικό - διπολικό - γραμμικό και απουσία δικτύου). Τέλος, μετρήθηκε ψηφιακά η έκταση των επιμέρους γεωγραφικών περιοχών και εξήχθησαν χωροθετικά πηλίκια που αφορούν τη μέση ύπαιθρο χώρα των επιμέρους οικισμών.

Διοικητικά όρια

Οι περιοχές της Ελλάδος ανήκουν από το 27 π.Χ. στην *Provincia Achaia* με ανθυπατική έδρα διαμονής την *Κόρινθο*. Η *Επαρχία* περιλαμβάνει τη *Θεσσαλία*, την *Πελοπόννησο*, τη *Στερεά Ελλάδα*, την *Αιτωλία*, την *Ακαρνανία* και την *Ήπειρο*. Πιθανά στην αδριάνεια περίοδο (117-138 μ.Χ.) η *Αιτωλία*, η *Ακαρνανία* και η *Ήπειρος* δυτικά της *Πίνδου* συγκροτούσαν την *Provincia Epirus Vetus*. Επί Αντωνίνου του Ευσεβούς (138-161 μ.Χ.) αποχωρίστηκε και η *Θεσσαλία*, που προσωρινά αποδόθηκε στην *Provincia Macedonia* (Χάρτης 1.α)²⁴. Τον 4ο αι. η *Provincia Achaia* ανήκει στη *Dioecesis Moesiae*, σύμφωνα με τον *Laterculus Veronensis* (Χάρτης 1.β)²⁵. Αργότερα, ίσως ήδη πριν από το 327 μ.Χ., η *Διοίκηση Μοισιών* χωρίζεται στις *Διοικήσεις Δακίας* και *Μακεδονίας* και η *Provincia Achaia* υπάγεται στη δεύτερη, σύμφωνα με τη *Notitia Dignitatum* (Χάρτης 1.γ)²⁶. Τον 6ο αι. μετονομάζεται σε *Επαρχία Ελλάδος* ή γουν *Αχαΐας* και υπάγεται στη *Διοίκηση Ιλλυρικού*, σύμφωνα με το *Συνέκδημο* του Ιεροκλέους (Χάρτης 1.δ)²⁷. Συνο-

24. T.D. Barnes, *The New Empire* (όπως σημ. 6) 211. Βλ. και *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 50-51.

25. O. Seeck (έκδ.), *Laterculus Veronensis* (όπως σημ. 3) 248-49. Βλ. και T.D. Barnes (όπως σημ. 6) 207. Βλ. και R.J.A. Talbert (έκδ.), *Barrington Atlas* (όπως σημ. 5) χ. 101. Βλ. και A.H.M. Jones, *The Later Roman Empire, 284-602: A Social, Economic, and Administrative Survey*, Oklahoma 1964, 1070-71, χ. I.

26. O. Seeck (έκδ.), *Notitia Dignitatum* (όπως σημ. 3) 9-10. Βλ. και A.H.M. Jones, *Later Roman Empire* (όπως σημ. 25) 1072-73, χ. II.

27. E. Honigsmann (έκδ.), *Le Synekdemus* (όπως σημ. 14) 16. Βλ. και Γ. Χριστόπουλος - Ι. Μπαστιάς (επιμ.), *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, τόμος Ζ', *Βυζαντινός Ελληνισμός και Πρωτοβυζαντινοί Χρόνοι*, Αθήνα 1978, 440-41, χ. 16. Βλ. επίσης J.M. Spieser, «La ville en Grèce du IIIe au VIIe siècle» στο *Villes et peuplement dans l'Illyricum proto-byzantin*, Rome 1984, 315-340.

ρεύει από Β με την *Επ. Θεσσαλίας*, από Α με το *Αιγαίο Πέλαγος*, από Ν με το *Κρητικό Πέλαγος* και από Δ με την *Επ. Παλαιάς Ηπείρου* και το *Ιόνιον Πέλαγος*. Η έκτασή της είναι περί τα 40.500 τ.χλμ., εκ των οποίων τα 3.100 τ.χλμ. είναι νησιά. Αναλυτικότερα, τα 5.870 τ.χλμ. (14,5%) είναι η πεδινή έκταση, τα 12.300 τ.χλμ. (30,4%) η ημιορεινή και τα 22.360 τ.χλμ. (55,1%) η ορεινή²⁸. Σύμφωνα με την υπόθεση εργασίας μιας πυκνότητας 10-25 ατόμων ανά τ.χλμ., με εξαίρεση τους ορεινούς όγκους, μια μέση πυκνότητα 15 ατόμων ανά τ.χλμ. θα έκανε τον πιθανό πληθυσμό της να ανέρχεται σε περίπου 600.000 κατοίκους²⁹.

Γεωμορφολογία

Τα όρια της *Επαρχίας Ελλάδος*³⁰ (Χάρτης 2) περιλαμβάνουν τη *Στερεά Ελλάδα* (*Αιτωλία, Φωκία - Λοκρίς, Βοιωτία, Αττική και Μεγαρίδες*), την *Πελοπόννησο* (*Κορινθία, Αργολίδα, Αρκαδία, Λακωνία, Μεσσηνία, Ηλίκαι και Αχαΐα*), την νήσο *Εύβοια*, τα νησιά του *Ιονίου*, *Κεφαλονιά* και *Ζάκυνθο*, τα νησιά του *Αιγαίου*, *Σκύρο*, *Δήλο*, *Μύκονο*, *Στροφάδες*, *Κίμωλο*, *Δωρούσα*, *Λήμνο*, *Ιμβρο*, *Κύθηρα* και τα κοντινότερα *Κέα*, *Κύθνο*, *Αίγινα* και *Σαλαμίνα*. Η *Στερεά Ελλάδα* έχει ως βόρειο όριό της τον π. *Σπερχειό*³¹ και εκτείνεται προς Α μέχρι τον *Ευβοϊκό κόλπο*. Αυτός τη διαχωρίζει από την *Εύβοια*, με κοντινότερο σημείο προσέγγισης τη *Χαλκίδα*. Στο νότο χωρίζεται από την *Πελοπόννησο* από τον *Κορινθιακό*³² και *Σαρωνικό*³³ κόλπο. Ενώνεται μαζί της με μία στενή λωρίδα γης στην *Κόρινθο*. Το δυτικό όριο είναι η

28. Για τους υπολογισμούς κατασκευάστηκε χάρτης σε κλίμακα 1:1.000.000 με γεωγραφικό υπόβαθρο τα αποσπάσματα χάρτη 54, 55 και 58 (κλ. 1:500.000) του R.J.A. Talbert (έκδ.), *Barrington Atlas* (όπως σημ. 5) και μετρήθηκε με χρήση του λογισμικού *Ge!Area* της IsoCalc μέσα στο περιβάλλον ψηφιακής σχεδίασης Core!Draw.

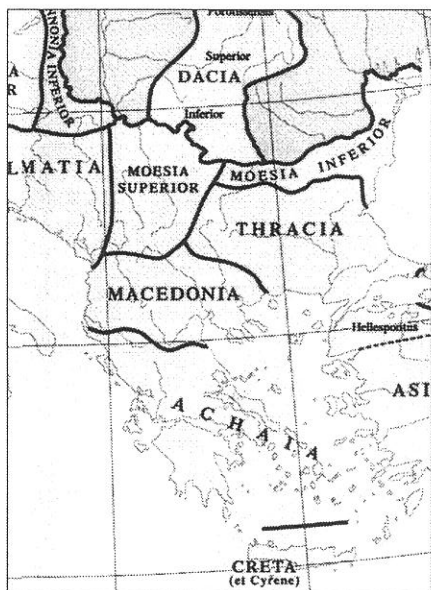
29. J. Koder, *Το Βυζάντιο* (όπως σημ. 9) 206. Βλ. και J. Koder, *The urban character* (όπως σημ. 1) 173. Βλ. και Α. Λαΐου «Το έμψυχο δυναμικό» στο Α. Λαΐου (επιμ.), *Οικονομική ιστορία του Βυζαντίου*, τ. Α', Αθήνα 2006, 118, σημ. 25, που συμφωνεί με τους υπολογισμούς του πληθυσμού με αυτή την πυκνότητα και παραθέτει την προηγούμενη βιβλιογραφία.

30. Για την απόδοση των ιστορικο-γεωγραφικών ονομασιών χρησιμοποιήθηκε ο R.J.A. Talbert (έκδ.), *Barrington Atlas* (όπως σημ. 5). Χρησιμοποιήθηκε επίσης ο χάρτης 1 (κλ. 1:800.000) των J. Koder και F. Hild, *Hellas und Thessalien* (όπως σημ. 15). Για την Πελοπόννησο σημαντική ήταν η βοήθεια του συνοδευτικού χάρτη της Α. Αντραμέα, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18).

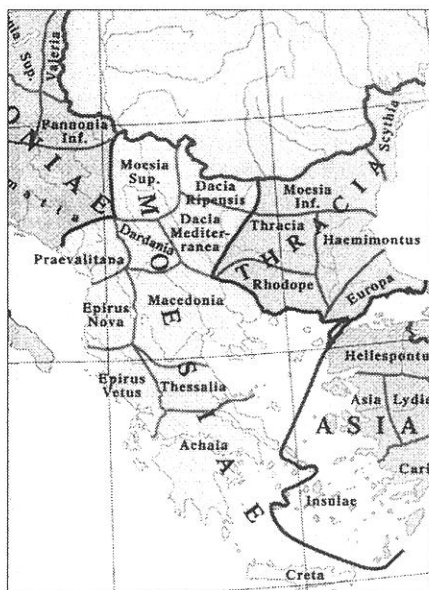
31. A. Pauly, G. Wissowa, W. Kroll (επιμ.), *Real-Encyclopädie der klassischen Altertumswissenschaft*, Stuttgart 1894-1980 (στο εξής *RE*), λ. *Σπερχειός*.

32. *RE*, *Κορινθιακός Κόλπος* και *Corinthiacus Sinus*.

33. *RE*, Saron 1, *Saronicus Sinus* και *Σαλαμινιακός Κόλπος*.

Χάρτης 1α: Οι ρωμαϊκές Επαρχίες της βαλκανικής χερσονήσου τον 3ο μ.Χ. αι. (Barrington Atlas 2000, χ. 100)

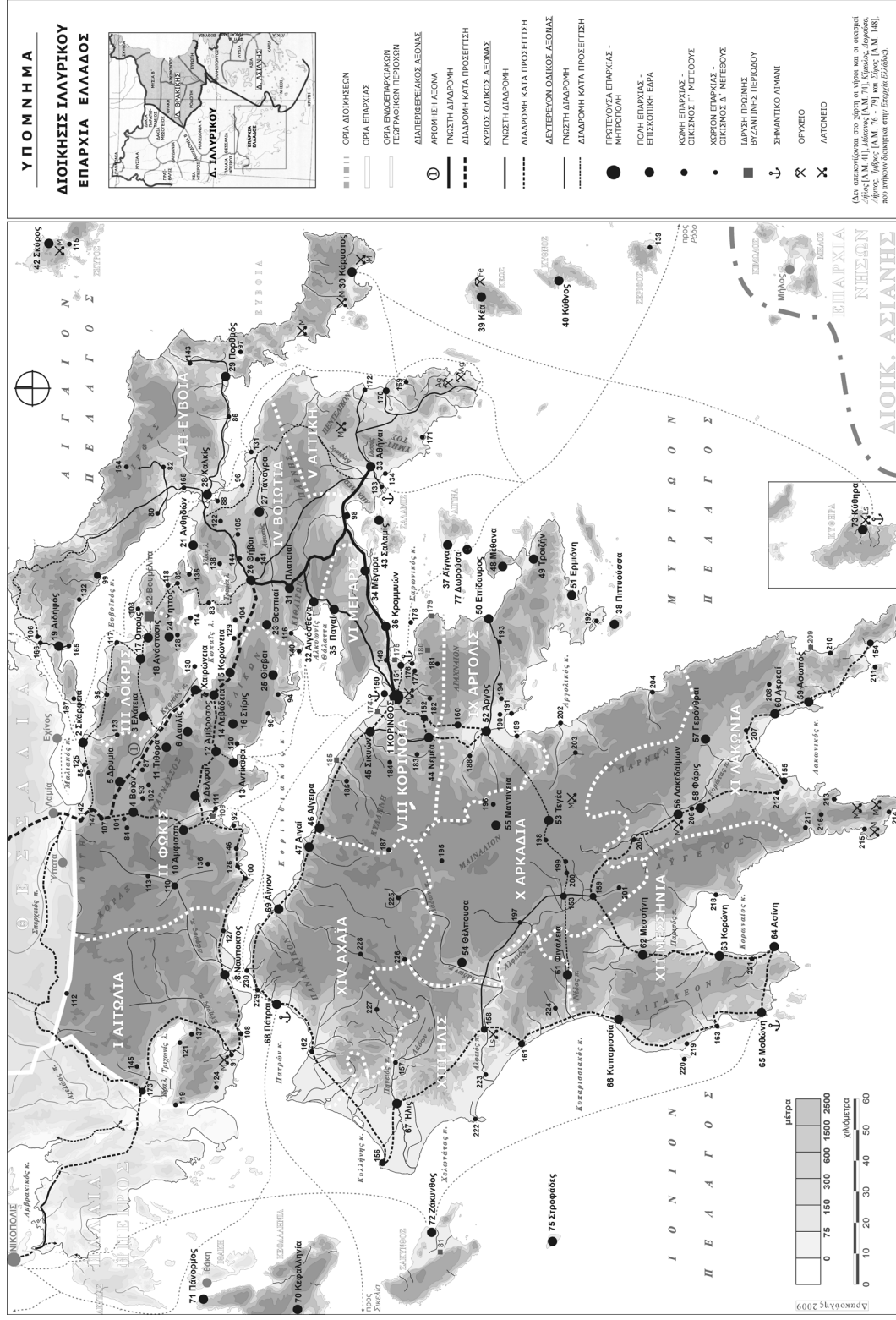
Χάρτης 1β: Οι Επαρχίες της Διοίκησης Μοισιών τον 4ο αι. (Barrington Atlas, χ. 101)

Χάρτης 1γ: Οι Επαρχίες της Διοίκησης Μακεδονίας τον 5ο αι. (Jones 1964, χ. III)

Χάρτης 1δ: Οι Επαρχίες της Διοίκησης Ιλλυρικού τον 6ο αι. (Δρακούλης 2009, Τ. 2, χ. Γ.1.δ)

Χάρτης 2: Κύριο και δευτερεύον δίκτυο οικισμών της *Επαρχίας Ελλάδος* κατά την πρώτη βυζαντινή περίοδο
[Γεωγραφικό υπόβαθρο: Barrington Atlas, απ. χ. 54, 55 και 58]

[Γεωγραφικό υπόβαθρο: Barrington Atlas, απ. χ. 54, 55 και 58]

δυτική πλευρά του όρους *Κόραξ*³⁴ και περικλείει της λίμνες *Τριχωνίδα*³⁵ και *Ύδρα*³⁶ μέχρι τον κόλπο της *Πάτρας*.

Η παρουσία ορέων είναι έντονη. Στο Β είναι τα όρη *Οίτη*³⁷ και *Κόραξ* που εκτείνεται και προς Δ. Στο κέντρο δεσπόζουν οι ορεινοί όγκοι του *Παρνασσού*³⁸, *Ελικώνα*³⁹ και *Κιθαιρώνα*⁴⁰. Τα όρη αυτά σχηματίζουν μία λεκάνη απορροής με μία μεγάλη λίμνη, την *Κωπαΐδα*⁴¹ και δύο μικρότερες την *Υλίκη*⁴² και την *Τρεφία*⁴³. Στο βόρειο τμήμα της λ. *Κωπαΐδας* χύνεται ο π. *Κηφισός*⁴⁴, που κατεβαίνει από το όρος *Οίτη* και σχηματίζει μία στενόμακρη πεδιάδα. Στο ΝΑ τμήμα της Στερεάς βρίσκονται τα όρη *Πάρνης*⁴⁵, *Πεντελικόν*⁴⁶, *Υμηττός*⁴⁷, και *Αιγάλεω*⁴⁸. Στο τμήμα αυτό σχηματίζονται σχετικά μικρές πεδιάδες. Μία πεδιάδα (*Τανάγρα*) βρίσκεται στο βόρειο μέρος, στην οποία χύνεται ο π. *Ασωπός*⁴⁹. Μία πεδιάδα υπάρχει στη ΝΔ πλευρά της *Πάρνηθος*, όπου και η *Αθήνα*, στην οποία χύνεται ο π. *Ιλισσός*⁵⁰. Στο νότιο μέρος της *Αττικής* υπάρχει πεδινή έκταση. Οι υπόλοιπες μικρές σε έκταση πεδιάδες περιορίζονται στις παραθαλάσσιες περιοχές. Στο δυτικό μέρος της Στερεάς είναι οι λ. *Ύδρα* και *Τριχωνίς* και οι π. *Εύηνος*⁵¹ και *Δάφνος*⁵², που καταλήγουν στη θάλασσα. Στην *Πελοπόννησο* δεσπόζουν ομοίως οι ορεινοί σχηματισμοί. Στο Β βρίσκονται τα

34. *NPauly*, *Korax M.*, σημ. Γκιώνα.

35. *NPauly*, *Trichonis L.*, σημ. Τριχωνίς.

36. *RE* 6, *Hydra L.*

37. *RE*, *Oite* 1, *Oeta M.*, σημ. Οίτη.

38. *RE* 1, *Parnassus M.*, σημ. Παρνασσός.

39. *NPauly* 1, *Helicon M.*, σημ. Ελικώνας.

40. *TIB* *Hellas* (όπως σημ. 15) 188 και *RE*, *Suppl.* 4 *Kithairon* 1, *Cithaeron M.*, σημ. Κιθαιρώνας.

41. *NPauly*, *Copais L.*, σημ. λ. Κωπαΐς.

42. *NPauly*, *Hylike L.*, σημ. Παραλίμνη.

43. *RE*, *Trephia L.*, σημ. λ. Τρεφία.

44. *NPauly*, 14, *Kephisos fl.*, σημ. π. Κηφισός.

45. *NPauly*, *Parnes M.*, σημ. Πάρνηθα.

46. *NPauly*, *Pentelikon - Brilessos M.*, σημ. Πεντελικό.

47. *NPauly*, *Hymettos M.*, σημ. Υμηττός.

48. *NPauly*, 46, *Aigaleos M.*, σημ. Αιγάλεω.

49. *NPauly*, *Asopos fl.*, σημ. π. Ωρωπός ή Βουριένης.

50. *NPauly*, 18-23, *Ilissos fl.*, σημ. Ιλισός.

51. *NPauly* 3, *Euenos fl.*, σημ. π. Φίδαρις.

52. *RE*, *Daphnos fl.*, σημ. π. Μόρνος.

όρη *Παναχαϊκό*⁵³ και *Κυλλήνη*⁵⁴. Το όρος *Μαίναλον*⁵⁵ βρίσκεται στο κέντρο και προς Ν ο *Πάρνωνας*⁵⁶ και ο *Ταϋγετος*⁵⁷. Στο κέντρο δεν υπάρχουν πεδιάδες, που βρίσκονται μόνο σε ορισμένα παραθαλάσσια σημεία. Η μεγαλύτερη πεδινή έκταση είναι στα ΒΔ και εκτείνεται από τις εκβολές του π. *Αλφειού*⁵⁸ μέχρι την *Πάτρα*. Την πεδιάδα αυτή βρέχει και ο π. *Πηνειός*⁵⁹. Άλλες πεδινές εκτάσεις υπάρχουν γύρω από την *Κόρινθο* και το *Αργος*. Ο π. *Ευρώτας*⁶⁰ σχηματίζει μία κοιλάδα μεταξύ *Ταϋγέτου* και *Πάρνωνος*. Ο π. *Πάμισος*⁶¹ σχηματίζει επίσης μία κοιλάδα μεταξύ των ορέων *Ταϋγέτου* και *Αιγάλεω*.

Το ανατολικό τμήμα της *Επαρχίας* μέχρι και τη νότια *Πελοπόννησο* ανήκει στη ζώνη βλάστησης του μικτού μεσογειακού τύπου δάσους με δρυς, πεύκα και κουκουναριές. Εξαίρεση αποτελούν η κεντρική βόρεια *Εύβοια* και ο *Ταϋγετος*, όπου κυριαρχούν τα κωνοφόρα υπερμεσογειακού τύπου. Το βόρειο τμήμα της *Επαρχίας* στα ανατολικά υπάγεται στη ζώνη βλάστησης της φυλλοβόλου δρυός. Στα δυτικά υπάγεται στη ζώνη της οξυάς. Στο κεντρικό βόρειο τμήμα της *Επαρχίας* είναι η ζώνη των παραμεσόγειων κωνοφόρων. Τα παράλια στον Κορινθιακό κόλπο υπάγονται στο μεσογειακό δάσος. Το δυτικό τμήμα της *Πελοποννήσου* ανήκει στη ζώνη του μικτού δάσους με φυλλοβόλα και αειθαλή είδη. Ο κεντρικός ορεινός όγκος της έχει οξυές και παραμεσόγεια κωνοφόρα⁶². Όλη η *Επαρχία* ανήκει στη ζώνη βλάστησης της ελιάς, εκτός του ΒΔ τμήματός της⁶³. Το υπέδαφος είναι πλούσιο σε ασβεστολιθικά πετρώματα, σε κοιτάσματα αργύρου και σιδήρου⁶⁴.

53. Πολύβιος, *Ιστορίαι*, έκδ. T. Buettner-Wobst, *Polybii historiae*, Stuttgart 1967, 5.30.4, *RE, Panachaikon M.*, σημ. Παναχαϊκό.

54. Πausanίας, έκδ. F. Spiro, *Pausaniae Graeciae descriptio*, Stuttgart 1967, 8.4.4, *Kyllene M.*, σημ. όρη Κυλλήνης.

55. Πausanίας (όπως σημ. 54) 8.36.7, *RE, Mainalion M.*, σημ. Μαίναλο.

56. Πausanίας (όπως σημ. 54) 2.38.7, *RE, Parnon M.*, σημ. Πάρνωνας.

57. D. Müller, *Topographischer Bildkommentar zu den Historien Herodots: Griechenland im Umfang des heutigen griechischen Staatsgebiets*, Tübingen 1987, 863-65, *Taygetos M.*, σημ. Ταϋγετος.

58. *NPauly, Alphe(i)os fl.*, σημ. π. Αλφειός.

59. Πausanίας (όπως σημ. 54) 6.22.5, *RE, Peneios fl.*, σημ. π. Πηνειός.

60. Πausanίας (όπως σημ. 54) 3.1.1, *RE, Eurotas fl.*, σημ. π. Ευρώτας.

61. Πausanίας (όπως σημ. 54) 4.34.1, *RE, Pamisos fl.*, σημ. π. Πάμισος.

62. P. Birot - P. Gabert, *La méditerranée et le Moyen-Orient*, τόμος I, Paris 1964, 77, σχ. 14.

63. B. Geyer, «Φυσικοί συντελεστές της εξέλιξης των τοπίων και των χρήσεων γης» στο Α. Λαΐου (επιμ.), *Οικονομική ιστορία* (όπως σημ. 29) 88, σχ. 8.

64. J. Koder, *To Βυζάντιο* (όπως σημ. 9) 77, εικ. 6.

Συμπερασματικά η *Επ. Ελλάδα* χαρακτηρίζεται από την πολυδιάσπασή της σε στεριά και επιμέρους νησιά, πολλά από τα οποία είναι ιδιαίτερα απομακρυσμένα (π.χ. *Λήμνος* και *Ίμβρος*). Κυριαρχούν οι ορεινοί όγκοι, με τις πεδιάδες συμπιεσμένες σε παραθαλάσσια σημεία, ενώ υπάρχουν αρκετοί ποταμοί και λίμνες.

Παραγωγικές δραστηριότητες

Στον πρωτογενή τομέα η *Επ. Ελλάδα* παράγει ελιές και λάδι, σταφύλια, κρασί και μέλι. Έχει κτηνοτροφία αιγοπροβάτων, από τα οποία παράγεται και μαλλί για υφάσματα. Ο ανώνυμος συγγραφέας της *Expositio totius mundi* στα μέσα του 4ου αι. επισημαίνει πως γενικά η παραγωγή στην *Αχαΐα* δεν είναι μεγάλη, τα εξαγώγιμα πλεονάσματα είναι μόνο ελαιόλαδο και μέλι, ενώ επαινείται η *Λακωνία* για το μάρμαρό της⁶⁵. Η αλιεία έχει σημαντικό ρόλο, καθώς γίνεται αλίευση ιχθύων και συλλογή πορφύρας, που χρησιμοποιείται για την κατασκευή της πολύτιμης βαφής υφασμάτων⁶⁶. Στον δευτερογενή τομέα παράγονται υφάσματα και αρώματα. Εργαστήρια κεραμικής (λύχνοι) και μεταλλοτεχνίας δραστηριοποιούνται στην *Αττική* και στην περιοχή της *Κορίνθου*⁶⁷. Γίνεται εξόρυξη αργύρου στο *Λαύριο* και σιδήρου στην *Κέα* και υπάρχουν λατομεία ασβεστόλιθου και μαρμάρου σε διάφορες θέσεις. Τα βασικά λατομεία της ΠΒΠ είναι στον *Υμηττό* (λευκό *marmor imettium*), στο *Πεντελικό* (λευκό *greco fino*), στα περίχωρα της *Κορίνθου*, κοντά στη *Σπάρτη* (ποικιλία ορυκτού σερπεντίνη), στην *Ολυμπία*, στο ακρωτήριο *Ταΐναρο* (*rosso antico*),

65. J. Rougé (έκδ.), *Expositio totius* (όπως σημ. 12) 188, LII. «*Post Thessaliam Achaiae, Graeciae et Laconicae terra, quae in se <studia> habens non sic <in> aliis sufficere sibi potest; nam et ipsa prouincia brevis est et montuosa, et non tantum frugifera potest esse: oleum uero ex paucis generat, et mel atticum et magis fama doc-trinarum et orationum glorificari potest; in aliis enim quamplurime non sic. Ciuitates autem habet has: Corinthum et Athenas. Corinthum enim ciuitatem multum in negotio <uigontem> et habentem opus praecipuum amphitheatri; Athenas uero <studia> et historias antiquas et aliquid dignum nominatum, arcum ubi multis statuīs stantibus mirabile est uidere dicendum antiquorum bellum. Laconica uero solo Crocino lapide, quem dicunt Lacedaemonium, ornari putatur*». Βλ. και Μ.Σ. Κορδώσης, *Ιστοριογεωγραφικά πρωτοβυζαντινών και εν γένει παλαιοχριστιανικών χρόνων*, Αθήνα 1996, 195. Βλ. και H. Kinder, W. Hilgemann, M. Hergt, *DTV - Atlas zur Weltgeschichte: Karten und chronologischer Abriss. Von den Anfängen bis zur Gegenwart*, München 2008, 104-05 και χάρτης. Βλ. και B. Bavant «Το Ιλλυρικό» στο C. Morrisson (επιμ.), *Ο Βυζαντινός Κόσμος*, τ. Α' *Η ανατολική ρωμαϊκή αυτοκρατορία (330-641)*, Αθήνα 2007, 472-74.

66. A. Muthesius, «Η παραγωγή μεταξωτών υφασμάτων» στο Α. Λαΐου (επιμ.), *Οικονομική ιστορία* (όπως σημ. 29) 266-269.

67. C. Morrisson, J.P. Sodini, «Ο έκτος αιώνας: το γενικό πλαίσιο» στο Α. Λαΐου (επιμ.), *Οικονομική ιστορία* (όπως σημ. 29) 328-30.

στην *Τεγέα*, στην *Καλυδώνα*, στην *Κάρυστο* (*cirollino* - *καρυστιά λίθος*), στη *Χαλκίδα* (*fior di resco*) και στη *Σκύρο*⁶⁸.

Δίκτυο οικισμών πρώιμης βυζαντινής περιόδου

Η ιεραρχία του δικτύου οικισμών στην ΠΒΠ αναλύεται σε 4 επίπεδα: α) πρωτεύουσα, β) πόλη, γ) κώμη, δ) χωρίον. Η διοικητική πρωτεύουσα και εκκλησιαστική μητρόπολη είναι έδρα του κυβερνήτη (*ηγεμών*), κρατικού αξιωματούχου, υπεύθυνου για θέματα φορολογίας και απονομής δικαιοσύνης. Ως πόλη θεωρείται ένας συμπαγής, συχνά οχυρωμένος, οικισμός με μεγάλη πυκνότητα κτισμάτων, με υψηλό ποσοστό μη αγροτικών λειτουργιών και πληθυσμό απασχολούμενο σε ποικιλία διαφορετικών λειτουργιών. Η πόλη διαθέτει κεντρικές διοικητικές, θρησκευτικές, οικονομικές και πολιτισμικές (τελετουργικές και εκπολιτιστικές) λειτουργίες, καθώς και μια υπαιθρο χώρα ποικίλου μεγέθους⁶⁹. Η κοινωνική διαστρωμάτωση στα αστικά κέντρα και στην επαρχιακή πρωτεύουσα χαρακτηρίζεται από τους φορείς της κρατικής και εκκλησιαστικής διοίκησης, τον *ηγεμόνα*, τους επισκόπους και τον μητροπολίτη. Αυτοί, μαζί με τους πλουσιότερους ιδιοκτήτες γης, τους *κτήτορας* συνιστούν τους προύχοντες. Στον 6ο αιώνα οι εκφράσεις για αυτούς τους εκπροσώπους της εξουσίας είναι: *πρωτεύοντες, τοις πρώτοις της πόλεως, τοις άγοντες τα πρωτεία, άρχοντες και πατέρες της πόλεως*⁷⁰. Το δεύτερο αστικό στρώμα αποτελούν οι κυρίως κάτοικοι της πόλης, οι *οικήτορες*, οι *μέσοι*, ούτε πολύ πλούσιοι ούτε πολύ φτωχοί, που είναι κυρίως έμποροι και τεχνίτες, οργανωμένοι σε συντεχνίες. Τις δυο αυτές βασικές κατηγορίες κατοίκων συμπληρώνουν ποικίλες κατηγορίες ελεύθερων εργατών, οι λεγόμενοι *πάροικοι* που κατοικούν στα προάστεια, καθώς και σκλάβοι που εργάζονται σε βιοτεχνικά εργαστήρια και σε γεωργικές δραστηριότητες⁷¹.

Σε ενδιάμεσο ιεραρχικό επίπεδο τοποθετούνται οι κώμες (*μητροκωμιαί, κωμοπόλεις*), που έχουν αγορές για την εξυπηρέτηση των αγροτών και υπάρχει ποικιλία επαγγελματικών κατηγοριών. Ένα από-

68. J.P. Sodini, «Η χρήση μαρμάρου και πέτρας» στο Α. Λαΐου (επιμ.), *Οικονομική ιστορία* (όπως σημ. 29) 227 και σχ. 25.

69. J. Koder, *The urban character* (όπως σημ. 1) 157.

70. D. Claude, *Die Byzantinische Stadt im 6. Jahrhundert*, München 1969, 117-20, 123-24.

71. Β. Παπούλια, «Πόλη και υπαιθρος στο Βυζάντιο» στο *Από τον αρχαίο στον νεώτερο πολυμερισμό*, τόμος 1, *Αρχαία Φύλα - Βυζαντινή Οικουμένη*, Θεσσαλονίκη 2002, 219.

σπασμα του Λιβανίου εξηγεί τη λειτουργία των *μητροκωμιών*⁷². Είχαν αγορές, όπου οι αγρότες μπορούσαν να αποκτήσουν τα απαραίτητα αγαθά και εργαλεία χωρίς να πρέπει να πάνε στην πόλη. Έχουν βρεθεί καταστήματα σε κωμοπόλεις, σε διάφορες θέσεις της ανατολικής Μεσογείου και υπάρχουν αναφορές για υφαντουργούς, σιδηρουργούς, χρυσοχόους, εργολάβους, τροχιστές πετρών και ξυλουργούς, ιατρούς, διδασκάλους και δικηγόρους⁷³. Οι κωμοπόλεις αυτές αντιπροσωπεύουν τους «οικισμούς - δορυφόρους», όπου πραγματοποιούνται περιοδικές, συνήθως εβδομαδιαίες εμποροπανηγύρεις (*pundinae*)⁷⁴.

Κατώτερο επίπεδο του δικτύου οικισμών είναι το *χωρίον* (*fundus*, δηλ. περιοχή με ορισμένα όρια), που αποτελεί οικονομική και νομική μονάδα. Κατοικείται από διάφορους *κατόχους* και περιβάλλεται: i) από μεμονωμένα κτήματα (*κτήσεις*) που ανήκουν σε μεγάλους κτηματίες, ii) από μικρές ιδιοκτησίες που κατοικούνται από χωρικούς, που έχουν εγκαταλείψει το χωριό, για να είναι κοντά στις καλλιέργειες (*αγρίδια*) και iii) από μεγαλύτερα κτήματα που κατοικούνται από δούλους, καλλιεργητές επί μισθώ και δουλοπάροικους (εξαρτημένους χωρικούς) που δεν διαθέτουν γη⁷⁵. Τα κοινωνικά στρώματα που απαντώνται στους οικισμούς αυτούς είναι οι *μειζότεροι* (οί *ἐν ἄρχουσι διακείμενοι*), δηλαδή οι πλούσιοι προύχοντες, οι *κτήτορες* (κτηματίες), οι *εμφυτευτές* (*μορτῖται*, *ημισειασταί*), δηλαδή άκληροι γεωργοί και οι σκλάβοι (*ανδράποδα*), ενώ μισθωτοί εργάτες, βιοτέχνες, κληρικοί και στρατιωτικοί συμπληρώνουν την κοινωνική διαστρωμάτωση⁷⁶.

Αν και η περιοχή, όπως και το υπόλοιπο ανατολικό *Ιλλυρικό*, ανήκει διοικητικά από το 395 μ.Χ. στο ανατολικό τμήμα του *Imperium Romanum* με έδρα την *Κωνσταντινούπολη*, σε επίπεδο εκκλησιαστικής οργάνωσης, η *Διοίκησης Ιλλυρικού* υπάγεται στην Δυτική Εκκλησία. Μέχρι και τον 4ο αι. υπόκειται στην Εκκλησία *Μεδιολάνων*, αργότερα μέχρι τον 8ο αι. στην Εκκλησία της *Ρώμης* και στη θρησκευτική δικαιοδοσία του Πάπα της *Ρώμης*. Τον 4ο αι. το βασικό θρησκευτι-

72. Λιβάνιος, *Αντιοχικός*, έκδ. R. Foerster, *Orationes 1-64, Libanii opera*, Hildesheim 1997, τόμος 1.2., 11.230.1, «τοῦτο μὲν κῶμαι μεγάλοι καὶ πολυάνθρωποι πόλεων οὐκ ὀλίγων πλέον πολυανδρούμεναι καὶ χειροτέχναις, ὥσπερ ἐν ἄσπεσι, χρώμεναι, κοινούμεναι πρὸς ἀλλήλας τὰ σφῶν αὐτῶν διὰ τῶν πανηγύρεων καλοῦσαί τε ἐν μέρει παρ' αὐτὴν ἐκάστη...».

73. C. Morrisson, J.P. Sodini, *Ο ἑκτος αἰώνας* (ὅπως σημ. 29) 296-98.

74. G. Dagron, «Entre village et cité: la bourgade rurale des IVE-VIIe siècles en Orient» στο *La romanité chrétienne en Orient: héritages et mutations*, London, ἄρθρο 7. Βλ. και J. Koder, *The urban character* (ὅπως σημ. 1) 172.

75. Ε. Αντωνιάδου - Μπιμπίκου, *Προβλήματα Ιστορίας*. Αθήνα 1996, 147.

76. Β. Παπούλια, Πόλη και ύπαιθρος (ὅπως σημ. 71) 216-17.

κό κέντρο της *Επ. Ελλάδος* είναι η μητρόπολις *Κόρινθος*, που υπόκειται από το 325 και μετά στον παπικό Βικάριο, Μητροπολίτη *Θεσσαλονίκης*. Οι δικαιοδοσίες του τελευταίου αφορούν την εκπροσώπηση του Πάπα στο ανατολικό *Ιλλυρικό*, την επιτήρηση και επικύρωση των διαδικασιών εκλογής επισκόπων, την επόπτευση των τοπικών συνόδων και την εκδίκαση διαφορών και αμφισβητήσεων⁷⁷. Ο εκχριστιανισμός του πληθυσμού διαρκεί μέχρι και την ιουστινιάνεια περίοδο⁷⁸.

Κατά την ΠΒΠ, τα βασικά όργανα διοίκησης της Εκκλησίας είναι για κάθε βαθμίδα δικαιοδοσίας τα ακόλουθα: α) ο *μητροπολίτης*, διοικεί την επαρχία, έχοντας την έδρα του στην πρωτεύουσά της. Είναι ο πρόεδρος της επαρχιακής συνόδου, που έχει μέλη της όλους τους επισκόπους της επαρχίας β) ο *επίσκοπος* που έχει την έδρα του στο αστικό κέντρο της περιφέρειάς του και διοικεί τη γύρω από αυτό ύπαιθρο, αρχικά με τους *χωρεπισκόπους*, δηλ. επισκόπους με περιορισμένη διοικητική εξουσία και αργότερα με τους *περιοδευτάς*, δηλ. πρεσβυτέρους με δικαίωμα εποπτείας. Κάθε τέτοια περιφέρεια περιλαμβάνει περισσότερες *παροικίες* - *ενορίες*, που διακρίνονται ανάλογα με τη χωροθέτησή τους σε *αγροικικές* και *εγχώριες*⁷⁹.

Περιγραφή

Τα εδάφη της *Επαρχίας Ελλάδος* (Χάρτης 2) καταλαμβάνουν τέσσερις μεγάλες γεωγραφικές περιοχές: Τη *Στερεά Ελλάδα* με 12.870 τ.χλμ., τη νήσο *Εύβοια* με 3.700 τ.χλμ., την *Πελοπόννησο* με 20.840 τ.χλμ. και μια επιφάνεια 3.120 τ.χλμ. που καταλαμβάνουν τα επιμέρους νησιά που ανήκουν στην *Επαρχία*. Για μεθοδολογικούς λόγους κατατμήθηκαν και εξετάζονται η *Στερεά* σε έξι ιστορικο-γεωγραφικές υπο-περιοχές (I-VI), η *Πελοπόννησος* σε επτά υπο-περιοχές (VIII-XIV), η ν. *Εύβοια* (VII), ενώ σε δυο ξεχωριστές ενότητες, *Αιγαίο* και *Ιόνιο Πέλαγος* (XV-XVI), εξετάζονται τα νησιά της *Επαρχίας*.

77. J. Koder, *Το Βυζάντιο* (όπως σημ. 9) 145.

78. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 51. Για το *corpus* της αντιπαγανιστικής νομοθεσίας μετά την επικράτηση του χριστιανισμού βλ. Α. Καμάρα, *Η αντιπαγανιστική νομοθεσία της Ύστερης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας μέσα από τους Κώδικες*, Αθήνα 2000. Για τον μερικό εκχριστιανισμό αρχαίων ναών βλ. J.-M. Spieser, «The Christianisation of Pagan Sanctuaries in Greece» στο J.-M. Spieser, *Urban and Religious Spaces in Late Antiquity and Early Byzantium*, Aldershot 2001, άρθρο VI, 1-13. Για τη στάση απέναντι στα αρχαία μνημεία βλ. H. Saradi-Mendelovici, «Christian Attitudes toward Pagan Monuments in Late Antiquity and Their Legacy in Later Byzantine Centuries», *DOP* 44 (1990) 47-61.

79. Σ. Τρωιάνος, «Εκκλησιαστικοί θεσμοί», στο *IEE* (όπως σημ. 27), 274-275.

Περιοχή Ι (Αιτωλία)

Η περιοχή Ι περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας Αιτωλίας⁸⁰ και ορίζεται από Β με τον ρου του Σπερχειού π., από Α με τις δυτικές υπώρειες του όρους Κόραξ, από Ν με τον Κορινθιακό κ. και από Δ με τον ρου του π. Αχελώου. Τα εδάφη της είναι κατά κύριο λόγο ορεινά με εξαίρεση τις παράκτιες περιοχές, αυτές γύρω από τις λίμνες Τριχωνίδα και Ύδρα και τις παρόχθιες των βασικών της ποταμών Ευήνου και Δάφνου. Έχει συνολική έκταση περίπου 2.700 τ.χλμ. και 11 οικισμούς (μια πόλη, μια κώμη και 9 χωριά), δηλαδή η μέση ύπαιθρος χώρα ανά οικισμό είναι 245 τ.χλμ.

Η βασική πόλη της περιοχής είναι η Ναύπακτος [8]⁸¹ (σημ. Ναύπακτος αρχ. Λέπανθος). Είναι χωροθετημένη στις εκβολές παραποτάμου του π. Μόρνου, σε απόσταση 10 χλμ. ΒΑ του στενού Ρίου - Αντιρρίου. Η πλεονεκτική στρατηγική της θέση οφείλεται στο ότι αποτελεί σημείο περάσματος από την Στερεά στην Πελοπόννησο, είναι σημαντικό λιμάνι στο δυτικό τμήμα του Κορινθιακού κ. και βρίσκεται επί της οδού, που συνδέει τη Νικόπολη της Επ. Ηπείρου με την υπόλοιπη Επ. Ελλάδος. Στα κατάλοιπα περιλαμβάνονται η αρχαία οχύρωση, με ύστερες ρωμαϊκές και βυζαντινές προσθήκες, που περικλείει με τριγωνική κάτοψη, την ύψους 200 μ. ακρόπολη, το λιμάνι και την πόλη. Έχουν ανευρεθεί ερείπια μεγάλης πεντάκλιτης βασιλικής του πρώτου μισού του 5ου αι. στο ανατολικό τμήμα της σημ. πόλης, καθώς επίσης και άλλη βασιλική στο ανατολικό τμήμα της οχύρωσης. Ο Προκόπιος μαρτυρεί την καταστροφή της από σεισμό το 551-52⁸².

Στους υπόλοιπους οικισμούς της ΠΒΠ περιλαμβάνονται το Αγρί-

80. S. Bommeljé, P.K. Doorn, Deylius M., *Aetolia and the Aetolians: Towards the Interdisciplinary Study of a Greek Region*, Utrecht 1987.

81. P. Soustal, *Tabula Imperii Byzantini 3: Nikopolis und Kephallenia*, Denkschriften 150, Wien 1981, 210-11 (στο εξής *TIB Nikopolis*). Βλ. και S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 99. Οι αριθμοί μέσα στις αγκύλες που συνοδεύουν την ονομασία κάθε οικισμού αναφέρονται στον αριθμό μητρώου που χαρακτηρίζει κάθε μονάδα ανάλυσης στους πίνακες και στον χάρτη.

82. Προκόπιος, *Υπέρ των πολέμων* (έκδ. G. Wirth (J. Haury), *Procopii Caesariensis, Opera omnia*, Leipzig 1962, 8,25,16-17. «Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμοὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιπεσόντες ἐξαίσιον τὴν τε Βοιωτίαν καὶ Ἀχαΐαν καὶ τὰ περὶ κόλπον τὸν Κρισαῖον κατέσεισαν. καὶ χωρία μὲν ἀνάριθμα, πόλεις δὲ ὅκτω ἐς ἑδαφος καθεῖλον, ἐν ταῖς Χαιρώνειά τε καὶ Κορώνεια ἦν καὶ Πάτραι καὶ Ναύπακτος ὅλη, ἔνθα δὴ καὶ φόνος γέγονεν ἀνθρώπων πολὺς».

νιον [173]⁸³, που λόγω της κομβικής του θέσης στο οδικό δίκτυο θεωρείται ως κώμη, οικισμός στη σημ. θέση Άνω Βλωχός [145]⁸⁴, *Λυσιμάχεια* [119]⁸⁵, *Μέταπα* [121]⁸⁶, *Φύταιον* [137]⁸⁷, *Νέα Πλευρών* [124]⁸⁸, *Καλυδών* [91]⁸⁹, *Υποχαλκίς* [108]⁹⁰, οικισμός στη σημ. θέση Κλαύσιον [112]⁹¹ και *Οινεών* [127]⁹².

Περιοχή II (Φωκίς)

Η περιοχή II περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Φωκίδος* και *Οζολίας Λοκρίδος*. Αυτές ορίζονται από Β με τις νότιες υπώρειες του όρους *Οίτη*, από Α με τον *Μαλιακό* κόλπο, από Ν με τον *Κορινθιακό* κόλπο και από Δ με τις ανατολικές υπώρειες του όρους *Κόραξ*. Τα εδάφη της είναι κατά κύριο λόγο ορεινά με εξαίρεση τις παράκτιες περιοχές στον *Μαλιακό* και *Κορινθιακό*. Έχει συνολική έκταση περίπου 4.300 τ.χλμ. και 18 οικισμούς (13 πόλεις και 5 χωρία), δηλαδή η μέση ύπαιθρος χώρα ανά οικισμό είναι 238 τ.χλμ.

Οι 13 πόλεις της είναι: Η *Σκάρφεια* [2] (σημ. θέση Τροχάλα, 1 χλμ. Ν του χωριού Μώλος) είναι χωροθετημένη σε απόσταση 10 χλμ. Α των Θερμοπυλών. Στην ΠΒΠ αποτελεί σημαντικό λιμάνι στον *Μαλιακό* κόλπο και τον 5ο αι. είναι, μετά την *Κόρινθο*, ο μεγαλύτερος αποθηκευτικός χώρος σιτηρών της *Επαρχίας*. Η ακμή της συνεχίζεται μέχρι τα μέσα του 6ου αι., μια και το 551 υφίσταται σοβαρές καταστροφές από σεισμό. Θεωρείται πως παρακμάζει μετά τις σλαβικές ε-

83. R. Stillwell, W.L. MacDonald, M.H. McAllister (επιμ.), *The Princeton Encyclopedia of Classical Sites*, Princeton 1976 (στο εξής *PECS*). Βλ. και S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 96. Βλ. και *NPauLy*. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland. Lexikon der historischen Stätten*, München 1989, 80-81. Σημ. Βραχώρι.

84. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 112-13.

85. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 94. Βλ. και G.M. Cohen, *The Hellenistic Settlements in Europe, the Islands and Asia Minor*, Berkeley 1995, 114-15. Σημ. θέση Κακκαβαριά - Άγιος Νικόλαος.

86. W.K. Pritchett, *Studies in Ancient Greek Topography*, Berkeley (1965-92), τόμος 6, 130-32 (στο εξής *SAGT*). Σημ. Ανάληψις.

87. *SAGT* 6 (όπως σημ. 86) 133-34. Βλ. και S. Bommelie et al., *Aetolia and the Aetolians: Towards the Interdisciplinary Study of a Greek Region*, Utrecht 1987, 100. Σημ. Παλαιοχώρι.

88. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 104. Σημ. Κάτω Ρετσίνα.

89. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 86-87. Με λατομεία μαρμάρου στην περιοχή. Σημ. Ν. Εβνοχώριον.

90. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 112. Βλ. και *NPauLy*, Chalkis 2. Σημ. Κάτω Βασιλική.

91. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 89.

92. *PECS* (όπως σημ. 83). Βλ. και *SAGT* 7 (όπως σημ. 86) 53-60. Σημ. θέση Κλίμα Ευπαλίου, Μαγούλα.

πιδρομές. Στα υλικά κατάλοιπα της ακρόπολης περιλαμβάνεται πλήθος κεραμικών οστράκων με γραπτή διακόσμηση⁹³.

Η πόλη *Βόιον* [4] βρίσκεται κοντά στη σημ. Γραβιά, στις βόρειες υπώρειες του *Παρνασσού*, επί της οδού που οδηγεί από τον *Μαλιακό* στον *Κορινθιακό* κ., μέσω *Αμφίσσης*. Η κατοίκησή της συνεχίζεται μέχρι τον 10ο αι. Στους πρόποδες του λόφου της ακρόπολης βρίσκεται τρίκλιτη βασιλική με μωσαϊκά, που εδράζεται σε παλαιότερη μονόκλιτη⁹⁴.

Οι *Δελφοί* [9] βρίσκονται στις δυτικές υπώρειες του *Παρνασσού*, σε απόσταση 12 χλμ. ΝΑ της *Αμφίσσης*. Στο αντωνίνειο οδοιορικό (325 μ.Χ.) αναφέρεται ως οδικός σταθμός. Επιγραφικές μαρτυρίες του 4ου μ.Χ. αι. δείχνουν ακμή της πόλης που διαρκεί μέχρι την περίοδο των σλαβικών εισβολών, πάντως και μετά τον 6ο αι. Στα υλικά κατάλοιπα της ΠΒΠ συγκαταλέγονται πολυάριθμα παλαιοχριστιανικά αρχιτεκτονικά μέλη, θεοδοσιανά κιονόκρανα και μωσαϊκές παραστάσεις σε παρεκκλήσι του 6ου-7ου αιώνα. Εκτός πόλεως βρίσκεται τρίκλιτη βασιλική με μωσαϊκές παραστάσεις (τέλος 4ου αι.)⁹⁵.

Η *Αμφισσα* [10] (σημ. Αμφισσα) βρίσκεται στο βόρειο τμήμα εύφορης κοιλάδας επί της οδού που συνδέει την *Ελλάδα* με τη *Θεσσαλία*, μέσω *Λαμίας*. Ένα βαπτιστήριο του 4ου αι. και μια βασιλική του 5ου-6ου αι. με μωσαϊκά μαρτυρούν την ακμή της πόλης μέχρι τις σλαβικές επιδρομές του 7ου αι.⁹⁶.

Η *Δρυμύα* - *Δρυμία* - *Δρυμαία* [5] είναι χωροθετημένη Β του άνω ρου του *Κηφισού* π., σε απόσταση 8,5 χλμ. ΒΑ της σημ. Αμφίκλειας. Η κατοίκησή της είναι πιστοποιημένη μέχρι τον 6ο αι., αλλά τα υπολείμματα του τριγωνικής κάτοψης τείχους της ανακαίνιστηκαν πιθανά στη βυζαντινή περίοδο⁹⁷.

Η *Τιθόρα* [11] (σημ. Άνω Τιθορέα) βρίσκεται στις ΒΑ υπώρειες του *Παρνασσού* και συνέχιζε να υφίσταται μέχρι και τον 6ο αι. Στα κατάλοιπα περιλαμβάνεται παλαιοχριστιανικό μωσαϊκό δάπεδο εκ-

93. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 257.

94. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 137. Βλ. και D. Rousset, «Les Doriens de la métropole, étude de topographie et de géographie historique», *BCH* 113 (1989) 210-13, 220-21, 228-29.

95. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 143-44.

96. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 110-11.

97. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 150. Βλ. και PECS (όπως σημ. 83). Βλ. και Π. Ντάσιος «Συμβολή στην τοπογραφία της αρχαίας Φωκίδας», *Φωκικά Χρονικά* 4 (1992) 28-29 (v. 2).

κλησιαστικής χρήσης και αρχιτεκτονικά μέλη σε δεύτερη χρήση διαφόρων περιόδων σε βυζαντινό πύργο⁹⁸.

Η *Δαυλίζ* - *Δαύλια* - *Δαύλεια* - *Διαύλια* [6] (σημ. Δαύλεια / Κάστρο) βρίσκεται στις ανατολικές υπώρειες του *Παρνασσού*, δυτικά της πεδιάδας του *Κηφισού* π., σε απόσταση 15 χλμ. ΒΔ της σημ. Λιβαδειάς. Η κατοίκησή της συνεχίζεται και κατά τη διάρκεια των σλαβικών εισβολών. Στο λόφο βρίσκονται τμήματα της αρχαίας οχύρωσης, που εμφανίζουν σημάδια μεσαιωνικής ενίσχυσης. Στο εσωτερικό της ακρόπολης υπάρχει μονόκλιτη παλαιοχριστιανική βασιλική, με αρχιτεκτονικά μέλη σε δεύτερη χρήση⁹⁹.

Η *Αμβροσος* - *Αμβρυσσος* [12] είναι χωροθετημένη σε ύψωμα, κοντά στο σημ. Δίστομον, που ελέγχει την πρόσβαση στα γειτονικά *Αντίκυρα*. Η παρουσία της θεωρείται σίγουρη μέχρι και τον 6ο αι. Στα τέλη του 19ου αι. βεβαιώνονται ερείπια, που προέρχονται από την αρχαία ακρόπολη¹⁰⁰.

Η *Αντίκυρα* (σημ. Κάστρο του Στενού στη Φωκίδα) [13] βρίσκεται στον ομώνυμο κολλίσκο επί του *Κορινθιακού* κ., σε απόσταση 5 χλμ. Ν του σημ. Διστόμου. Η παρουσία της θεωρείται σίγουρη μέχρι και τον 6ο αι. Στα κατάλοιπα της ΠΒΠ περιλαμβάνονται υπολείμματα αγροικίας (τέλη 4ου αι.), ερείπια εκκλησίας (5ος - 6ος αι.) και δυο ταφικά παρεκκλήσια στη σημ. θέση Μετόχιον¹⁰¹.

Η *Λεβάδεια* (σημ. Λιβαδειά) [14] είναι χωροθετημένη στη δυτική ακτή της λ. *Κωπαΐδος*, στις βόρειες υπώρειες του *Ελικώνος*. Κατοικείται σε όλη τη διάρκεια της ΠΒΠ και η παρουσία της μαρτυρείται με διάσπαρτα αρχιτεκτονικά μέλη και επιγραφές¹⁰².

Η *Κορώνεια* (σημ. Αρχαία Κορώνεια - Πύργος) [15] βρίσκεται στις ΒΑ υπώρειες του *Ελικώνος*, στη νότια όχθη της λ. *Κωπαΐδος*, σε απόσταση 4 χλμ. της σημ. Κορώνειας. Το τέλος της αποδίδεται στο

98. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 276. Βλ. και Π. Ντάσιος, Συμβολή (όπως σημ. 97) 41 (v. 28).

99. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 142-43. Βλ. και J.M. Fossey, *The Ancient Topography of Eastern Phokis*, Amsterdam 1986, 46-49.

100. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 121. Βλ. και J.M. Fossey, *Eastern Phokis* (όπως σημ. 99) 30-31.

101. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 123-24. Βλ. και J.M. Fossey, *Eastern Phokis* (όπως σημ. 99) 1986, 23-24.

102. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 200-01. Βλ. και J.M. Fossey, *Topography and Population of Ancient Boiotia*, Chicago 1988, 343-49.

σεισμό του 551 και τις σλαβικές επιδρομές. Ελάχιστα υπολείμματα οχυρώσεων υπάρχουν στο λόφο της ακρόπολης¹⁰³.

Η Στίρις (σημ. Παλαιοχώρι - Άγιος Νικόλαος) [16] βρίσκεται στις ΝΔ υπώρειες του *Ελικώνος*, σε απόσταση 5 χλμ. ΝΑ του σημ. Διστόμου. Θεωρείται πως υφίσταται ως πόλις ως τον 5ο αι., ενώ στη μέση βυζαντινή περίοδο αναφέρεται σε σχέση με τη γειτονική μονή του Οσίου Λουκά. Δεν υπάρχουν ευρήματα της ΠΒΠ¹⁰⁴.

Οι Θίσβη (σημ. Θίσβη, Κακόσι) [25] είναι χωροθετημένες σε κοιλάδα, στις νότιες υπώρειες του *Ελικώνος*, σε απόσταση 5 χλμ. Β του *Κορινθιακού* κόλπου. Η κατοίκησή της θεωρείται βεβαία μέχρι και τον 6ο αι., ενώ αργότερα εκσλαβίζεται με την ονομασία Κακόσι. Στα ευρήματα συγκαταλέγονται η αρχαία οχύρωση με τμήμα μεσαιωνικού πύργου και ερείπια μεγάλου αριθμού μεταβυζαντινών ναών με βυζαντινά αρχιτεκτονικά μέλη σε δεύτερη χρήση¹⁰⁵.

Στους υπόλοιπους οικισμούς - χωριά της ΠΒΠ περιλαμβάνονται οι πέντε παρακάτω: *Δαφνούς* [95]¹⁰⁶, *Τάρφη* [123]¹⁰⁷, *Ορχομενός* 2 [130]¹⁰⁸, *Κύνος* [117]¹⁰⁹ και οικ. με πιθ. ονομασία *Όλμωνες* [128]¹¹⁰.

Περιοχή ΙΙΙ (Λοκρίς)

Η περιοχή ΙΙΙ περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Επικνημιδίου Λοκρίδος* και γύρω από τη λ. *Κωπαΐδα*. Αυτές ορίζονται από Β με τον *Ευβοϊκό* κόλπο, από Α με τη λ. *Κωπαΐδα* και το όρος *Κιθαιρών*, από Ν με τον *Κορινθιακό* κόλπο και από Δ με τις ανατολικές υπώρειες των ορ. *Παρνασσού* και *Ελικώνος*. Έχει συνολική έκταση περίπου 980 τ.χλμ. και 31 οικισμούς (6 πόλεις, μια κόμη και 24 χωριά) και η μέση ύψαιθος χώρα ανά οικισμό είναι 32 τ.χλμ., πρόκειται δηλαδή για περιοχή με πολύ μεγάλη πυκνότητα οικισμών.

Οι έξι πόλεις της είναι: Η *Ελάτεια* [3] είναι χωροθετημένη στη

103. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 192. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 324-30.

104. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 263. Βλ. και J.M. Fossey, *Eastern Phokis* (όπως σημ. 99) 32-34.

105. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 275. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 178-82.

106. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 142. Βλ. και Nrauly. Σημ. Άγιος Κωνσταντίνος.

107. *SAGT5* (όπως σημ. 86) 167-71. Σημ. Φαρύγαι, Ρεγκίνι Λοκρίδας.

108. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 351-59. Σημ. θέση Σκριπού Βοιωτίας.

109. J.M. Fossey, *The Ancient Topography of Opountian Lokris*, Amsterdam 1990, 81-84. Σημ. Λιβανάτες Φθιώτιδας, θέση Πύργος.

110. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 296-99. Σημ. Ν. Παυλών Βοιωτίας.

σημ. θέση Δραχμάνι - Πιπέρι, στο βόρειο άκρο της κοιλάδας του π. *Κηφισού*. Θεωρείται πως εγκαταλείφθηκε μετά τις σλαβικές επιδρομές. Στα υλικά κατάλοιπα περιλαμβάνονται τμήματα της ιουστινιανείας οχύρωσης¹¹¹.

Η *Χαιρώνεια* [7] (πρ. Κόπραινα) βρίσκεται στο νότιο άκρο της κοιλάδας του *Κηφισού* π., στη συμβολή του με τη λ. *Κωπαΐδα*, σε απόσταση 7 χλμ. ΒΔ της σημ. Λιβαδειάς. Το 551 καταστρέφεται από σεισμό. Στα κατάλοιπα στο κάτω τμήμα του οικισμού συγκαταλέγονται παλαιοχριστιανική τρίκλιτη βασιλική και στην ακρόπολη η αρχαία οχύρωση με πύργο και μεσαιωνικές επιδιορθώσεις¹¹².

Η *Οπούς* (σημ. Καστράκι) [17] είναι χωροθετημένη στο ΒΔ άκρο του *Ευβοϊκού* κ., κοντά στη σημ. Αταλάντη. Είναι σημαντική πόλη τον 3ο και τον 4ο μ.Χ. αι. και θεωρείται πως παρακμάζει στην μετα-ιουστινιανεία περίοδο. Στην ύστερη βυζαντινή περίοδο ιδρύεται σαν συνέχεια της η Αταλάντη¹¹³.

Η *Ανάστασις - Αναστασία* (σημ. Κυπαρίσσι, Γαρδινίτσα) [18] βρίσκεται στη Βοιωτία, στο ΒΔ άκρο του *Ευβοϊκού* κόλπου. Δεν υπάρχουν ευρήματα¹¹⁴.

Η *Βουμέλιτα - Βουμελιττά - Βουμελίτα* (σημ. Χιλιαδού) [22] βρίσκεται στο βόρειο *Ευβοϊκό* κ., σε απόσταση 2 χλμ. ΝΑ του σημ. Μαρτίνου. Αποτελεί συνέχεια αρχαίου οικισμού, που η κατοίκησή του σταματά με τις σλαβικές επιδρομές. Τα υλικά ευρήματα αφορούν σε προηγούμενες της πρώιμης βυζαντινής περιόδους¹¹⁵.

Η πόλη *Υηττός* (σημ. Δενδρί) [24] βρίσκεται 2 χλμ. Α του σημ. χωριού Λούτσι(ον), Β της λίμνης *Κωπαΐδος*. Η αρχαία ακρόπολη χρησιμοποιείται μέχρι και τον 6ο αι. ως χώρος κατοίκησης, λόγω της καλής τροφοδοσίας νερού που διαθέτει. Τα ευρήματα στη γύρω περιοχή περιλαμβάνουν την οχύρωση και τα ερείπια έξι εκκλησιών οικοδομημένων με αρχαία υλικά σε δεύτερη χρήση. Υπάρχουν επίσης μονόκλι-

111. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 153-54. Βλ. και *PECS* (όπως σημ. 83). Βλ. και Π. Ντάσιος, *Συμβολή* (όπως σημ. 97) 44 (ν. 38).

112. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 138-39. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 375-82.

113. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 227. Βλ. και J.M. Fossey, *Opountian Lokris* (όπως σημ. 109) 68-74.

114. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 122. Βλ. και J.M. Fossey, *Opountian Lokris* (όπως σημ. 109) 62-65.

115. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 137. Βλ. και J.M. Fossey, *Opountian Lokris* (όπως σημ. 109) 46-48.

τη βασιλική της ΠΒΠ με κορινθιακά κιονόκρανα σε δεύτερη χρήση και τμήματα παλαιοχριστιανικών μωσαϊκών δαπέδων σε άλλη θέση¹¹⁶.

Στους υπόλοιπους 25 οικισμούς της ΠΒΠ περιλαμβάνονται η *Καλλίπολις* [110], που ο J. Koder θεωρεί ως κόμη¹¹⁷, ο οικισμός στη σημ. θέση Κονιακός [113]¹¹⁸, *Φυσκεῖς* [136]¹¹⁹, *Οιάνθεια* [126]¹²⁰, οικ. στη σημ. θέση Ερατεινή [100]¹²¹, *Τολοφών* [146]¹²², *Χάλειον* [92]¹²³, οικ. στη σημ. Ιτέα [109]¹²⁴, *Κίρρα* [111]¹²⁵, οικ. με πιθ. ονομασία *Σωσθενίς* [142]¹²⁶, *Τραχίς* [147]¹²⁷, *Όμιλαι* [107]¹²⁸, *Ερινεός* [101]¹²⁹, *Ακύφας* - *Πίνδος* [84]¹³⁰, *Χάραδρα* [93]¹³¹, *Εροχός* [102]¹³², *Αμφίκλεια*

116. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 173.

117. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 84-85. Σημ. Καλλίπολις πρ. Βελούχοβο Φωκίδας. Βλ. J. Koder, *The urban character* (όπως σημ. 1) 187, σχ. 9.

118. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 90.

119. D. Leekley, N. Efstratiou, *Archaeological Excavations in Central and Northern Greece*, Park Ridge, New Jersey 1980, 116. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 549. Σημ. θέση Φούρνος, Μαλανδρίνο Φωκίδας.

120. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 109-10. Σημ. Τολοφών, πρ. Βιτρινίτσα Λοκρίδας.

121. D. Leekley, *Archaeological Excavations* (όπως σημ. 119) 112. Βλ. και S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 82.

122. D. Leekley, *Archaeological Excavations* (όπως σημ. 119) 109. Βλ. και S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 73. Σημ. Βιβάδι Φωκίδας, θέση Άγιοι Πάντες, Μάρμαρα.

123. D. Leekley, *Archaeological Excavations* (όπως σημ. 119) 112-13. Σημ. Γαλαξίδι.

124. Π. Ντάσιος, *Συμβολή* (όπως σημ. 97) 90 (ν. 129). Βλ. και *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 176.

125. D. Leekley, *Archaeological Excavations* (όπως σημ. 119) 114. Βλ. και Π. Ντάσιος, *Συμβολή* (όπως σημ. 97) 89-90 (ν. 128). Σημ. Μαγούλα Φωκίδας, Ξεροπηγάδα.

126. A. Kondoyannis, «Sosthenis» στο *Actes du Colloque "La Thessalie" Quinze années de recherches archéologiques 1975-1990 - Bilans et perspectives*, Athens, 1994. Σημ. Βαρδάτες.

127. D. Leekley, *Archaeological Excavations* (όπως σημ. 119) 122-23. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 264-65. Σημ. Ταχίς Φθιώτιδας.

128. E.W. Kase (επιμ.), *The Great Isthmus corridor route: explorations of the Phokis - Doris expedition*, τ. 1, Dubuque 1991, 49-50. Σημ. Κουβελόκαστρο ή Κάστρο Οριάς.

129. D. Rousset, «Les Doriens de la métropole, étude de topographie et de géographie historique» *BCH* 113 (1989) 214, 221, 227-28. Βλ. και *NPauly*. Σημ. Καστέλλια Δ. Γραβιάς, θέση Ευαγγελίστρια.

130. *NPauly*. Σημ. θέση Πύργος, Δ. Γραβιάς.

131. *NPauly*. Σημ. Μαριολάτες Φωκίδος.

132. Π. Ντάσιος, *Συμβολή* (όπως σημ. 97) 32 (ν. 10). Σημ. Κάτω Σούβαλα Φωκίδας.

[87]¹³³, *Αλπηνός* [85]¹³⁴, *Νίκαια* [125]¹³⁵, *Χάλαιον* [103]¹³⁶, *Μήδιον* [120]¹³⁷, *Βούλις* [90]¹³⁸, *Χορσία* [94]¹³⁹, *Σίφαι* [140]¹⁴⁰ και *Ογχηστός* [129]¹⁴¹.

Περιοχή IV (*Βοιωτία*)

Η περιοχή IV περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Βοιωτίας* και ορίζεται από Β με τον *Ευβοϊκό* κόλπο, από Α με τον ορεινό όγκο του όρους *Πάρνης*, από Ν με τον *Σαρωνικό* κόλπο και από Δ με το όρος *Κιθαιρών* και τις λ. *Τρεφία* και *Υλίκη*. Έχει συνολική έκταση περίπου 2.550 τ.χλμ. και 21 οικισμούς (5 πόλεις, μια κώμη και 15 χωριά) και η μέση ύπαιθρος χώρα ανά οικισμό είναι 121 τ.χλμ.

Οι 5 πόλεις της είναι οι παρακάτω: Η *Ανθηδών* [21] είναι λιμάνι στο βόρειο *Ευβοϊκό* κ., σε απόσταση 2 χλμ. από τα σημ. Λουκίσια. Ανοικοδομήθηκε γύρω στο 540 μ.Χ., στο πλαίσιο της ιουστινιάνειας αμυντικής πολιτικής και η κατοίκησή της θεωρείται σίγουρη ως τον 7ο αιώνα. Τον 8ο αι. οι κάτοικοι μετεγκαταστάθηκαν πιθανά στα σημ. Λουκίσια. Στα υλικά κατάλοιπα της ΠΒΠ περιλαμβάνονται τμήματα των λιμενικών εγκαταστάσεων και σε κοντινή απόσταση από αυτές βρίσκεται τρίκλιτη βασιλική με μωσαϊκά δάπεδα¹⁴².

Οι *Θεσπιαί* (σημ. Ερημόκαστρο) [23] είναι χωροθετημένες στις ανατολικές υπώρειες του *Ελικώνος*, σε απόσταση 15 χλμ. από τις Θήβες. Αποτελούν συνέχεια της αρχαίας πόλης, που παρήκμασε στο δεύτερο μισό του 6ου αι. λόγω των σλαβικών επιδρομών, αν και η συνέχεια της είναι πιθανή στη μέση βυζαντινή περίοδο. Τα υλικά κατάλοι-

133. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 122. Βλ. και D. Leekley, *Archaeological Excavations* (όπως σημ. 119) 119. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 108-09. Βλ. και NPauLy, Amphikaia. Σημ. θέσεις Δαδί, Νεκροταφείο και Παλιόπυργος Ν. Φθιώτιδας.

134. NPauLy. Σημ. Κολωνός.

135. SAGT4 (όπως σημ. 86) 162-64. Σημ. Αγία Τριάδα, Παλαιόκαστρο.

136. J.M. Fossey, *Opountian Lokris* (όπως σημ. 109) 36-43. Σημ. Θεολόγος Φωκίδας.

137. J.M. Fossey, *Eastern Phokis* (όπως σημ. 99) 26-29. Σημ. Άγιοι Θεόδωροι.

138. Π. Ντάσιος, *Συμβολή* (όπως σημ. 97) 65 (ν. 70). Σημ. Ζαλίτσα.

139. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 187-94. Βλ. και NPauLy. Σημ. Κάστρο Χοστίων.

140. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 168-73. Σημ. Αλυκή.

141. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 308-12. Σημ. Καζάρμα.

142. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 123. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 252-57.

πα περιλαμβάνουν επιγραφικό υλικό της κωνσταντινείας περιόδου, που βεβαιώνει την επιδιόρθωση των τειχών κατά τον 4ο αι.¹⁴³.

Οι *Θήβαι* (σημ. Θήβαι) [26] βρίσκονται στο νότιο άκρο της βοιωτικής λεκάνης, σε απόσταση 28 χλμ. ΝΔ της *Χαλκίδος*. Στη ΠΒΠ αποτελούν τη *Μητρόπολη Βοιωτίας*, που τα τείχη της ανακαινίζονται επί Ιουστινιανού. Χάρη σε αυτά η παρουσία συνεχίζεται και στην περίοδο των σλαβικών εισβολών, ενώ ο εφοδιασμός της διεκπεραιώνεται μέσω του λιμένα του *Ευρίπου* στην *Εύβοια*. Στα υλικά κατάλοιπα περιλαμβάνονται μεσαιωνικές αμυντικές κατασκευές στην ακρόπολη *Καδμεία*, που εδράζονται πάνω στις ιουστινιάνειες οχυρώσεις. Προς Α είναι χωροθετημένα νεκροταφεία της ΡΩ, ΠΒ και βυζαντινής περιόδου, με υπολείμματα βυζαντινού ναού, που εδράζεται σε παλαιότερη μονόκλιτη βασιλική. Διασώζονται τμήματα του μεσαιωνικού οδικού δικτύου, που βασίζεται σε προγενέστερη χάραξη. Σε γειτονικό ύψωμα (θέση Καναβάρι) βρίσκονται υπολείμματα τρίκλιτης κατασκευής δίχως νάρθηκα (σημ. Αγ. Φωτεινή), με αρχιτεκτονικά μέλη σε δεύτερη χρήση, που εδράζεται πάνω σε αρχαίο ιερό της Δήμητρας¹⁴⁴.

Η *Τάναγρα* [27] βρίσκεται 6 χλμ. ΝΑ της σημ. Τανάγρας και σε απόσταση 28 χλμ. Α των Θηβών. Η αρχαία πόλη αποτελούσε πιθανά κατά την ΠΒΠ επισκοπική έδρα. Σε απόσταση 1 χλμ. από το σημ. χωριό βρίσκεται μεσαιωνικός πυργίσκος, που εδράζεται σε αρχαιότερα θεμέλια και με υλικό δόμησης από δεύτερη χρήση. Επιγραφικές μαρτυρίες του 4ου και 5ου μ.Χ. αι. αναφέρουν την εκκλησία της Αγίας Τριάδος, ενώ πολυάριθμα διάσπαρτα αρχιτεκτονικά μέλη δείχνουν συνέχεια κατά την ΠΒΠ¹⁴⁵.

Οι *Πλαταιαί* (σημ. πρ. Πλαταιές, πρ. Κόκλα) [31] είναι χωροθετημένες στις βόρειες υπώρειες του όρ. *Κιθαιρών*, σε απόσταση 13 χλμ. Ν των *Θηβών*. Αποτελεί επισκοπική έδρα και τα τείχη της ανακαινίζονται στην ιουστινιάνεια περίοδο. Θεωρείται πως παρακμάζει την περίοδο των σλαβικών εισβολών. Στα κατάλοιπα περιλαμβάνονται χριστιανικό επιγραφικό υλικό του 4ου αι. καθώς και τμήματα των οχυρώσεων του 6ου αι. με παλαιότερα υλικά δόμησης σε δεύτερη χρήση¹⁴⁶.

Στους υπόλοιπους 16 οικισμούς της ΠΒΠ περιλαμβάνονται η *Ε-*

143. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 275. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 135-40.

144. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 269-71. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 199-208.

145. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 267. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 44-49, 53-56.

146. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 243-44. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 102-12.

λενσίς [98]¹⁴⁷, που ο J. Koder θεωρεί ως κόμη και Λάρυμνα [118]¹⁴⁸, Αγχόη [89]¹⁴⁹, οικ. με πιθ. ονομασία Κώπαι [114]¹⁵⁰, οικ. στη σημ. θέση Κάστρο, Σκροπονέρι [135]¹⁵¹, Ακραϊφίαι [83]¹⁵², Αλίαρτος [104]¹⁵³, Κρεύσις [116]¹⁵⁴, Σχοίνος [138]¹⁵⁵, Τευμησσός [144]¹⁵⁶, Σκώλος [141]¹⁵⁷, Ελαιών [105]¹⁵⁸, Μυκαλησσός [122]¹⁵⁹, Αυλίσ [88]¹⁶⁰, Δήλιον [96]¹⁶¹ και Ωρωπός [131]¹⁶².

Περιοχή V (Αττική)

Η περιοχή V περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας Αττικής και ορίζεται από Β με τον ορεινό όγκο του όρους Πάρνης και με το νότιο Ευβοϊκό κόλπο, από Α με το νότιο Ευβοϊκό, από Ν με τον Σαρωνικό κόλπο και από Δ με τον Σαρωνικό και το όρος Αιγάλεω. Έχει συνολική έκταση περίπου 1.700 τ.χλμ. και 7 οικισμούς (μια πόλη, μια κόμη και 5 χωριά) και η μέση ύψαιθρος χώρα ανά οικισμό είναι 243 τ.χλμ.

Η πόλη των Αθηνών (σημ. Αθήνα) [33] περικλείεται από τους ορεινούς όγκους του Πάρνη, του Πεντελικού, του Υμηττού και του Αιγάλεω, μεταξύ του Κηφισού και Ιλισσού π. και βρίσκεται σε απόσταση 8 χλμ. ΒΑ του λιμένα της Πειραιώς. Η πόλη δεν διαθέτει οχυρώ-

147. RE. Βλ. και J.S. Traill, *Demos and trittys: epigraphical and topographical studies in the organization of Attica*, Toronto 1986, 138.

148. TIB Hellas (όπως σημ. 15) 199. Βλ. και J.M. Fossey, *Opountian Lokris* (όπως σημ. 109) 22-26. Σημ. Λάρμες Φθιώτιδας, Καστρί.

149. J.M. Fossey, *Opountian Lokris* (όπως σημ. 109) 27-32. Σημ. Μπαζαράκι.

150. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 277-81. Σημ. Τοπόλια Βοιωτίας.

151. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 262-63. Πιθανά ρωμ. *Phokai*.

152. TIB Hellas (όπως σημ. 15) 182. Βλ. και J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 265-71. Σημ. Καρδίτσα.

153. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 301-308. Σημ. Καστρί Μαζίου Βοιωτίας.

154. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 157-63. Σημ. Λιβάδοστρο Βοιωτίας.

155. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 229-32. Σημ. Μουρίκι Βοιωτίας.

156. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 212-16. Σημ. Μεσοβούνι.

157. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 119-26. Σημ. Νεοχωράκιον, Μουσταφάδες Βοιωτίας.

158. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 89-95. Σημ. Δρίτσα.

159. S. Bommeljé (όπως σημ. 80) 94. Βλ. και G.M. Cohen (όπως σημ. 85) 114-15. Σημ. Κακκαβαριά Αιτωλίας, θέση Άγιος Νικόλαος.

160. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 68-74. Βλ. και NPauly. Σημ. Μικρό Βαθύ, θέση Άγιος Νικόλαος.

161. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 62-66. Βλ. και NPauly 1. Σημ. Δήλεσι.

162. J.M. Fossey, *Ancient Boiotia* (όπως σημ. 102) 30-33. Σε θέση κοντά στη σημ. Σκάλα Ωρωπού.

σεις από το 86 π.Χ. (ληλασία του Σύλλα) μέχρι το 253 μ.Χ., οπότε οικοδομείται ένα νέο, το επονομαζόμενο «βαλεριανό» τείχος, έκτασης περίπου 225 ha. Ακολουθεί τη διαδρομή του παλαιού θεμιστόκλειου τείχους, περιλαμβάνει όμως προς Α και την αδριάνεια πόλη. Ορίζεται στα ΒΑ από τις ΝΔ υπώρειες του *Λυκαβηττού* και στα ΝΑ από τον *Ιλισσό* π., στα ΝΔ από τους λόφους του *Φιλοπάππου* και της *Πνυκός* και προς Δ περιλαμβάνει ένα τμήμα του *Κεραμεικού*. Το βαλεριανό τείχος καταστρέφεται από την επιδρομή των Ερούλων το 267, που λεηλατούν την πόλη, με συνέπεια τη μείωση του πληθυσμού. Ως αποτέλεσμα συρρικνώνεται προοδευτικά το τειχισμένο τμήμα της πόλης και οι κάτοικοι συγκεντρώνονται, για λόγους ασφαλείας, στον λόφο της *Ακροπόλεως* με την περιοχή της *Αγοράς* και εντός του Β αυτής τμήματος της πόλης μέχρι την Βιβλιοθήκη του Αδριανού. Η περιοχή αυτή περικλείεται από περιτείχισμα της ύστερης ρωμαϊκής περιόδου (276-282 μ.Χ.) και καταλαμβάνει έκταση περίπου 16 ha που αποτελεί τον πυρήνα της μεταγενέστερης μεσαιωνικής πόλης. Το 396 αποσοβείται κατόπιν διακανονισμού, λεηλασία από τους Γότθους του Αλαρίχου. Στις αρχές του 5ου αι. η πόλη εμφανίζει σχετική ακμή, που εκφράζεται με την επανοίκηση όλου του αστικού χώρου. Επί Ιουστινιανού επιδιορθώνονται το βαλεριανό τείχος και το ύστερο περιτείχισμα, αλλά διακόπτεται η λειτουργία της Ακαδημίας και άλλων εθνικών σχολών και εδραιώνεται οριστικά ο χριστιανισμός με την οικοδόμηση σειράς εκκλησιών. Μεταξύ 4ου και 6ου αι. οικοδομούνται συνολικά 22 χριστιανικοί ναοί, πολλοί στη θέση ναών της αρχαίας λατρείας¹⁶³.

Στους υπόλοιπους έξι οικισμούς της ΠΒΠ περιλαμβάνονται ο οικισμός όπου στην αρχαιότητα λειτουργούσε το ιερό της *Βραυρωνίας Αρτέμιδος* [170], που ο J. Koder θεωρεί ως κόμη¹⁶⁴, ο *Πειραιεύς* σημ. Μουνιχία, λόφος Καστέλλας [133]¹⁶⁵, *Φάληρον* κοντά στο σημ. Παλαιό Φάληρο [134]¹⁶⁶, *Πρασιά* [169]¹⁶⁷, οικ. με πιθ. ονομ. *Άγιος Δημήτριος* [171]¹⁶⁸ και *Αλαί Αραφηνίδες* [172]¹⁶⁹.

163. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 126-29. Βλ. και J. Travlos, *Bildlexikon zur Topographie des antiken Attika*, Tübingen 1988, 23-51.

164. *PECS* (όπως σημ. 83) Brauron. Σημ. Βραυρών.

165. *RE*. Βλ. και J.S. Traill, *Demos and trittys* (όπως σημ. 147) 136.

166. J.S. Traill, *Demos and trittys* (όπως σημ. 147) 138.

167. J.S. Traill, *Demos and trittys* (όπως σημ. 147) 129. Σημ. θέση δυτ. Παραλία Αυλάκι Αττικής, Πόρτο Ράφτης.

168. J.S. Traill, *Demos and trittys* (όπως σημ. 147) 145. Αρχ. *Αναγυρούς*. Σημ. Βάρη.

169. *PECS* (όπως σημ. 83) Halai Araphenides. Σημ. Λούτσα.

Περιοχή VI (Μεγαρίς)

Η περιοχή VI περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Μεγαρίδος* και ορίζεται από Β με την *Αλκυωνίδα Θάλαττα* στον *Κορινθιακό* κόλπο, από Α με τις νότιες υπώρειες του όρους *Κιθαιρών*, από Ν με τον *Σαρωνικό* κόλπο και από Δ με τον *Κορινθιακό*. Έχει συνολική έκταση περίπου 640 τ.χλμ με 3 οικισμούς - πόλεις και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 216 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Τα *Μέγαρα* (σημ. Μέγαρα) [34] είναι χωροθετημένα στην κοιλάδα της *Μεγαρίδος*, στον *Σαρωνικό* κ., τρία χλμ. από την ακτή και βρίσκονται σε απόσταση 35 χλμ. Δ των *Αθηνών*. Η πόλη λεηλατείται το 395 από τους Γότθους, αλλά χάρη στην οχυρή της ακρόπολη, η κατοίκηση συνεχίζεται σε όλη την ΠΒΠ και κατά τη διάρκεια των σλαβικών εισβολών. Στα κατάλοιπα συγκαταλέγονται ερείπια υστερο-ρωμαϊκής περίκεντρης κατοικίας με περιστύλιο, μεσαιωνικές οχυρώσεις και πολυάριθμες βυζαντινές εκκλησίες, που χρησιμοποιούν παλαιοχριστιανικά αρχιτεκτονικά μέλη σε δεύτερη χρήση¹⁷⁰.

Οι *Παγαί* - *Πάγαι* βρίσκονται κοντά στο σημ. Αλεποχώρι [35], στο εσωτερικό του *Κορινθιακού* κ., στην *Αλκυωνίδα Θάλαττα*. Θεωρείται πως επιβίωσε των σλαβικών εισβολών. Μια μικρή εκκλησία στην περιοχή (Μεταμόρφωση Σωτήρος) οικοδομήθηκε πιθανά στην βυζαντινή περίοδο¹⁷¹.

Η πόλη - λιμάνι *Κρομμυών* (σημ. Άγιοι Θεόδωροι) [36] είναι χωροθετημένη σε εύφορη παράκτια περιοχή στον *Σαρωνικό* κ., μεταξύ *Κορίνθου* και *Μεγάρων*. Δεν είναι γνωστά υλικά κατάλοιπα της πρώιμης βυζαντινής περιόδου¹⁷².

Περιοχή VII (Εύβοια)

Η περιοχή VII περιλαμβάνει τη νήσο *Εύβοια* με 3.700 τ.χλμ., 17 οικισμούς (4 πόλεις, μία κόμη και 12 χωρία) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 218 τ.χλμ. Οι πόλεις του νησιού είναι: Η *Αιδηψός* [19] βρίσκεται στη βόρεια Εύβοια και έχει για επίνειό της τα σημ. Λουτρά Αιδηψού, σε απόσταση 3 χλμ. προς Β. Χρησιμοποιούνταν ως οχυρό καταφύγιο και για τους δύο οικισμούς σε περίπτωση επιδρο-

170. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 215-17. Βλ. και Πausanias (όπως σημ. 54) 1.40-43. Βλ. και J. Koder, *The urban character* (όπως σημ. 1) 187, σχ. 9.

171. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 230. Βλ. και Πausanias (όπως σημ. 54) 1.44.4.

172. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 355.

μών. Σώζεται τμήμα της οχύρωσης και βυζαντινός σταυροειδής ναός μετά τρούλου¹⁷³.

Η *Χαλκίς* (σημ. Χαλκίς, πρ. Negroponte) [28] βρίσκεται στον *Ευρίπο*, τον στενό πορθμό που ενώνει την *Εύβοια* με τη *Βοιωτία* και λόγω της ιδιαίτερης θέσης της είναι η σημαντικότερη πόλη του νησιού. Επί Ιουστινιανού επιδιορθώθηκαν τα τείχη της πόλης και η γέφυρα του *Ευρίπου*¹⁷⁴.

Η πόλη *Πορθμός* (σημ. Μυλάκι - Πρότιμο) [29] είναι λιμάνι σε απόσταση 4 χλμ. ΝΑ του σημ. Αλιβερίου, στην κεντρική *Εύβοια*. Τα λιγοστά κατάλοιπα οχυρώσεων μαζί με δεξαμενές νερού σε κοντινό λόφο (θέση Ριζόκαστρο) προέρχονται από τη ΒΠ, όπως επίσης και πυργίσκος παρατήρησης στο λιμάνι¹⁷⁵.

Η *Κάρυστος* (σημ. Κάρυστος) [30] βρίσκεται στον ομώνυμο κόλπο στη νότια *Εύβοια* σε εύφορη πεδινή περιοχή. Θεωρείται πως στην ΠΒΠ κατοικείται στην παραθαλάσσια αρχαία θέση της, θέση που μετακινήθηκε πιθανά επί Φραγκοκρατίας, λόγω των συχνών πειρατικών επιδρομών. Στα κατάλοιπα του λιμανιού περιλαμβάνονται τμήματα μεσαιωνικής οχύρωσης πάνω σε αρχαιότερα θεμέλια, ενώ στην πάνω πόλη, στους πρόποδες της ακρόπολης πολυάριθμες κατοικίες και δεξαμενές νερού προέρχονται από τα τέλη του 14ου αιώνα¹⁷⁶.

Στους υπόλοιπους 13 οικισμούς της ΠΒΠ περιλαμβάνονται: *Ελύμνιον* σημ. Λίμνη [99], που ο J. Koder θεωρεί ως κόμη¹⁷⁷, και *Ιστιαία - Εστιαία* σημ. Κάστρο Ορεοί [106]¹⁷⁸, *Αιγαί* σημ. Πολιτικά Κάφκαλα [80]¹⁷⁹, οικ. με πιθ. ονομ. *Αγία Τριάς* σημ. Κριεζώτη [82]¹⁸⁰, *Αμάρυν-*

173. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 118. Βλ. και *PECS* (όπως σημ. 83).

174. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 164-167. Βλ. και *NPauily, Chalkis* 1.

175. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 246. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 562. Βλ. και D. Knoepfler, «Le territoire d'Eréttrie et l'organisation politique de la cité (dêmoi, chôroi, phylai)» στο M.H. Hansen (επιμ.), *The polis as an urban centre and as a political community*, Copenhagen, 1997, 358.

176. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 183-84. Βλ. και *NPauily Karystos*.

177. L.H. Sackett, V. Hankey, R.J. Howell, T.W. Jacobsen, M.R. Popham «Prehistoric Euboea: contributions toward a survey» *BSA* 61 (1966), 21-24. Βλ. και D. Knoepfler, *Le territoire d'Eréttrie* (όπως σημ. 175) 365, 418 (v. 102). Βλ. και J. Koder, *The urban character* (όπως σημ. 1) 187, σχ. 9.

178. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 228. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 269-70.

179. L.H. Sackett, *Prehistoric Euboea* (όπως σημ. 177) 26. Βλ. και D. Knoepfler, *Le territoire d'Eréttrie* (όπως σημ. 175) 406, v. 11.

180. L.H. Sackett, *Prehistoric Euboea* (όπως σημ. 177) 66.

θος σημ. Παλαιοχώρια, Κάτω Βάθεια Ευβοίας [86]¹⁸¹, Δύστος σημ. Δύστος Ευβοίας [97]¹⁸², οικ. στη σημ. θέση Παλαιοχώρι - Ροβιές [132]¹⁸³, Τάμυναι σημ. Ταμύναι Ευβοίας [143]¹⁸⁴, οικισμός στη σημ. θέση Αγία Σοφία [164]¹⁸⁵, Αιδηψός Λιμνήν [165]¹⁸⁶, Ωρεός [166]¹⁸⁷, οικ. με πιθ. ονομ. Κήναιον [167]¹⁸⁸ και στη σημ. θέση Βαρόνδα [168]¹⁸⁹.

Περιοχή VIII (Κορινθία)

Η περιοχή VIII περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας Κορινθίας και ορίζεται από Β με τον Κορινθιακό κόλπο και τον ισθμό της Κορίνθου, από Α με τον Σαρωνικό κόλπο, από Ν με τις βόρειες υπώρειες του Αραχναίου¹⁹⁰ όρους και από Δ με το όρος Κυλλήνη. Έχει συνολική έκταση περίπου 1.560 τ.χλμ. με 21 οικισμούς (3 πόλεις και 18 χωριά) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 74 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Η Κόρινθος [1], σημ. αρχαία Κόρινθος, πρωτεύουσα της Επαρχίας. Είναι χωροθετημένη σε τρία άνθηρα, σε απόσταση 2 χλμ. από την ακτή. Αποτελεί ίδρυση της ΑΠ και το τείχος της πόλης, που περικλείει και την οχυρή ακρόπολη Ακροκόρινθο, έχει περίμετρο 12 χλμ. και επιφάνεια περί τα 500 ha, είναι η μεγαλύτερη πόλη της αρχαίας Ελλάδος. Στην ενδοχώρα της περιλαμβάνονται εύφορες περιοχές προς Δ, Ν και ΝΑ, ο ισθμός και δυο λιμάνια, το Λέχαιον στον Κορινθιακό κόλπο και οι Κεγχρεαί στο Σαρωνικό. Η σημασία της οφείλεται στη στρατηγική της θέση ως πύλης εισόδου όλων των επίγειων οδικών αξόνων στην Πελοπόννησο και ως κόμβου των θαλάσσιων εμπορικών μεταφορών στον άξονα Α-Δ, σε συνδυασμό με την οχυρή της θέση. Το 146 π.Χ. πληρώνει την αντίστασή της στους Ρωμαίους με μερική καταστροφή και το 44 π.Χ. ο Καίσαρας την επανιδρύει με την αποικία *Colonia Laus Iulia Corinthus*¹⁹¹. Επανδρώνεται με απελεύθερους και απόστρατους, ακμάζει και εξελίσσεται σε διοικητική πρωτεύουσα της ρωμαϊκής Επαρχίας Αχαΐας και εμπο-

181. L.H. Sackett, Prehistoric Euboea (όπως σημ. 177) 62. Βλ. και D. Knoepfler, Le territoire d'Erétie (όπως σημ. 175) 379-80.

182. PECS (όπως σημ. 83).

183. L.H. Sackett, Prehistoric Euboea (όπως σημ. 177) 20.

184. L.H. Sackett, Prehistoric Euboea (όπως σημ. 177) 72-73 (v. 74).

185. TIB Hellas (όπως σημ. 15) 118.

186. TIB Hellas (όπως σημ. 15) 118. Σημ. Λουτρά Αιδηψού.

187. PECS (όπως σημ. 83) Histiaia. Σημ. Πύργος.

188. NPauLy. Σημ. Λιθάδα, Καστρί Ευβοίας.

189. TIB Hellas (όπως σημ. 15) 280.

190. Πανσανίας (όπως σημ. 54) 2.25.10.

191. PECS. Βλ. και NPauLy.

ρικό κέντρο, με δραστήρια εβραϊκή κοινότητα και από τον πρώτο μ.Χ. αι. και μετά, με χριστιανική κοινότητα, όπως μαρτυρείται από τις επισκέψεις του Αποστόλου Παύλου στην πόλη¹⁹². Το 267 μ.Χ. η επιδρομή των Ερούλων προξενεί σημαντικές καταστροφές, το 365 και 375 υφίσταται τις συνέπειες των σεισμών, το 395 την λεηλατούν οι Γότθοι του Αλαρίχου. Στις αρχές του 5ου αι. πραγματοποιούνται έργα ανοικοδόμησης και επανοχύρωσής της σε μικρότερη επιφάνεια. Αλεπάλληλοι σεισμοί το 521-22 και ειδικά το 550-52, καθώς και επιδημίες το 542 συμπληρώνουν την εικόνα παρακμής, που θα οδηγήσει την περίοδο των αβαροσλαβικών επιδρομών στον περιορισμό της κατοίκησης μόνο στην οχυρή ακρόπολη¹⁹³. Στα υλικά κατάλοιπα περιλαμβάνονται εκτός του τείχους, σειρά δημόσιων κτιρίων, βασιλικές, αγορά - *forum*, στοές με εμπορικά καταστήματα, χώροι λουτρών, θέατρο, αμφιθέατρο και ωδείο¹⁹⁴.

Η *Νεμέα* (σημ. Νεμέα - Ηράκλειον) [44] βρίσκεται στην περιοχή της *Κορινθίας*, μεταξύ *Αργους* και *Κορίνθου*, αποτελούσε στην αρχαία περίοδο τόπο λατρείας και διεξαγωγής αγώνων που συνεχίστηκε μέχρι τον 4ο μ.Χ. αι. Μια σχετική ερήμωση θεωρείται πως επήλθε γύρω στο 370 μ.Χ., ενώ σεισμοί τον 6ο και τον 8ο αι. επέφεραν την ολοκληρωτική καταστροφή της¹⁹⁵.

Η *Σικυνών* (σημ. Βασιλικό) [45] βρίσκεται Δ της *Κορίνθου*, σε εύφορη πεδιάδα που εκμεταλλευόταν ως *χώρα* της. Για τη ρωμαϊκή αυτοκρατορική περίοδο υπάρχουν υλικά κατάλοιπα για την πόλη, σε αντίθεση με την ΠΒ περίοδο. Πάντως στη Φραγκοκρατία συνεχίζει να υφίσταται οικισμός με την ονομασία *Βασιλικά* στη θέση της¹⁹⁶.

Το δευτερεύον δίκτυο οικισμών της περιοχής αποτελείται από τους παρακάτω 18 οικισμούς: *Ισθμία* - *Ισθμός* [149]¹⁹⁷, *Λέχαιον*

192. Δ. Δρακούλης, «Το ιστορικο-γεωγραφικό πλαίσιο των παύλειων αποστολικών περιηγήσεων» στο Π. Σαββαΐδης (επιμ.) *Χαρτογραφώντας τα βήματα του Αποστόλου Παύλου*, Θεσσαλονίκη 2009, 167 και εικ. 9.

193. T.E. Gregory, «The Late Roman Wall at Corinth», *Hesperia* 48 (1979) 264-280. Για τις φυσικές καταστροφές βλ. G.D.R. Sanders, «Problems in Interpreting Rural and Urban Settlement in Southern Greece, AD 365-700» στο N. Christie (επιμ.) *Landscapes of change: rural evolutions in late antiquity and the early Middle Ages*, Aldershot 2004, 187.

194. S. Lauffer Griechenland. Lexikon der historischer Stätten, München 1989, 338-44.

195. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 467-68.

196. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 615-18.

197. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 280-81. Σημ. θέση Κυρά Βρύση.

198. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 376-77. Σημ. Λέχαιον.

[150]¹⁹⁸, *Κεγχρεαί* [151]¹⁹⁹, *Κλεωναί* [152]²⁰⁰, οικ. στη σημ. θέση Άγιος Γεράσιμος [174]²⁰¹, οικ. στη σημ. θέση Άκρα Σοφία [175]²⁰², οικ. στη σημ. θέση Κάτω Αλμυρή [176]²⁰³, οικ. στη σημ. θέση Γαλατάκι [177]²⁰⁴, οικ. στη νήσο *Ασπίδα* [178]²⁰⁵, οικ. στη σημ. θέση Στείρι [179]²⁰⁶, οικ. στη σημ. θέση Σοφικόν [180]²⁰⁷, οικ. στη σημ. θέση Αγγελόκαστρο [181]²⁰⁸, οικ. στη σημ. θέση Άγιος Βασίλειος [182]²⁰⁹, *Φλειούς* [183]²¹⁰, *Τιτάνη* [184]²¹¹, οικ. στη σημ. θέση Μελίσι [185]²¹², *Πελλήνη* [186]²¹³ και *Φενεός* [187]²¹⁴.

Περιοχή ΙΧ (*Αργολίς*)

Η περιοχή ΙΧ περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Αργολίδος* και ορίζεται από Β με τις νότιες υπώρειες του *Αραχναίου* όρους, από Α με τον *Σαρωνικό* κόλπο, από Ν με το *Μυρτώον Πέλαγος* και από Δ με τις βορειο-ανατολικές υπώρειες του όρ. *Μαινάλιον*²¹⁵. Έχει συνολική έκταση περίπου 2.300 τ.χλμ. με 13 οικισμούς (5 πόλεις και 8 χωριά) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 177 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Τα *Μέθανα* (θέση κάτω από το σημ. Μεγαλοχώρι) [48] βρίσκονται στη βόρεια ακτή της *Αργολίδος* και συνδέονται με την ξηρά με μια στενή λωρίδα γης. Διαθέτουν ιαματικά λουτρά σε χρήση κατά την αρχαιότητα. Η οχυρή πόλη που είναι χωροθετημένη στη ΝΔ πλευρά θεωρείται πως συνεχίζει να υφίσταται μέχρι και τον 7ο αι.²¹⁶.

199. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 318. Σημ. Κεχριαί Κορινθίας.

200. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 332. Σημ. Άγιος Βασίλειος.

201. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 167.

202. T. Gregory, «An Early Byzantine Complex at Akra Sophia near Corinth», *Hesperia* 54 (1985) No. 4, 411-28.

203. J. Wiseman, *The land of the ancient Corinthians*, Göteborg, 1978, 58.

204. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 167.

205. J. Wiseman, *Ancient Corinthians* (όπως σημ. 200) 134. Σημ. Εβραιόνησος.

206. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 168.

207. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 168.

208. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 168.

209. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 168-69.

210. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 542-44. Ρωμ. *Phliasia*. Σημ. Πολύφενγκος.

211. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 169. Σημ. Μπόζικας.

212. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 171.

213. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 525-26. Σημ. Ζούγρα.

214. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 537-38. Σημ. Καλύβια.

215. Πανσανίας (όπως σημ. 54) 8.36.7.

216. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 427-28.

Η *Τροιζήν* (σημ. Δαμαλάς) [49] βρίσκεται στη βόρεια ακτή της *Αργολίδος* και η *χώρα* της περιλάμβανε εκτός από τις γύρω περιοχές της και τα νησιά *Υδρέα* - *Υδρούσσα* (σημ. Ύδρα) και *Καλαυρεία* (σημ. Πόρος). Η πόλη ανακαινίστηκε στη ρωμαϊκή αυτοκρατορική περίοδο. Μια σχετική ευημερία συνεχίστηκε και στην ύστερη αρχαιότητα, ενώ θεωρείται βεβαία η συνέχεια της στη μεσαιωνική περίοδο²¹⁷.

Η *Επίδαυρος* (σημ. Παλαιά Επίδαυρος) [50] βρίσκεται στην ανατολική ακτή του *Σαρωνικού* κόλπου. Είναι χωροθετημένη σε δυο επίπεδα, (Ακρόπολη και περιοχή κατοικίας - λιμάνι) και συνδέεται με λατρευτικές και θεραπευτικές λειτουργίες (*Ασκληπιείον*). Η χώρα της περιλαμβάνει περιοχές, που Β έφταναν μέχρι τα περίχωρα της *Κορίνθου*, και Ν-ΝΑ μέχρι τα περίχωρα της *Τροιζήνος*. Παρά τη μεγάλη έκταση της *χώρας*, οι καλλιεργήσιμες περιοχές είναι λιγοστές, λόγω του ορεινού εδάφους. Στα τέλη του 4ου αι. λεηλατείται από τους Γότθους και τον 5ο αι. απαγορεύεται οριστικά η λειτουργία των τοπικών εθνικών ιερών²¹⁸.

Η πόλη - λιμάνι *Ερμιόνη* (σημ. Ερμιόνη) [51] βρίσκεται στις νότιες ακτές της *Αργολίδας* και η ευημερία της οφείλεται στην αλιεία και επεξεργασία της πορφύρας για την βαφή υφασμάτων²¹⁹.

Το *Άργος* (σημ. Άργος) [52], από τις αρχαιότερες πόλεις της Ελλάδος, βρίσκεται στο κέντρο της αργολικής πεδιάδας. Στη ρωμαϊκή αυτοκρατορική περίοδο, η πόλη βρίσκεται σε ακμή, που φαίνεται από τα αρχαιολογικά ευρήματα (υδραγωγείο και νυμφαίο). Τον 3ο μ.Χ. αι. υφίσταται καταστροφές από τις γοτθικές επιδρομές, που δεν θίγουν όμως την οικιστική συνέχεια. Τον 5ο αι. γίνεται επισκοπική έδρα, αλλά στα τέλη του 6ου αι., οι εισβολές των Σλάβων και Αβάρων την μετατρέπουν σε μεγάλο χωριό²²⁰.

Το δευτερεύον δίκτυο οικισμών της περιοχής αποτελείται από τους παρακάτω οκτώ οικισμούς: *Μυκήναι* [160]²²¹, *Λύρκεια* [188]²²², *Λέρνα* [189]²²³, *Τίρυνς* [190]²²⁴, *Ναυπλία* [191]²²⁵, *Αλιείς* [192]²²⁶, οικ.

217. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 693-94.

218. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 219-21.

219. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 267-68.

220. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 128-31.

221. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 443-48. Σημ. Μυκήνες.

222. *NPauIy*. Ρωμ. *Lyrkeia* και *Lynkea*. Σημ. Μελίσσι.

223. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 382-83. Σημ. Μύλοι.

224. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 686-88. Σημ. Τίρυνθος.

225. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 457-59. Σημ. Ναύπλιο.

226. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 255. Στη ρωμαϊκή περίοδο πιθ. ονομ. *Halike*. Σημ. Πόρτο Χέλι.

στη σημ. θέση Κάτω Επίδαυρος [193]²²⁷ και οικ. κοντά στη θέση Δένδρα Αργολίδας [194]²²⁸.

Περιοχή Χ (Αρκαδία)

Η περιοχή Χ περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας Αρκαδίας και ορίζεται από Β με τον ρου του π. Λάδωνος, από Α με τις νοτιο-δυτικές υπώρειες του όρους Μαινάλιον, από Ν με τις βορειο-δυτικές του όρους Πάρνων και από Δ με τον ρου του π. Αλφειού. Έχει συνολική έκταση περίπου 4.250 τ.χλμ. με 15 οικισμούς (3 πόλεις, 2 κόμες και 10 χωριά) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 283 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Η Τεγέα (σημ. Πιάλια, Επισκοπή) [53], από τις παλαιότερες πόλεις της Αρκαδίας, αποτελεί κόμβο επί της οδού που οδηγεί από την Κόρινθο προς Λακεδαίμονα και ακμάζει επί ρωμαϊκής περιόδου. Το 395 μ.Χ. οι Γότθοι υπό τον Αλάριχο την καταστρέφουν. Η πορεία της πόλης στην ύστερη αρχαιότητα είναι ασαφής, μια και στη βυζαντινή περίοδο επανιδρύεται και ακμάζει σε κοντινή τοποθεσία προς Α, με την ονομασία Νικλί²²⁹.

Η Θέλπουσα - Θάλπουσα - Θέλφουσα (σημ. Νέο Τουμπίτσι) [54] βρίσκεται στην Αρκαδία επί του Μέσω Λάδωνος. Ο Πανσανίας (2ος μ.Χ. αι.) την περιγράφει ως μικρή και χωρίς σημασία, αν και αναφέρει ιερά του Ασκληπιού και της Δήμητρας. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για την πορεία της πόλης στην ΠΒΠ²³⁰.

Η Μαντίνεια (σημ. Μαντινεία) [55] βρίσκεται στην ανατολική Αρκαδία και είναι από τους παλιότερους οικισμούς της περιοχής. Κατά τη διάρκεια των σλαβικών επιδρομών, ένα τμήμα του πληθυσμού της καταφεύγει στη Μεσσηνία όπου ιδρύει δυο χωριά (Μικρά και Μεγάλη Μαντινεία). Η αρχαία πόλη μετονομάζεται σε Παλαιόπολις ή Γκορίτσα και συνεχίζει και στη βυζαντινή περίοδο²³¹.

Το δευτερεύον δίκτυο αποτελείται από τους παρακάτω οικισμούς: Μεγαλόπολις [153]²³² και Λεύκτρον [159]²³³. Οι δυο αυτοί οικισμοί,

227. Α. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 177, ν. 72. Αρχαία θέση Ασκληπείον.

228. NPauly. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 434. Αρχαία Μίδεια και Μιδέα.

229. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 651-52 και D. Müller (όπως σημ. 57) 866-69.

230. Πανσανίας (όπως σημ. 54) 8.24.5. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 667 και SAGT 6 (όπως σημ. 86) 38-39.

231. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 405-406.

232. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 411-12. Σημ. Μεγαλόπολις.

233. Α. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 181-82. Σημ. Λεοντάρι.

λόγω της κομβικής τους θέσης στο οδικό δίκτυο της περιόδου, θα πρέπει να θεωρηθούν ως κώμες. Οι υπόλοιποι οικισμοί είναι: Οικισμός στη σημ. Χωτούσα [195]²³⁴, οικ. στη σημ. Νεστάνη [196]²³⁵, *Γόρτυς* [197]²³⁶, *Παλλάντιον* [198]²³⁷, *Ασέα* [199]²³⁸, *Αθήναιον* [200]²³⁹, οικ. στη σημ. θέση Καμάρα, Σκουρκοράχι [201]²⁴⁰, *Αστρον* [202]²⁴¹, *Εύα* [203]²⁴² και *Πρασιαί* [204]²⁴³.

Περιοχή XI (Λακωνία)

Η περιοχή XI περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Λακωνίας* και ορίζεται από Β με τις νότιες υπώρειες του όρ. *Πάρνων*, από Α με το *Μυρτώον Πέλαγος*, από Ν με τον *Λακωνικό Κόλπο* και από Δ με τις ανατολικές υπώρειες του όρ. *Ταϋγέτος*. Έχει συνολική έκταση περίπου 3.720 τ.χλμ. με 20 οικισμούς (5 πόλεις, 2 κώμες και 13 χωριά) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 186 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Η *Λακεδαίμων* (αρχαία Σπάρτη, 2 χλμ. ΝΔ της σημ. Σπάρτης) [56] βρίσκεται στη *Λακωνία*, στην κοιλάδα του *Ευρώτα* ποταμού. Ο Πausanίας, απαριθμεί περισσότερα από 70 ιερά, αγορές, στοές, γυμνάσια και θέατρο, αλλά την περίοδο 263-265 μ.Χ., οι Έρουλοι λεηλατούν την *Πελοπόννησο* και καταστρέφουν την πόλη. Το 396 καταλαμβάνεται από τους Γότθους του Αλαρίχου, φαίνεται όμως να επισκευάζεται επί Θεοδοσίου Β' (408-450), που ισοπεδώνει τα αρχαία κτίσματα. Θεωρείται να εγκαταλείπεται από τους κατοίκους της τον 8ο αι., που μετοικούν εν μέρει σε περιοχές ανατολικά της πόλης, εν μέρει, λόγω της εγκατάστασης σλαβικών φύλων, στις περιοχές του *Πάρωνα* και *Ταϋγέτου*. Μόνο τον 9ο αι. ο αυτοκράτωρ Νικηφόρος Α' (802-811) ανοικοδομεί και επανεποικίζει την πόλη²⁴⁴.

234. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 178. Αρχ. Καφναί.

235. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 179. Αρχ. Νεστάνη.

236. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 239. Ρωμ. *Gortys* και *Gortyna*. Θέση κοντά στο σημ. Ελληνικό Αρκαδίας.

237. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 505. Σημ. Μπερμπάτι, Προσύμνη.

238. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 136. Σημ. Ασέα.

239. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 180. Σημ. Αθήναιο, θέση Αλικά.

240. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 182, ν. 126-30. Αρχ. Αιγύς.

241. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 182, ν. 142-45. Σημ. Παράλιο Α-στρος, Αλωνάκι.

242. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 183-84. Σημ. Μ. Λουκούς, Εύα Δολιανών.

243. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 565. Σημ. θέση στη Παραλία Λεονιδίου.

244. Pausanias (όπως σημ. 54) 2.9. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 628-34. Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 845-51.

Οι *Γερόνθραι* (σημ. Γεράκι) [57] βρίσκονται στη *Λακωνία*, σε απόσταση 33 χλμ. Α της *Σπάρτης*, στη ΝΔ πλευρά του *Πάρνωνος*. Η κατοίκησή της στην ΠΒΠ θεωρείται βεβαία²⁴⁵.

Η *Φάρις* - *Φάραι* (σημ. θέση Βαφειό, Αγ. Βασίλειος) [58] βρίσκεται στη *Λακωνία*, σε απόσταση 10 περίπου χλμ. Ν της *Σπάρτης* στη κοιλάδα του *Ευρώτα* π. και για την κατοίκησή της στη ΠΒΠ δεν υπάρχουν πληροφορίες²⁴⁶.

Η *Ασωπός* - *Ασωπος* (θέση 2 χλμ. ΒΔ του σημ. χωριού Πλύτρα) [59] βρίσκεται στο *Λακωνικό* κόλπο, στις δυτικές υπώρειες του όρ. *Πάρνωνος*. Η πόλη είναι οικοδομημένη σε δυο επίπεδα, ακρόπολη με ιερό της Αθηνάς Κυπαρισσίας και κάτω πόλη με λιμάνι και ιερό του Ασκληπιού. Για την κατοίκησή της στην ΠΒΠ δεν υπάρχουν πληροφορίες²⁴⁷.

Η πόλη - λιμάνι *Ακρεαί* (σημ. Κοκκινιά) [60] βρίσκεται στον *Λακωνικό* κόλπο, στις Δ κατωφέρειες του *Πάρνωνος*, αλλά για την κατοίκησή της στην ΠΒΠ δεν υπάρχουν πληροφορίες²⁴⁸.

Το δευτερεύον δίκτυο αποτελείται από τους παρακάτω οικισμούς: *Βοιαί* [154]²⁴⁹ και *Γύθειον* [155]²⁵⁰. Οι δυο αυτοί οικισμοί, λόγω της θέσης τους στο οδικό δίκτυο της περιόδου, θα πρέπει να θεωρηθούν ως κώμες. Οι υπόλοιποι οικισμοί είναι: *Πελλάνα* [205]²⁵¹, *Αμύκλαι* [206]²⁵², *Παλαιά* και *Πλειαί* [207]²⁵³, οικ. στη σημ. θέση Μολάοι, θέση *Χαλάσματα* [208]²⁵⁴, οικ.στη σημ. θέση Μονεμβασιά [209]²⁵⁵, (*Επι*)δή-

245. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 231-32. Βλ. και G. Shipley «The other Lakedaimonians: The Dependent Perioikic *Poleis* of *Laconia and Messenia*» στο M.H. Hansen (επιμ.), *The Polis as an Urban Centre and as a Political Community*, Copenhagen 1997, 245.

246. G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 253.

247. G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 244-45. Βλ. και Πausanίας (όπως σημ. 54) 3.22.9.

248. G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 244.

249. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 157. Ρωμ. *Boia(i)* - *Boea*. Σημ. Νεάπολις Λακωνίας.

250. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 242-43. Σημ. Γύθειο.

251. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 184. Ρωμ. *Pellana* και *Pellene*. Σημ. Θέση Καλύβια Γεωργίτση.

252. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 111-12. Σημ. Σλαβοχώρι.

253. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 186-87. Σημ. θέση ΝΔ Απιδέα Λακωνίας.

254. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 187.

255. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 187-88.

λιον [210]²⁵⁶, οικ. στη σημ. Ελαφόνησο [211]²⁵⁷, Αιγιαί [212]²⁵⁸, οικ. στη σημ. θέση Κότρυνας [213]²⁵⁹, οικ. στη σημ. θέση Κυπάρισσος [214]²⁶⁰, Μέσσα [215]²⁶¹, Πύρριχος [216]²⁶² και Οίτυλος [217]²⁶³.

Περιοχή XII (Μεσσηνία)

Η περιοχή XII περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας Μεσσηνίας και ορίζεται από Β με τον ρου του π. Νέδα²⁶⁴, από Α με τις δυτικές υπώρειες του όρ. Ταΰγετος, από Ν με τον Κορωναίο κόλπο και από Δ με το Ιόνιον Πέλαγος. Έχει συνολική έκταση περίπου 2.900 τ.χλμ. με 11 οικισμούς (6 πόλεις και 5 χωρία) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 264 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Η Φιγάλεια (σημ. Φιγάλεια) [61] βρίσκεται στη ΝΔ Αρκαδία, παρά τον π. Νέδα και σε απόσταση 15 χλμ. δυτικώς των ακτών του Κυπαρισσιακού κόλπου. Στην αρχαιότητα, η περιοχή είχε αυξημένες θρησκευτικές λειτουργίες λόγω της γειννίας με τον λατρευτικό τόπο Βασσαί και τον εκεί ναό του Επικουρείου Απόλλωνος. Η τελευταία φορά που γίνεται αναφορά στη πόλη είναι στα τέλη του 7ου αι.²⁶⁵.

Η Μεσσήνη (σημ. Μαυρομάτι) [62], πρωτεύουσα πόλη της Μεσσηνίας, είναι οικοδομημένη σε 2 επίπεδα, ακρόπολη και κάτω πόλη, με οχυρώσεις συν. μήκους 9 χλμ., ιερά, στάδιο και θέατρο. Στην ΠΒΠ είναι επισκοπική έδρα, αλλά οι πληροφορίες για την πόλη σταματούν στον 7ο αι.²⁶⁶.

Η πόλη - λιμάνι Κορώνη (σημ. Πεταλίδι) [63] βρίσκεται στη ΒΔ ακτή του Κορωναίου κ. (σημ. Μεσσηνιακού), σε απόσταση 30 χλμ. ΝΔ της σημ. Καλαμάτας και δεν είναι ίδια με τη σημ. Κορώνη (αρ-

256. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 188. Σημ. Άγιος Φωκάς.

257. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 188.

258. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 189. Σημ. Παλαιοχώρα Λίμνης.

259. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 351. Αρχ. Τευθρώνη.

260. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 190. Ρωμ. *Kainepolis* και *Kaine*.

261. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 190. Σημ. θέση στο Ακρωτήριο Τηγάι.

262. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 582. Σημ. Πύρριχος - Κάβαλος.

263. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 477. Σημ. Οίτυλος.

264. Πανσανίας (όπως σημ. 54) 4.20.1-6; 8.41.3. Βλ. και Στράβων 8.4.4. Σημ. π. Μπούζι.

265. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 538.

266. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 424-25. Βλ. και W.A. McDonald, G.R. Rapp. Jr. (επιμ.), *The Minnesota Messenia Expedition. Reconstructing a Bronze Age regional environment*, Minneapolis 1972, 314 (v. 529). Βλ. και G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 231-32.

χαία *Ασίνη*), στην οποία μετεγκαταστάθηκαν οι κάτοικοί της στην ύστερη βυζαντινή περίοδο²⁶⁷.

Η πόλη - λιμάνι *Ασίνη* (σημ. Κορώνη) [64] βρίσκεται στη ΒΔ ακτή του *Κορωναίου* κ. (σημ. Μεσσηνιακού), σε απόσταση 50 χλμ. ΝΔ της σημ. Καλαμάτας. Τη σημ. ονομασία Κορώνη την προσέλαβε, όπως ειπώθηκε, στη μεσαιωνική περίοδο, όταν η εγκαταλειμμένη αρχαία *Ασίνη* επανεποικίστηκε από τους κατοίκους της αρχαίας *Κορώνης*²⁶⁸.

Η πόλη - λιμάνι *Μοθώνη* (σημ. Μεθώνη) [65] βρίσκεται στο ΝΔ άκρο της μεσσηνιακής χερσονήσου στη θέση της ομηρικής πόλης *Πήδαςος*. Τον 3ο μ.Χ. αι. έκοβε ακόμη νομίσματα ως «αυτόνομη» πόλη, ενώ το 533 ο στρατηγός του Ιουστινιανού Βελισάριος στάθμευσε σε αυτήν, κατά τη διάρκεια της εκστρατείας του κατά των Βανδάλων στη Β. Αφρική²⁶⁹.

Η *Κυπαρισσία* (σημ. Κυπαρισσία) [66] βρίσκεται στον ομώνυμο κόλπο, στη Δ ακτή της Μεσσηνίας. Οι αρχαίοι ναοί του Απόλλωνος και της Αθηνάς Κυπαρισσίας, που περιγράφει ο Πανσανίας τον 2ο μ.Χ. αι., έχουν ταυτιστεί, ο πρώτος με εκκλησία του Αγ. Γεωργίου, ο δεύτερος με εκκλησία της Αγ. Τριάδος, ενώ ένα τρίτο ιερό του Ασκληπιού βρίσκεται στην ακτή. Η πόλη συρρικνώθηκε, κατά τη διάρκεια των σλαβικών εισβολών του 7ου αι., σε έναν μικρό οικισμό εντός της αρχαίας ακρόπολης που επιβίωσε στη βυζαντινή περίοδο με την ονομασία *Αρκαδία*²⁷⁰.

Το δευτερεύον δίκτυο αποτελείται από τους παρακάτω οικισμούς: *Πύλος - Κορυφάσιον* [163]²⁷¹, *Αβία* [218]²⁷², *Έρανα* [219]²⁷³, οικ. στη νήσο *Πρώτη* [220]²⁷⁴ και οικ. στη σημ. θέση Λονγκάς, Άγιος Ανδρέας [221]²⁷⁵.

267. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 343-44. Βλ. και W.A. McDonald, *Messenia Expedition* (όπως σημ. 262) 312 (v. 502). Βλ. και G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 250.

268. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 344-45. Βλ. και W.A. McDonald, *Messenia Expedition* (όπως σημ. 266) 314 (v. 512). Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 751-52.

269. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 428-29. Βλ. και W.A. McDonald, *Messenia Expedition* (όπως σημ. 266) 310 (v. 412). Βλ. και G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 243-44.

270. Πανσανίας (όπως σημ. 54) 3.22.9. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 360-61. Βλ. και G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 242-43. Βλ. και Ptol. 3.14.31.

271. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 577-78. Σημ. Πετροχώρι.

272. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 191. Σημ. Παλιόχωρα Αβίας.

273. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 193, v. 207. Σημ. Μαραθούπολη.

274. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 193. Σημ. v. Πρώτη.

275. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 194. Αρχ. Απόλλων Κόρυθος.

Περιοχή XIII (Ήλις)

Η περιοχή XIII περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Ήλιδος* και ορίζεται από Β με τον ρου του π. *Πηνειού*, από Α με τον ρου του π. *Λάδωνος*, από Ν με τον ρου του π. *Νέδα* και από Δ με το *Ιόνιον Πέλαγος*. Έχει συνολική έκταση περίπου 2.740 τ.χλμ. με 8 οικισμούς (μια πόλη, μια κόμη και έξι χωριά) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 342 τ.χλμ.

Η μοναδική πόλη της περιοχής είναι η *Ήλις* (μεταξύ των σημ. χωριών Παλαιόπολις και Καλύβια Ηλίδος) [67] επί του *Πηνειού* π. Η περιοχή είναι εξαιρετικά εύφορη σε γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, υπήρχε ανεπτυγμένη υφαντουργική δραστηριότητα και θεωρείται πως ανέπτυξε ένα πυκνό δίκτυο μικρών οικισμών - χωριών με την *Ήλιδα*, μοναδική πόλη της ομώνυμης περιοχής, κτισμένη σε 2 επίπεδα, με την ακρόπολη που βρίσκεται σε ΒΑ παρακείμενο της κάτω πόλης, λόφο. Η πόλη, που ήκμασε στη ρωμαϊκή περίοδο και είχε έναν πυκνό πολεοδομικό ιστό με στενούς δρόμους, λεηλατήθηκε από τις επιδρομές των Ερουλών το 267 μ.Χ. με αποτέλεσμα τη μετατροπή της αγοράς της πόλης και της γύρω περιοχής της σε νεκροταφείο. Τα αρχαιολογικά ευρήματα καταδεικνύουν τη συνέχεια της πόλης στη βυζαντινή περίοδο²⁷⁶.

Το δευτερεύον δίκτυο αποτελείται από τους παρακάτω οικισμούς: Η *Ολυμπία* [158]²⁷⁷, λόγω της κομβικής της θέσης στο οδικό δίκτυο της περιόδου, θα πρέπει να θεωρηθεί ως κόμη. Οι υπόλοιποι οικισμοί είναι: *Κυλλήνη* [156]²⁷⁸, *Πύλος* [157]²⁷⁹, *Σαμικόν* [161]²⁸⁰, *Φειά* [222]²⁸¹, *Επιτάλιον* [223]²⁸² και *Λέπρεον* [224]²⁸³.

Περιοχή XIV (Αχαΐα)

Η περιοχή XIV περιλαμβάνει τις περιοχές της αρχαίας *Αχαΐας*

276. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 213-16. Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 758-61.

277. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 479-88. Σημ. Αρχαία Ολυμπία.

278. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 358-59. Σημ. Κυλλήνη.

279. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 196-97. Σημ. Αρμάτοβα - Αγραπιδοχώρι.

280. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 598-99. Ρωμ. *Samikon* και *Samia* και *Samus*. Σημ. Κάτω Σαμικόν.

281. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 560. Σημ. θέση όρμος Αγ. Ανδρέα Ηλείας.

282. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 198. Ρωμ. *Epitalion* και *πιθ. Thryon*. Σε θέση κοντά στο σημ. Επιτάλιο.

283. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 381-82. Σημ. Λέπρεον - Στροβίτσι.

και ορίζεται από Β με τον *Κορινθιακό* κόλπο, από Α με τις δυτικές υπώρειες του όρ. *Κυλλήνη*, από Ν με τον ρου των π. *Πηνειού* και *Λάδωνος* και από Δ με το *Ιόνιον Πέλαγος*. Έχει συνολική έκταση περίπου 3.360 τ.χλμ. με 10 οικισμούς (3 πόλεις και 7 χωριά) και μια μέση ύπαιθρο χώρα ανά οικισμό 336 τ.χλμ.

Οι πόλεις της περιοχής είναι: Η πόλη - λιμάνι *Πάτραι* (αρχαία *Αρόη* και *Ανθεια*, σημ. Πάτραι) [68] βρίσκεται στο Δ τμήμα της *Αχαΐας*, στους πρόποδες του *Παναχαϊκού* όρους σε ιδιαίτερα εύφορη περιοχή, της οποίας αποτελούσε και πρωτεύουσα πόλη. Σημαντικός σταθμός στην ιστορία της πόλης είναι η ίδρυση από τον Αύγουστο το 14 μ.Χ. αποικίας παλαιμάχων με την ονομασία *Colonia Augusta Aroe Patrensis* και η χώρα της συμπεριλάμβανε εδάφη γειτονικών πόλεων της *Αχαΐας* αλλά και περιοχών της *Αιτωλίας* και της *Λοκρίδος* στην απέναντι Στερεά Ελλάδα. Επί Νέρωνος μετονομάστηκε σε *Colonia Neronia Patrensis* και μαζί με την *Κόρινθο* και την *Αθήνα* είναι οι σπουδαιότερες πόλεις της *Επαρχίας*. Χτισμένη σε 2 επίπεδα, με την Ακρόπολη και το ιερό της Αρτέμιδος Λαφρίας, βασικής λατρείας της πόλης, και την κάτω πόλη με εμφανές το ρωμαϊκό οδικό δίκτυο και το δίκτυο μεταφοράς νερού. Η πόλη, επισκοπική έδρα στην ΠΒΠ, υπέστη σοβαρές καταστροφές από σεισμό το 551 μ.Χ., αντιστάθηκε στις συνδυασμένες επιδρομές Σλάβων - Σαρακηνών στις αρχές του 9ου αι. και συνέχισε να υφίσταται στη βυζαντινή περίοδο, συμβάλλοντας στον εξελληνισμό των Σλάβων²⁸⁴.

Η πόλη *Αίγειρα* (σημ. Βιτρινίτσα) [46], αρχαία ιωνική πόλη της *Αχαΐας*, είναι χωροθετημένη σε στρατηγική θέση, σε ύψωμα δυο επιπέδων, με την ακρόπολη στο υψηλότερο σημείο και την περιοχή κατοικίας πιο χαμηλά. Το 350 π.Χ. μετοίκησαν και οι κάτοικοι των γειτονικών *Αιγών*. Σε συνδυασμό με τον παρακείμενο λιμένα της βρίσκεται στην ακμή της στη ρωμαϊκή αυτοκρατορική περίοδο και η συνέχεια της στην ύστερη αρχαιότητα θεωρείται βεβαία²⁸⁵.

Η πόλη - λιμάνι *Αίγιον* (σημ. Αίγιον) [69] βρίσκεται στην *Αχαΐα* στην ΝΔ ακτή του *Κορινθιακού* κόλπου σε ιδιαίτερα εύφορη περιοχή. Είναι κτισμένη σε απόκρημνη θέση, παράλληλα με την ακτή, σε 2 επίπεδα, ακρόπολη και κάτω πόλη. Μετά την ίδρυση των ρωμαϊκών *Πατρών*, η πόλη έχασε τη σημασία της. Για την ΠΒΠ δεν υπάρχουν πλη-

284. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 518-22. Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 821-22. Βλ. και Πανσανίας (όπως σημ. 54) (7.18.2-4).

285. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 615-18. Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 734-35.

ροφορίες, ενώ στην ύστερη βυζαντινή περίοδο αναφέρεται ως Βόστιτσα, ονομασία σλαβικής προέλευσης²⁸⁶.

Για την πόλη *Αιγαί* (σημ. Ακράτα) [47], που αναφέρεται από τον Ιεροκλή και είναι χωροθετημένη δίπλα στην πόλη *Αίγειρα*, δεν υπάρχουν κατάλοιπα της πρώιμης βυζαντινής περιόδου²⁸⁷.

Το δευτερεύον δίκτυο αποτελείται από τους παρακάτω οικισμούς: *Δύμη* [162]²⁸⁸, *Κλειτώρ* [225]²⁸⁹, *Ψωφίς* [226]²⁹⁰, *Τριταία* [227]²⁹¹, *Λεόντιον* [228]²⁹², *Ρίον* [229]²⁹³ και *Δρέπανον* [230]²⁹⁴.

Περιοχή XV (Νήσοι *Αιγαίου Πελάγους*)

Η περιοχή XV περιλαμβάνει τα νησιά του *Αιγαίου Πελάγους* που ανήκουν στην *Επαρχία* και θεωρούνται ως πόλεις από τον Ιεροκλή. Μπορούν να αναλυθούν σε τρεις κατηγορίες: Στους οικισμούς των νησιών του *Σαρωνικού κόλπου* και *Μυρτώου Πελάγους*, στους οικισμούς των *Κυκλάδων* και σε αυτούς του ΒΑ Αιγαίου.

Στους οικισμούς της πρώτης κατηγορίας περιλαμβάνονται: Η *Σαλαμίς* (σημ. Σαλαμής) [43] βρίσκεται στη ΒΑ ακτή του ομώνυμου νησιού (95 τ.χλμ.) στο *Σαρωνικό κόλπο*. Στην ΠΒΠ δεν αποτελούσε επισκοπική έδρα και θεωρείται πως εγκαταλείφθηκε με τις σλαβικές και κυρίως τις μεταγενέστερες αραβικές πειρατικές επιδρομές²⁹⁵.

Η πόλη της *Αίγινας* (σημ. Αίγινα) [37] βρίσκεται στη δυτική ακτή του ομώνυμου νησιού (85 τ.χλμ.) στο *Σαρωνικό κόλπο*. Χρησίμευσε ως καταφύγιο στους κατοίκους της *Κορίνθου* στη διάρκεια των σλαβικών εισβολών. Οι κάτοικοι εγκαταλείπουν στη βυζαντινή περίοδο την πόλη για μεσόγεια ασφαλέστερη θέση (Παλαιοχώρα). Τα ευρήματα της πρώιμης βυζαντινής περιόδου περιλαμβάνουν μετα-ιουστινιάνεια τρίκλιτη βασιλική, εβραϊκή συναγωγή της ύστερης ρωμαϊκής και

286. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 86-87. Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 743-44.

287. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 86-87. Βλ. και D. Müller (όπως σημ. 57) 743-44.

288. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 203-205. Ρωμ. *Dyme* και *Palea*. Σημ. Κάτω Αχαΐα.

289. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 331-32. Σημ. Κλειτώρια.

290. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 572. Ρωμ. *Psophis* και *Phegeia*. Σημ. *Τριπόταμα*.

291. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 199. Ρωμ. *Trit(a)ia*. Σημ. Αγία Μαρίνα Τριταίας.

292. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 380. Σημ. Λεόντιον.

293. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 586-87. Σημ. Ρίο.

294. A. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 202. Σημ. Δρέπανο.

295. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 253-54.

πληθώρα εκκλησιών της βυζαντινής περιόδου με αρχαία και παλαιο-χριστιανικά αρχιτεκτονικά μέλη σε δεύτερη χρήση (κυρίως στον επισκοπικό ναό της Γέννησης της Θεοτόκου)²⁹⁶.

Η *Πιττιούσσα* (σημ. Σπέτσες) [38] βρίσκεται στο Ν άκρο του *Αργολικού κόλπου*. Ο οικισμός, πόλη σύμφωνα με τον Ιεροκλή, είναι χωροθετημένος στη βόρεια ακτή του νησιού (22,5 τ.χλμ.). Θεωρείται, πως χρησίμευε σαν τόπος καταφυγής του πέριξ πελοποννησιακού πληθυσμού από επιδρομές²⁹⁷.

Η *Δωρούσα* [77], που αναφέρεται από τον Ιεροκλή, είναι σύμφωνα με τον Honigsmann νησί με ομώνυμο οικισμό στον *Σαρωνικό κόλπο*. Πιθανά όμως μπορεί να ταυτίζεται με τη ν. *Δονούσα* που βρίσκεται Α της *Νάξου*²⁹⁸.

Τα *Κύθηρα* [73] αναφέρονται από τον Ιεροκλή ως νήσος (280 τ.χλμ.), δίχως να διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη. Βρίσκονται σε απόσταση 15 χλμ. από την ΝΑ άκρη του *Λακωνικού κόλπου*. Η ομώνυμη πόλη είναι χωροθετημένη στην ΝΑ ακτή του νησιού. Οφείλουν την ευημερία τους στην επεξεργασία πορφύρας και στο γεγονός ότι αποτελούν ενδιάμεσο σταθμό στις θαλάσσιες επικοινωνίες με την *Αίγυπτο* και τη *Λιβύη*. Ιδιαίτερες πληροφορίες για την ΠΒΠ δεν υπάρχουν, πέρα από την εγκαθίδρυση του χριστιανισμού τον 4ο αι.²⁹⁹.

Στους οικισμούς των *Κυκλάδων* περιλαμβάνονται: Η *Κέα* (αρχαία *Κέως*, σημ. Τζιά) [39] βρίσκεται στο ομώνυμο νησί (131 τ.χλμ.), το βορειότερο των Δ. Κυκλάδων. Στην ύστερη αρχαιότητα υπήρχαν 2 πόλεις στο νησί, *Ιουλίσ* και *Καρθαία*, αλλά δεν διευκρινίζεται από τον *Συνέκδημο* για ποια πόλη πρόκειται³⁰⁰.

Η *Κύθνος* (σημ. Βρουόκαστρο - Ρηγόκαστρο) [40] βρίσκεται στη ΝΔ ακτή του ομώνυμου νησιού (100 τ.χλμ.) των Δ. Κυκλάδων, αν και είναι φημισμένο για τα οργανωμένα θερμά λουτρά του στη ΒΑ ακτή, που προσέδωσαν και τη μεσαιωνική ονομασία του νησιού *Θερμιά*. Η οχυρή πόλη, που ιδρύθηκε στη ρωμαϊκή περίοδο, θεωρείται πως είχε πληθυσμό της τάξης των 10.000 κατοίκων³⁰¹.

Η *Μύκονος* [74] που αναφέρεται από τον Ιεροκλή ως νήσος (85

296. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 119. Βλ. και *NPauely, Aigina*. Βλ. και Πανσανίας (όπως σημ. 54) 2.5.2.

297. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 635.

298. E. Honigsmann (έκδ.), *Le Synekdemios* (όπως σημ. 14) 19. Βλ. και R.J.A. Talbert (έκδ.), *Barrington Atlas* (όπως σημ. 5) 940.

299. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 362-63. Βλ. και *RE, Kythera* 1. Βλ. και G. Shipley, *Laconia and Messenia* (όπως σημ. 245) 227-28.

300. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 315-18. Βλ. και *RE 2 Κέως*.

301. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 363-65. Βλ. και *RE 1 Kythnos*.

τ.χλμ.), δίχως να διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη που υπήρχε (σημ. Χώρα), είναι στη ρωμαϊκή περίοδο αυτόνομη, φημισμένη στην αυτοκρατορική περίοδο για το κρασί της, αλλά ιδιαίτερες πληροφορίες για την ΠΒΠ δεν υπάρχουν³⁰².

Η *Κίμωλος* [76] που αναφέρεται από τον Ιεροκλή ως νήσος (37 τ.χλμ.), δίχως να διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη, βρίσκεται στις δυτικές Κυκλάδες και η ομώνυμη πόλη θεωρείται πως υφίσταται καθίζηση και καταβυθίζεται στην ΠΒΠ³⁰³.

Η *Δήλος* [41] στο ομώνυμο νησί (3,5 τ.χλμ.), ΝΔ της Μυκόνου, είναι αρχαίος θρησκευτικός λατρευτικός τόπος αλλά και βασικό εμπορικό διακομιστικό λιμάνι μεταξύ Ιταλίας, Συρίας και Αιγύπτου. Παρά τις καταστροφές που υφίσταται τον 1ο π.Χ. αι. και τον σχετικό υποβασμό της, σε σχέση με την νεοϊδρυθείσα *Κόρινθο*, το 44 π.Χ. από τον Καίσαρα, συνέχισε να υφίσταται ως οικισμός μέχρι και τον 7ο μ.Χ. αι. Το νησί ερημώθηκε οριστικά τον 9ο αι. μετά τις διαδοχικές επιδρομές Σλάβων και Σαρακηνών³⁰⁴. Στις πόλεις αυτές θα πρέπει να προστεθούν οι οικισμοί στη ν. *Σέριφο* (75 τ.χλμ.) (σημ. Χώρα Σερίφου) [139]³⁰⁵ και στη ν. *Σύρο* (85 τ.χλμ.) (σημ. Ερμούπολις) [148]³⁰⁶.

Στους οικισμούς του ΒΑ Αιγαίου περιλαμβάνονται: Η *Σκύρος* (σημ. Κάστρο) [42] στο ομώνυμο νησί (210 τ.χλμ.) που βρίσκεται Α της *Ευβοίας*. Υπέστη τον 3ο μ.Χ. αι. τις συνέπειες των επιδρομών των Ερούλων που έφτασαν μέχρι την Πελοπόννησο. Θεωρείται πως ο πληθυσμός συγκεντρώθηκε στην ακρόπολη (Κάστρο), ενώ στην ΠΒΠ δεν αποτελεί ακόμη επισκοπική έδρα³⁰⁷. Στο νησί είναι χωροθετημένο και χωρίον με ονομ. *Κρήσιον - Κτήσιον* [115]³⁰⁸.

Η *Αήμος* [78] που αναφέρεται από τον Ιεροκλή ως νήσος (477 τ.χλμ.), δίχως να διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη, είναι λοφώδης και καλυμμένη με δάση και βρίσκεται σε απόσταση 60 χλμ. Δ των στενών του *Ελλησπόντου*. Θεωρείται πως ήκμασε στην αυτοκρατορική περίοδο και τον 3ο αι. λεηλατήθηκε από τους Έρουλους. Η πιθανότερη θέση για την πόλη της ΠΒΠ είναι η *Ηφαιστειών πόλις* σε χερσόνησο με σημ. ονομασία Παλαιόπολις στο βόρειο τμήμα του νησιού.

302. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 448-49. Βλ. και *RE* Mykonos.

303. *RE*.

304. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 181-85.

305. *RE* 2, Seriphos.

306. *RE* 1.

307. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 626-27. Βλ. και *PECS* (όπως σημ. 83).

308. J. Koder, *Tabula Imperii Byzantini 10: Aigaion Pelagos (Die Nördliche Ägäis)*, Wien 1998, 182. Σημ. Καλαμίτσα. Βλ. και E. Kirsten, *Die griechischen Landschaften. IV: Das Ägäische Meer und seine Inseln*, Frankfurt 1959, 59.

Η θέση έχει υποστεί καθίζηση και τα υλικά κατάλοιπα περιλαμβάνουν τμήματα του λιμανιού, παλαιοχριστιανική βασιλική και κατοικίες³⁰⁹.

Η *Ιμβρος* (σημ. Kaleköy Gökteada, Τουρκία) [79] αναφέρεται από τον Ιεροκλή ως νήσος (280 τ.χλμ.), δίχως να διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη. Βρίσκεται σε απόσταση 25 χλμ. ΒΑ της *Λήμνου*, είναι ορεινή, καλυμμένη με δάση, διαθέτει άφθονα νερά και η ελαιοκαλλιέργεια είναι διαδεδομένη στην ύστερη αρχαιότητα. Δεν διαθέτουμε πληροφορίες υλικών καταλοίπων για την ΠΒΠ³¹⁰.

Περιοχή XVI (Νήσοι *Ιονίου Πελάγους*)

Η περιοχή XVI περιλαμβάνει τρία νησιά του *Ιονίου Πελάγους* (*Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Στροφάδες*) που ανήκουν στην *Επαρχία*. Η *Κεφαλληνία* [70] με έκταση 750 τ.χλμ. βρίσκεται Δ του κόλπου των Πατρών και έχει δύο πόλεις: Την *Κεφαλληνία* που αναφέρεται από τον Ιεροκλή ως νήσος και δεν διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη, αλλά πιθανά πρόκειται για την αρχαία *Κράνη* (σημ. Αργοστόλι). Στην ΠΒΠ αποτελεί σημαντικό κόμβο στη θαλάσσια επικοινωνία με την Σικελία και την Κάτω Ιταλία και χρησιμεύει ως ναύσταθμος για την ιουστινιάνεια επανάκτηση της Ιταλίας το 550-551 μ.Χ., ενώ οι σλαβικές επιδρομές θεωρείται πως δεν επηρέασαν σημαντικά το νησί³¹¹. Η άλλη πόλη - λιμάνι *Πάνορμος* (σημ. Φισκάρδο Κεφαλονιάς) [71] βρίσκεται στη ΒΑ ακτή του νησιού, απέναντι από την Ιθάκη και θεωρείται πως ήκμασε στην ύστερη αρχαιότητα³¹².

Η *Ζάκυνθος* [72] με έκταση 400 τ.χλμ. βρίσκεται σε απόσταση 16 χλμ. Δ των ακτών της Πελοποννήσου στο νότιο *Ιόνιο πέλαγος*. Αναφέρεται από τον Ιεροκλή ως νήσος και δεν διευκρινίζεται η αντίστοιχη πόλη, αλλά πιθανά πρόκειται για την ομώνυμη πόλη. Αυτή είναι χωροθετημένη στην Α ακτή του νησιού και το 467 μ.Χ. υπέστη καταστροφές από τους Βανδάλους. Η συνέχειά της είναι βεβαία και δεν υπάρχουν ίχνη σλαβικού εποικισμού³¹³. Στο νησί υπάρχει και ένας οικισμός - χωριό με πιθ. ονομ. *Άγιος Δημήτριος*³¹⁴.

309. J. Koder, *Aigaion Pelagos* (όπως σημ. 305), 205-09. Βλ. και S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 377-80. Βλ. και RE.

310. J. Koder, *Aigaion Pelagos* (όπως σημ. 305) 177-179.

311. *TIB Nikopolis* (όπως σημ. 81) 175-77. Βλ. και RE Kephallenia.

312. *TIB Nikopolis* (όπως σημ. 83) 234-35.

313. *TIB Nikopolis* (όπως σημ. 83) 278-80. Βλ. και Lauffer 1989, 716-18. Βλ. και Leekley 1981, 8.

314. S. Lauffer, *Griechenland* (όπως σημ. 83) 716. Βλ. και *TIB Nikopolis* (όπως σημ. 83) 191-92. Σε θέση κοντά στο Λαγόποδο Ζακύνθου.

Οι νήσοι *Στροφάδες* [75] αποτελούν συστάδα νησίδων από δυο μικρά νησιά, *Σταμφάνη* και *Αρπυια*, σε απόσταση 40 χλμ. Ν της *Ζακύνθου*. Έχουν συνολική έκταση περίπου 3 τ.χλμ. και αναφέρονται από τον Ιεροκλή ως πόλη³¹⁵.

Οδικό δίκτυο

Η *Επ. Ελλάδα* έχει έναν διαπεριφερειακό οδικό άξονα που τη συνδέει από Β με την *Επ. Θεσσαλίας*³¹⁶. Ο άξονας αυτός ενώνει τις πόλεις *Δρυμία* [5], *Χαιρώνεια* [7], *Λεβάδεια* [14], *Κορώνεια* [15], *Θήβαι* [26] και *Πλαταιαί* [31]. Ένας κλάδος καταλήγει, μετά το πέρασμα του από την *Πάρνηθα*, στην *Αθήνα* [33]. Ένας δεύτερος κλάδος κατευθύνεται στην πρωτεύουσα *Κόρινθο* [1], μέσω *Μεγάρων* [34] και *Κρομμύωνος* [36]³¹⁷.

Κύριο οδικό δίκτυο, παράλληλο προς τον διαπεριφερειακό, ενώνει την *Κόρινθο* με τις πόλεις *Παγαί* [35] και *Αιγόσθενα* [32], από την πλευρά του *Κορινθιακού* κόλπου. Καταλήγει στον διαπεριφερειακό πριν τις *Πλαταιές*. Κύριο οδικό δίκτυο ενώνει τη *Θήβα* με την πόλη *Χαλκίς* [28]. Κύριο οδικό δίκτυο συνδέει την πόλη *Βόιον* [4] προς Β με τον διαπεριφερειακό άξονα *Λαμίας - Κορίνθου* και προς Ν με την *Αμφισσα* [10]. Ένα τμήμα του δικτύου αυτού κατευθύνεται προς Α. Μετά την *Αμφισσα* περνά από τους *Δελφούς* [9] και την *Αμβροσο* [12] και διασταυρώνεται με τον διαπεριφερειακό *Λαμία - Κόρινθος*. Το δεύτερο τμήμα του δικτύου αυτού κατευθύνεται από την *Αμφισσα* προς Δ. Περνά από τη *Ναύπακτο* [8] και καταλήγει στην *Επ. Παλαιάς Ηπείρου*. Η *Κόρινθος* ενώνεται με παραλιακό κύριο οδικό δίκτυο με τις πόλεις *Σικυών* [45], *Αίγαιρα* [46], *Αίγιον* [69], *Πάτραι* [68] και *Ήλις* [67]³¹⁸.

Δευτερεύον οδικό δίκτυο από την *Κόρινθο* κατεβαίνει προς Ν, προς τον *Αργολικό* κόλπο. Περνά από τις πόλεις *Νεμέα* [44] και *Αργος* [52]. Από εκεί ο άξονας κατευθύνεται ΝΔ προς την πόλη *Τεγέα* [53]. Ένα τμήμα του πηγαίνει προς Ν, προς την πόλη *Λακεδαίμονα* [2.4.56]. Ένα άλλο τμήμα πηγαίνει προς Δ, προς την *Φιγάλεια* [61]. Από την *Αθήνα* ξεκινά δευτερεύον οδικό δίκτυο με κατεύθυνση προς Α και καταλήγει παράκτια. Στο μέσον του δικτύου αυτού ένα τμήμα κα-

315. *TIB Nikopolis* (όπως σημ. 83) 234.

316. Α. Αβραμέα «Χερσαίες και θαλάσσιες επικοινωνίες (4ος-15ος αιώνας)» στο Α. Λαΐου (επιμ.), *Οικονομική ιστορία* (όπως σημ. 29) 145-46.

317. Δ. Δρακούλης, *Η περιφερειακή οργάνωση* (όπως σημ. 2) 138-39 και χ. Δ.2.α και β.

318. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 95-100.

τευθύνεται προς Ν και καταλήγει και αυτό παράκτια. Επίσης, από την Αθήνα ξεκινούν δύο άλλα τμήματα δευτερεύοντος οδικού δικτύου. Το ένα τμήμα την ενώνει με τη Θήβα, ενώ το άλλο με τη Χαλκίδα. Δευτερεύον οδικό δίκτυο συνδέει επίσης τη Θήβα προς Β με τις πόλεις Βουμελίτεια [22], Οπούς [17] και Ελάτεια [3] και διασταυρώνεται με τον διαπεριφερειακό άξονα. Από την Οπούντα ένα τμήμα του άξονα πηγαίνει προς Β, προς τη Σκάρφεια [2], και ενώνεται και αυτό με τον διαπεριφερειακό. Με δευτερεύον οδικό δίκτυο συνδέεται η Αντίκυρα [13] με την Αμβροσο³¹⁹.

Οι θαλάσσιες συγκοινωνίες εξυπηρετούνται στην Επ. Ελλάδα από 86 θέσεις που μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλες για χρήση ελλιμενισμού για τα πλοία της ΠΒΠ. Τα σημαντικότερα λιμάνια της ΠΒΠ για ναυσιπλοΐα μεγάλων αποστάσεων είναι τα δυο λιμάνια της Κορίνθου, Λέχαιον [150] και Κεγχρεαί [151], η Σκάρφεια [2], οι Πάτραι [68], ο Πειραιεύς [133], η Μοθώνη [65], το λιμάνι των Κυθήρων [3], η Ανθηδώνα [21], τα Αιγόσθυνα [32], και τα Αίγαιρα [46]. Η τοπική ναυσιπλοΐα πραγματοποιείται με μικρά πλοιάρια και εξυπηρετεί μεταφορές ατόμων και προϊόντων (δημητριακά, κρασί, σταφίδες, κερύ, μέλι, αλάτι και παστά ψάρια) καθώς και την αλιεία ψαριών και οστρακοειδών. Η αλιεία της πορφύρας, που χρησίμευε στη βαφή υφασμάτων πολυτελείας, αποτελεί συχνή πρακτική³²⁰.

Ανάλυση

Από τους πίνακες 1.α και 1.β που αναφέρονται στα ιστορικά - πολιτισμικά χαρακτηριστικά του κυρίου δικτύου οικισμών, παρατηρείται από τη στήλη 4, που παρουσιάζει την περίοδο εμφάνισης των οικισμών, πως, από τις 79 πόλεις της Επ. Ελλάδος στην ΠΒΠ 63 πόλεις ιδρύονται στην ΑΡ περίοδο, 11 στην ΚΛ, 2 στην ΕΛ, μια στη ΡΩ και 2 στην ΠΒΠ. Από τους πίνακες 2.α - 2.γ, που αναφέρονται στο δευτερεύον δίκτυο οικισμών, παρατηρείται πως οι ιδρύσεις αντίστοιχα των 151 οικισμών έχουν ως εξής: 98 οικισμοί ιδρύονται στην ΚΛ περίοδο, 31 στην ΚΛ, 7 στην ΕΛ, 4 στη ΡΩ και 11 στην ΠΒΠ. Ποσοστιαία στο σύνολο των 230 οικισμών, το 70% ιδρύθηκε στην ΑΡ περίοδο, το 18,2% στην ΚΛ, το 4,8% στην ΕΛ, το 2,1% στη ΡΩ και το 4,9% στην ΠΒΠ. Η διοικητική ιεραρχία παρουσιάζεται σε σύνολο 230 οικισμών με μία πρωτεύουσα, 78 πόλεις και 151 οικισμούς (10 κόμεις και 141 χω-

319. R.J.A. Talbert (έκδ.), *Barrington Atlas* (όπως σημ. 5) 874. Βλ. και Α. Avramea, *Le Péloponnèse* (όπως σημ. 18) 108 και χ. XI.

320. *TIB Hellas* (όπως σημ. 15) 101-104. Βλ. και Γ. Βιταλιώτης, «Βυζαντινά Λιμάνια» στο *Ταξίδια στις βυζαντινές θάλασσες*, Αθήνα 2002, 11-12 και χάρτης.

ρία). Η εκκλησιαστική ιεραρχία εμφανίζει τη μητρόπολη, πιθανά λιγότερες από 78 επισκοπές και κάποιες πιθανές χωροεπισκοπές με ενορίες. Η *Επαρχία* ανήκει μέχρι τον 8ο αι. στη θρησκευτική δικαιοδοσία του Πάπα της Ρώμης³²¹.

Στους πίνακες 3.α - 3.ε που αναφέρονται σε γεωγραφικά - χωρικά χαρακτηριστικά, από τις συνολικά 79 πόλεις, οι 78 χωροθετημένες, κατανέμονται σε σχέση με τη μορφολογία του εδάφους (στήλη 4) ως εξής: 51 (66%) είναι πεδινές, 12 (15%) ημιορεινές και 15 (19%) ορεινές. Αντίστοιχα οι 151 χωροθετημένοι οικισμοί χαμηλότερων επιπέδου κατανέμονται σε 87 (58%) πεδινούς, 26 (17,2%) ημιορεινούς και 39 (25,8%) ορεινούς. Οι 230 οικισμοί της *Επ. Ελλάδας* στην ΠΒΠ κατανέμονται σε σχέση με τη μορφολογία του εδάφους ως εξής: οι 138 (60%) είναι πεδινοί, οι 38 (16,5%) ημιορεινοί και οι 54 (23,5%) οικισμοί είναι σε ορεινές περιοχές.

Σε σχέση με το υδάτινο στοιχείο (Στ. 5) υπάρχουν 24 παραποτάμιες πόλεις, 4 παραλίμνιες, από τις οποίες μια είναι και παραποτάμια, 44 παραθαλάσσιες, από τις οποίες 9 είναι και παραποτάμιες και 16 μεσόγειες. Αντίστοιχα, υπάρχουν 60 παραποτάμιοι οικισμοί (κόμμες και χωριά), 9 παραλίμνιοι, από τους οποίους 2 είναι και παραποτάμιοι, 66 παραθαλάσσιοι, από τους οποίους 5 είναι και παραποτάμιοι, και 37 μεσόγειοι. Η σχέση του συνόλου των οικισμών με το υδάτινο στοιχείο δίνει 84 παραποτάμιους, 13 παραλίμνιους, από τους οποίους 3 είναι και παραποτάμιοι, 110 παραθαλάσσιους, από τους οποίους 14 είναι και παραποτάμιοι, ενώ υπάρχουν και 53 μεσόγειοι. Συμπερασματικά, το 77% των οικισμών έχει σχέση με το υδάτινο στοιχείο και το 23% είναι μεσόγειο.

Οι 78 χωροθετημένες πόλεις κατανέμονται σε σχέση με το οδικό δίκτυο (Πίν. 3.α και 3.β, Στ. 6) ως εξής: 10 πόλεις βρίσκονται σε διαπεριφερειακό οδικό άξονα, 15 σε κύρια οδικά δίκτυα και 10 σε δευτερεύοντα. Αντίστοιχα, οι ιεραρχικά μικρότεροι οικισμοί κατανέμονται ως εξής: 7 οικισμοί βρίσκονται σε διαπεριφερειακό οδικό άξονα, 22 σε κύρια οδικά δίκτυα και 17 σε δευτερεύοντα. Στο σύνολο των χωροθετημένων οικισμών παρατηρούμε, πως 17 οικισμοί βρίσκονται πάνω σε διαπεριφερειακό οδικό άξονα, 37 σε κύριο και 27 σε δευτερεύον οδικό δίκτυο. Συμπερασματικά, το 38% των οικισμών βρίσκεται πάνω σε οδικά δίκτυα, το 12% συνδέεται με διαπεριφερειακούς οδικούς άξονες και το 14% με κύρια οδικά δίκτυα.

Σε σχέση με τα χαρακτηριστικά σημεία των συγκοινωνιών (Στ. 7), 7 πόλεις αποτελούν κόμβους και 34 είναι λιμάνια. Αντίστοιχα, 7 μι-

321. J. Koder, *To Βυζάντιο* (όπως σημ. 9) 145.

κρότεροι οικισμοί αποτελούν κόμβους και 52 είναι λιμάνια. Στο σύνολο των οικισμών παρατηρούμε, πως το 6% των οικισμών αποτελούν κόμβους και το 37% είναι λιμάνια.

Διάρθρωση δικτύου οικισμών

Το δίκτυο οικισμών στην *Επ. Ελλάδα* φαίνεται να έχει ένα βασικό πόλο, που είναι η *Κόρινθος*, η οποία βρίσκεται στο σημείο επαφής μεταξύ της *Στερεάς Ελλάδας* και της *Πελοποννήσου*. Στην *Κόρινθο* καταλήγει η διαπεριφερειακή οδός, που έρχεται από τις βόρειες *Επαρχίες* της *Διοίκησης Ιλλυρικού*, καθώς και οι κύριοι άξονες της *Στερεάς* και της *Πελοποννήσου*. Με τα δύο της λιμάνια, το ένα να βρίσκεται προς την πλευρά του *Σαρωνικού κόλπου* και το άλλο προς τον *Κορινθιακό κόλπο*, αποτελεί τον κόμβο στον οποίο καταλήγουν όλες οι διακομιστικές δραστηριότητες. Η διασπορά των οικισμών γύρω από την *Κόρινθο* φαίνεται να ακολουθεί ένα ακτινικό μοντέλο.

Επί μέρους, στην *Στερεά Ελλάδα*, φαίνεται να υπάρχει μία διασπορά οικισμών γύρω από τις λίμνες *Κωπαΐδα*, *Τροφία* και *Υλίκη*, καθώς και ένα γραμμικό μοντέλο κατά μήκος των ακτών. Γύρω από τις λίμνες υπάρχει μία μεγάλη πυκνότητα οικισμών. Στις ακτές του *Κορινθιακού* και *Πατραϊκού κόλπου* το γραμμικό μοντέλο δεν υποστηρίζεται από οδικό δίκτυο. Από την πλευρά του *Μαλιακού* και *Ευβοϊκού κόλπου* το γραμμικό μοντέλο υποστηρίζεται από την ύπαρξη οδικού δικτύου. Στην *Εύβοια*, στα δυτικά παράλιά της υπάρχει γραμμικό μοντέλο διασποράς των οικισμών, χωρίς αυτό να υποστηρίζεται από την παρουσία οδικού δικτύου. Στην *Πελοπόννησο* υπάρχει ένα γραμμικό μοντέλο κατά μήκος των βορείων ακτών της, το οποίο υποστηρίζεται εν μέρει από οδικό δίκτυο. Στην ενδοχώρα της *Πελοποννήσου* υπάρχει μία ακτινικής μορφής διασπορά των οικισμών, γύρω από την *Τεγέα*. Η επικοινωνία μεγάλου ποσοστού οικισμών, που δεν συνδέεται με οδικά δίκτυα, εξυπηρετείται από πληθώρα λιμανιών τοπικής εμβέλειας.

Παρατηρήσεις

Από τα ιστορικά πολιτισμικά χαρακτηριστικά, προκύπτει ότι η πλειονότητα των πόλεων και των οικισμών ιδρύθηκε στην αρχαϊκή περίοδο, και μεγάλο μέρος αυτών στην κλασική. Η αστικοποίηση της περιοχής έχει ήδη συντελεστεί στην αρχαϊκή και κλασική περίοδο. Οι οικισμοί που ιδρύονται στην ΠΒΠ είναι σχετικά λίγοι, εκ των οποίων ο οικισμός στη σημ. Ιτέα [109] παίζει σημαντικό ρόλο ως λιμάνι, ενώ οι υπόλοιποι βρίσκονται χωροθετημένοι κυρίως στις ακτές της *Κορινθίας*. Αναφορικά με τα γεωγραφικά - χωρικά χαρακτηριστικά,

συνεκτιμώντας τους πεδινούς και ημιορεινούς οικισμούς, το 78% του συνόλου των οικισμών είναι χωροθετημένο σε ομαλό και εύφορο έδαφος.

Από τον Πίνακα 4, όπου παρουσιάζονται συγκεντρωτικά οι οικισμοί κατά γεωγραφικές περιοχές και κατά οικιστική ιεραρχία, μπορούμε να παρατηρήσουμε πως η έκταση των επιμέρους περιοχών κυμαίνεται από 3 τ.χλμ. ως 4.300 τ.χλμ.. Μπορούν να ομαδοποιηθούν σε τρεις κατηγορίες: στη μεγάλη κατηγορία αντιπροσωπεύονται 10 περιοχές με έκταση από 4.300 ως 2.300 τ.χλμ., στη μεσαία βρίσκονται 11 περιοχές με έκταση από 1.700 ως 100 τ.χλμ. και στη μικρή 10 περιοχές με έκταση από 100 ως 3 τ.χλμ., όπου περιλαμβάνονται αποκλειστικά νησιά. Ο συνολικός αριθμός των οικισμών ανά περιοχή κυμαίνεται από έναν ως 31 οικισμούς. Μπορούν να ομαδοποιηθούν σε τρεις κατηγορίες: στη μεγάλη κατηγορία αντιπροσωπεύονται τέσσερις περιοχές με 31 ως 20 οικισμούς και στη μεσαία αντιπροσωπεύονται επτά περιοχές με 18 ως 10 οικισμούς. Στη μικρή κατηγορία βρίσκονται τρεις περιοχές με οκτώ ως τρεις οικισμούς, καθώς και 17 νησιά με έναν κύριο οικισμό κατά κύριο λόγο. Η μέση ύπαιθρος χώρα ανά οικισμό μπορεί να κατηγοριοποιηθεί σε τρεις κατηγορίες. Στην πρώτη βρίσκονται οκτώ περιοχές με 477 ως 264 τ.χλμ. ανά οικισμό, στη δεύτερη 11 περιοχές με 245 ως 121 τ.χλμ. ανά οικισμό, ενώ στην τρίτη κατηγορία απαντώνται 12 περιοχές με 99 ως 3 τ.χλμ. ανά οικισμό. Η οικιστική ανάπτυξη στην *Επ. Ελλάδος* ακολουθεί την ομαλότητα του εδάφους και την παρουσία του υδάτινου στοιχείου. Για τον λόγο αυτό παρουσιάζεται μεγάλη πυκνότητα οικισμών γύρω από τις λίμνες στη *Στερεά Ελλάδα* και πληθώρα οικισμών στις παράκτιες περιοχές. Το οδικό δίκτυο δεν έχει τόσο καθοριστικό ρόλο στη διασπορά των οικισμών, καθώς μόνο το 38% βρίσκεται πάνω σε οδικά δίκτυα. Εκείνο που καθορίζει τη διασπορά των οικισμών είναι η παρουσία του υδάτινου στοιχείου και κατά βάση η ύπαρξη του γλυκού νερού, ιδίως στην *Πελοπόννησο*.

Συμπερασματικά μπορεί να ειπωθεί πως η *Επαρχία Ελλάδος* κατά την ΠΒΠ αποτελείται από ένα ιδιαίτερα πυκνό και ιεραρχικά δομημένο δίκτυο οικισμών. Χαρακτηρίζεται επίσης από μια εντυπωσιακή συγκέντρωση αστικών τόπων (*πόλεις*) με τις παραγωγικές ενδοχώρες τους, τους ενδιάμεσους οικισμούς (*κώμες*) με στοιχειώδεις εμπορικές λειτουργίες και τους μικρότερους αγροτικούς οικισμούς (*χωριά*) που εναλλάσσονται στα επιμέρους ιστορικά ενδο-επαρχιακά οικο-γεωγραφικά τοπία. Η πυκνότητα διασποράς των οικισμών στην περιοχή κατά την ΠΒΠ είναι κατά πολύ υψηλότερη σε σύγκριση με τη μέση και ύστερη βυζαντινή περίοδο, ιδιαίτερα δε των αστικών κέντρων.

Πίνακας 1α: Κύριο δίκτυο οικτισμών της Επαρχίας Ελλάδος, σύμφωνα με τον Συνέκδημο του Ιεροκλέους

ΑΔΜ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ / ΟΝΟΜΑΣΙΑ					ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ
	ΑΡΧΑΪΚΗ	ΚΛΑΣΙΚΗ	ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ	ΡΩΜΑΪΚΗ	ΠΡΩΙΜΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ		
1	Διγιάλη - Διγιάλης - Σικιών	Κορινθός	Κορινθός	Corinthus	Κορινθός	Λατρία Κορινθός	4
2	Σκάρφεια	Σκάρφεια	Σκάρφεια	Scarpheia - Scarpheia	Σκάρφεια	Ιεροσόλ - Μόλιος	Lauter 1989, 338-43
3	Ελάτεια	Ελάτεια	Ελάτεια	Elaitia	Ελάτεια	Δρυμάνη - Πιέρια	TIB Hellas 257 / 10 Miller 577
4	Βουίν	Βουίν	Βουίν	Bouin	Βουίν	TIB Hellas 137	TIB Hellas 153-54
5	Δρυμάνη - Δρυμάνης	Δρυμάνη	Δρυμάνη	Drymanai	Δρυμάνη	Κονιά στη Γαβρία	TIB Hellas 150
6	Αντίλεις	Αντίλεις	Αντίλεις	Antileis	Αντίλεις	Αντίλεις / Κίστρο	TIB Hellas 142-43
7	Χαρόνεια	Χαρόνεια	Χαρόνεια	Charoneia	Χαρόνεια	Χαρόνεια	TIB Hellas 138-39
8	Απανάθης	Απανάθης	Απανάθης	Apantathes	Απανάθης	Ναυακταός	Bommelié 1987, 99
9	Ανταίοι	Ανταίοι	Ανταίοι	Antaioi	Ανταίοι	Δωδεκ. στην Πιέρια	TIB Hellas 143-44
10	Αμυσσα	Αμυσσα	Αμυσσα	Amyssea	Αμυσσα	Αμυσσα (Σάλας)	Lauter 1989, 110-111
11	Τιθόρεια - Νέον	Τιθόρεια	Τιθόρεια	Titheia	Τιθόρεια	Βάλτα - Άνω Τιθόρεια	TIB Hellas 276
12	Αμβροσσός - Αμβροσσός	Αμβροσσός	Αμβροσσός	Ambrassos - Ambrassos	Αμβροσσός	Αλτοπόρ	TIB Hellas 121
13	Αντίκαρα	Αντίκαρα	Αντίκαρα	Antikara	Αντίκαρα	Κίστρο του Στενού - Φωκός	TIB Hellas 123-24
14	Λεβάδεια	Λεβάδεια	Λεβάδεια	Lebadia	Λεβάδεια	Αμφοδία	Fossey 1988, 343-49
15	Κορώνεια	Κορώνεια	Κορώνεια	Coroneia	Κορώνεια	Αρτάκη Κορώνεια - Πύργος	TIB Hellas 192
16	Στείρης	Στείρης	Στείρης	Steiris	Στείρης	Παλατιόγιοι - Άγιος Νικόλαος	TIB Hellas 263
17	Ορούς	Ορούς	Ορούς	Orouis	Ορούς	Κονιά στην Δελφίνη	TIB Hellas 227
18	Ανταίσκος	Ανταίσκος	Ανταίσκος	Antaiskos	Ανταίσκος	Κισμυρία / Γαβρία	Fossey 1990, 42-45
19	Αδηνός	Αδηνός	Αδηνός	Adenos	Αδηνός	Λαύρα, κοντά στα Λ. Αδηνού	TIB Hellas 118
20	Νήσος Εύβοια	Νήσος Εύβοια	Νήσος Εύβοια	Nisos Euboi	Νήσος Εύβοια	Εύβοια	RE Euboi
21	Ανθρόν	Ανθρόν	Ανθρόν	Anthron	Ανθρόν	Λαυκία	Fossey 1988, 252-57
22	Βουγιετρίτεια	Βουγιετρίτεια	Βουγιετρίτεια	Bougiétriteia	Βουγιετρίτεια	2 χλμ. ΝΑ του σημ. Μαρτίνο	TIB Hellas 137
23	Θουκταί	Θουκταί	Θουκταί	Thouktai	Θουκταί	Επιμύκαστρο Θουκταίων	TIB Hellas 275
24	Υπταίς	Υπταίς	Υπταίς	Yptais	Υπταίς	Δοδύς	TIB Hellas 173
25	Θιάρη	Θιάρη	Θιάρη	Thiabe	Θιάρη	Κισκία	TIB Hellas 275
26	Θίβη	Θίβη	Θίβη	Thibe	Θίβη	Θίβη	TIB Hellas 269-71
27	Πάνωγρη	Πάνωγρη	Πάνωγρη	Panagra	Πάνωγρη	6 χλμ. ΝΑ της σημ. Τυμάρης	RECS
28	Χακεί	Χακεί	Χακεί	Chakei	Χακεί	Χακεί, στην Negroponte	Lauter 1989, 355
29	Πορθύς	Πορθύς	Πορθύς	Portimos	Πορθύς	Μυλάδα - Πιότσιο	Lauter 1989, 562
30	Κάρυτος	Κάρυτος	Κάρυτος	Karytos	Κάρυτος	Κάρυτος Ευβοίας	TIB Hellas 183
31	Πλαταί	Πλαταί	Πλαταί	Platai	Πλαταί	Πο. Κανάκι Πλαταίων	TIB Hellas 234-44
32	Αντάθνη	Αντάθνη	Αντάθνη	Antathna	Αντάθνη	Πόρτο Τερμέν	TIB Hellas 120
33	Αθήα	Αθήα	Αθήα	Athaea	Αθήα	Μέγαρα	TIB Hellas 126-29 / 1988, 23-51
34	Μάγαρα	Μάγαρα	Μάγαρα	Megara	Μέγαρα	Μέγαρα	TIB Hellas 230
35	Πάγαι	Πάγαι	Πάγαι	Pagai	Πάγαι	Κονιά στο σημ. Αλεκογύρι	TIB Hellas 230
36	Κρομμίων	Κρομμίων	Κρομμίων	Krommion - Krommion	Κρομμίων	Άγιος Ευλόδορος	Lauter 1989, 164-167
37	Οινόη	Αίγινα Νήσος	Αίγινα Νήσος	Aegina Ins - Oionoe Ins	Αίγινα	Αίγινα	TIB Hellas 19
38	Πιτωόσσα	Πιτωόσσα	Πιτωόσσα	Pitwossea Ins	Πιτωόσσα	Σέτιος	Lauter 1989, 635
39	Κέας	Κέας	Κέας	Kea Ins - Cin	Κέα	Κέα - Τζή	Lauter 1989, 315-18
40				Kythnos Ins - Kythnos	Κύθνος	Βρονόκαστρο - Ριγόκαστρο	Lauter 1989, 363-65

▲

Πίνακας 1β: Κύριο δίκτυο οικισμών της Επαρχίας Ελλάδος, σύμφωνα με τον Συνέκδοχο του Ιεροκλέους (συνέχεια)

ΑΑΜ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	ΠΕΡΙΟΧΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ / ΟΝΟΜΑΣΙΑ				ΠΡΩΙΜΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ
	ΑΡΧΑΪΚΗ	ΚΛΑΣΙΚΗ	ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ	ΡΩΜΑΪΚΗ			
1			2			3	4
41	Δήλος	Δήλος	Δήλος	Δήλος	Δήλος	Δήλος	Lauter 1989, 181-85
42	Σκίρος	Σκίρος	Σκίρος	Σκίρος	Σκίρος	Κάισρο	Lauter 1989, 626-27
43	Σαλαμίς	Σαλαμίς	Σαλαμίς	Σαλαμίς	Σαλαμίς	Σαλαμίς	TIB Hellas 233-54
44	Ναυία	Ναυία	Ναυία	Ναυία	Ναυία	Ναυία (Haidoulon)	Lauter 1989, 627-68
45	Σκαούν	Σκαούν	Σκαούν	Σκαούν	Σκαούν	Σκαούν	Lauter 1989, 615-18
46	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Βισυρία	Lauter 1989, 615-18 / Müller 1987, 734-35
47	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Müller 1987, 733
48	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Κάτο από Μετρώλορη	Lauter 1989, 427-28
49	Τροιζήν - Ορεά - Τροιζήν	Τροιζήν - Ορεά	Τροιζήν - Ορεά	Τροιζήν	Τροιζήν	Δαριάς	Lauter 1989, 693-94
50	Εκδοκάρως - Εκδοκάρως	Εκδοκάρως	Εκδοκάρως	Εκδοκάρως	Εκδοκάρως	Παλιό Εκδοκάρως	Lauter 1989, 219-21
51	Ερμιόνη	Ερμιόνη	Ερμιόνη	Ερμιόνη	Ερμιόνη	Ερμιόνη	Lauter 1989, 267-68
52	Άργος	Άργος	Άργος	Άργος	Άργος	Άργος	Lauter 1989, 128-31 / SIByZ Παλάστια
53	Τρίτα	Τρίτα	Τρίτα	Τρίτα	Τρίτα	Παύλα, Ερσκαυή	Lauter 1989, 651-52 / Müller 1987, 866-69
54	Φιδίσια	Φιδίσια	Φιδίσια	Φιδίσια	Φιδίσια	Νέα Τουρτζία	Lauter 1989, 667
55	Μαντινεία	Μαντινεία	Μαντινεία	Μαντινεία	Μαντινεία	Μαντινεία	Lauter 1989, 405-406
56	Σπάρτη	Σπάρτη	Σπάρτη	Σπάρτη	Σπάρτη	Σπάρτη	Lauter 1989, 628-34 / Müller 1987, 845-51
57	Γρανόθρου	Γρανόθρου	Γρανόθρου	Γρανόθρου	Γρανόθρου	Γρανόθρου	Lauter 1989, 231-32 / Shipley 1997, 245
58	Φίλις	Φίλις	Φίλις	Φίλις	Φίλις	Βισυρία / Αγ Βισυρία	Shipley 1997, 253
59	Ασπιδός	Ασπιδός	Ασπιδός	Ασπιδός	Ασπιδός	Πόρτα	Shipley 1997, 244-45
60	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Κουκενά	Shipley 1997, 244
61	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Φυγιάδα	Κουκενά	Lauter 1989, 538
62	Μακρήνη - Ιβήμη	Μακρήνη	Μακρήνη	Μακρήνη	Μακρήνη	Μακρήνη	Lauter 1989, 424-25 / Shipley 1997, 231-32
63	Κορώνη	Κορώνη	Κορώνη	Κορώνη	Κορώνη	Κορώνη	Lauter 1989, 343-44 / Shipley 1997, 250
64	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Lauter 1989, 344-45 / Müller 1987, 751-52
65	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Μέθωνα	Lauter 1989, 428-29 / Shipley 1997, 243-44
66	Κυπαρισσία	Κυπαρισσία	Κυπαρισσία	Κυπαρισσία	Κυπαρισσία	Κυπαρισσία	Lauter 1989, 360-61 / Shipley 1997, 242-43
67	Είλις	Είλις	Είλις	Είλις	Είλις	Μακρό Πυλαπόλλης - Καλυβίων	Lauter 1989, 213-16 / Müller 1987, 758-61
68	Πάτρα	Πάτρα	Πάτρα	Πάτρα	Πάτρα	Πάτρα	Lauter 1989, 518-22 / Müller 1987, 821-22
69	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Αίγινα	Müller 1987, 743-44
70	Κεφαλληνία	Κεφαλληνία	Κεφαλληνία	Κεφαλληνία	Κεφαλληνία	Κεφαλληνία	TIB Nikopolis 175-27
71	Πάτρως	Πάτρως	Πάτρως	Πάτρως	Πάτρως	Πάτρως	TIB Nikopolis 214-35
72	Ζακύνθος	Ζακύνθος	Ζακύνθος	Ζακύνθος	Ζακύνθος	Ζακύνθος	Lauter 1989, 716-18
73	Κύθηρα	Κύθηρα	Κύθηρα	Κύθηρα	Κύθηρα	Κύθηρα	Lauter 1989, 362-63 / Shipley 1997, 227-28
74	Μίκωνος	Μίκωνος	Μίκωνος	Μίκωνος	Μίκωνος	Μίκωνος	RE Mykonos
75	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	RE
76	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	Κίμωλος	RE
77	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Barrington Atlas, 940
78	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	NPauly
79	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	Μήενος	NPauly
Σ	63	11	2	1	2		

Πίνακας 2α: Δευτερεύον δίκτυο οικισμών της *Επαρχίας Ελλάδος*, σύμφωνα με τον *Barrington Atlas* (συνέχεια)

ΑΔΜ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ / ΟΝΟΜΑΣΙΑ					ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ
	ΑΡΧΑΪΚΗ	ΚΛΑΣΙΚΗ	ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ	ΡΩΜΑΪΚΗ	ΠΡΩΪΜΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ		
1		2				3	4
80	Αργαί	Αργαί	Αργαί	Αργαί	Αργαί	Πολιτεία Κάρακα	Sackett 1966, 26 / Kioepfler 1997, 406 (n. 11)
81					Άγιος Δημήτριος ?	Κονά στο Λαγυόδο Ζακύνθου	Lauffer 1989, 716 / TIB Nikopolis 191-92
82					Αγία Τριάδα ?	Κασκωή	Sackett 1966, 66
83	Ακραφία	Ακραφία	Ακραφία	Ακραφία	Ακραφία	Καρότεια	TIB Hellas 182 / Fossey 1988, 265-71 / N'Pauly
84	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας - Πίνος ?	Πύρος	N'Pauly
85	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας - Αίφρας	Κολωνός	N'Pauly
86	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Παλατιόφωρα / Κάτο Παθιά	Kioepfler 1997, 379-80 / N'Pauly
87	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Δαδί / Νεκροταφείο Παλιούστριος	TIB Hellas 122 / Lauffer 1989, 108-99
88	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Μισρό Βατό, Άγιος Νικόλαος	Fossey 1988, 68-74 / N'Pauly
89	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1990, 27-32	
90	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας 1992, 65 (no. 70)	
91	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Bommelle 1987, 86-87	
92	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Lauffer 1980, 112-13	
93	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	N'Pauly	
94	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1988, 187-94 / N'Pauly	
95	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	TIB Hellas 142 / N'Pauly	
96	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1988, 62-66 / N'Pauly 1	
97	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	PECS	
98	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	RE / Taill 1986, 138	
99	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Sackett 1966, 21-24 / Kioepfler 1997, 365, 418	
100	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Lauffer 1980, 112 / Bommelle 1987, 82	
101	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	N'Pauly	
102	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας 1992, 32 (no. 10)	
103	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1990, 36-43	
104	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1988, 301-308	
105	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1988, 89-95	
106	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	PECS / TIB Hellas 228 / Lauffer 1989, 269-70	
107	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Kase 1991, 40-50	
108	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	N'Pauly Chalkis 2	
109	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας 1992, 90 (no. 129) / TIB Hellas 176	
110	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Bommelle 1987, 84-85	
111	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Lauffer 1980, 114 / Αίφρας 1992, 89-90 (no. 128)	
112	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Bommelle 1987, 89	
113	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Bommelle 1987, 90	
114	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1988, 277-81	
115	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Kiraton 1959, 59	
116	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1990, 157-63	
117	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1990, 81-84	
118	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	TIB Hellas 199 / Fossey 1990, 22-26	
119	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Bommelle 1987, 94	
120	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1986, 26-29	
121	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	SAGI 6, 130-32	
122	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Αίφρας	Fossey 1988, 80-85	▲

Πίνακας 2β: Δευτερεύον δίκτυο οικισμών της *Επαρχίας Ελλάδος*, σύμφωνα με τον *Barrington Atlas* (συνέχεια)

ΛΑΜ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	ΑΡΧΑΪΚΗ	ΚΛΑΣΙΚΗ	ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ / ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΡΩΜΑΪΚΗ	ΠΡΩΙΜΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ
1			2			3	4
123	Νίκαια - Νίκαια ?	Νίκαια - Νίκαια ?	Νίκαια - Νίκαια ?	Νίκαια - Νίκαια ?	Νίκαια	Φωκιάς / Ptochion	SAGT 5, 167-71
124	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Κάτω Γαλατία	Bommelle 1987, 104
125	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	SAGT 4, 162-64
126	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Bommelle 1987, 109-10
127	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	PECS
128	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 296-99
129	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 308-12
130	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 351-59
131	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 30-33
132	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	RE T.1111 1986, 136
133	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	RE T.1111 1986, 136
134	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
135	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
136	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
137	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
138	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
139	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
140	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
141	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
142	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
143	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
144	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
145	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
146	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
147	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
148	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
149	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
150	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
151	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
152	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
153	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
154	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
155	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
156	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
157	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
158	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
159	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
160	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
161	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
162	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
163	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
164	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
165	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63
166	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Νίκαια	Fossey 1988, 262-63</

Πίνακας 3α: Γεωγραφικά και χωρικά χαρακτηριστικά οικισμών της *Επαρχίας Ελλάδος*

[illegible]

Πίνακας 3β: Γεωγραφικά και χωρικά χαρακτηριστικά οικισμών της Επαρχίας Ελλάδος (συνέχεια)

ΑΔΜ ΕΠΙΧΡΙΑΣ	ΟΙΚΙΣΜΟΙ Α' ΜΕΤΕΘΟΥΣ (ΠΟΛΕΙΣ)	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ						ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ				ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ		
			ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΥΣ			ΥΛΑΤΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ			ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ						
			ΠΕΡΙΝΟΣ	ΟΡΕΙΝΟΣ	ΟΡΕΙΝΟΣ	ΠΑΡΑΠΟ- ΤΑΜΙΟΣ	ΠΑΡΑ- ΑΚΡΙΟΣ	ΠΑΡΑΘΑ- ΛΑΣΙΟΣ	ΜΕΣΟ- ΓΕΙΟΣ	ΔΙΑΜΕΤΡΟ- ΦΕΡΡΑ- ΚΟΡ.	ΚΥΡΙΟΣ	ΛΕΥΤΟ- ΡΕΥΟΝ	ΚΟΜΒΟΣ	ΑΙΜΑΝΙ	ΑΠΟΨΙΑ
1	2	3	4	5	6	7									
45	Σταυρόν	Βιστολά				X			X					X	X
46	Αιώρα	Βιστολά		X		X		X		X				X	X
47	Αγιά	Αγιά				X		X		X				X	X
48	Μέθανα	Κάτω από το Μεγαλόχαρι		X				X		X				X	X
49	Τροκίον	Δαμάς		X											
50	Επίταυρος	Παλαιά Επίταυρος		X						X				X	X
51	Ερμιόνη	Ερμιόνη		X				X						X	X
52	Άργος	Άργος				X							X	X	X
53	Τεγέα	Πάλας, Επισκοπή		X								X		X	X
54	Φυλακεία	Νέο Τουρματί		X		X								X	X
55	Ανατολίτιον	Ανατολίτιον		X		X								X	X
56	Ανατολίτιον	Ανατολίτιον		X		X								X	X
57	Γραβόβρα	Γραβόβρα		X		X								X	X
58	Φυλάκεια	Βιστολά / Αγ. Βασίλειο		X		X								X	X
59	Ασπιδά	Παύλη		X										X	X
60	Ασπιδά	Κοκκιναί		X		X		X						X	X
61	Φυλάκεια	Φυλάκεια		X		X		X						X	X
62	Μοσσήνη	Μαυρομύτι		X		X								X	X
63	Κορώνη	Πεταλίδι		X		X		X						X	X
64	Ασπιδά	Κορώνη		X		X		X						X	X
65	Μοσμήνη	Μοσμήνη Μεσογίνας		X		X		X						X	X
66	Καπαρσίτσια	Καπαρσίτσια		X		X		X						X	X
67	Πεταλίδι	Ματαύρι Παλαιόπολης - Καλαβίων		X		X		X					X	X	X
68	Πεταλίδι	Πεταλίδι		X		X		X						X	X
69	Αίσων	Αίσων		X		X		X					X	X	X
70	Κεφαλληνία	Αγροστόλι		X		X		X					X	X	X
71	Πάνορμος	Φανερό		X		X		X					X	X	X
72	Ζάκυνθος	Φανερό		X		X		X					X	X	X
73	Κίλληρος	Κίλληρος		X		X		X					X	X	X
74	Μόκωνος	Μόκωνος		X		X		X					X	X	X
75	Στρογγυλός	Στρογγυλός		X		X		X					X	X	X
76	Κίτιος	Άγιος Ανδρέας		X		X		X					X	X	X
77	Δορυχία	Δορυχία		X		X		X					X	X	X
78	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
79	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
80	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
81	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
82	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
83	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
84	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
85	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
86	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
87	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X
88	Αίγινα	Κάτω Μύκκον		X		X		X					X	X	X

Πίνακας 3γ: Γεωγραφικά και χωρικά χαρακτηριστικά οικισμών της Επαρχίας Ελλάδος (συνέχεια)

ΑΔΜ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	ΟΙΚΙΣΜΟΙ Β' + Γ' ΜΕΤΕΦΟΥΣ (ΚΩΜΕΣ + ΧΩΡΙΑ)	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ				ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ					
			ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΕΛΑΦΟΥΣ		ΥΔΑΤΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ		ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ		ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ			
			ΠΕΛΙΝΟΣ	ΟΡΕΙΝΟΣ	ΠΑΡΑΠΟ- ΤΑΜΟΣ	ΠΑΡΑ- ΑΙΜΝΟΣ	ΜΕΣΟ- ΤΕΙΟΣ	ΔΙΑΠΕΡ- ΦΕΡΕΙΑ- ΚΟΣ	ΚΥΡΙΟΣ	ΛΕΥΤΕ- ΡΕΥΟΝ	ΚΟΜΒΟΣ	ΑΙΜΑΝΙ
1	2	3	4	5	6	7						
89	Αργή	Παζαρκάι	X					X				X
90	Βουάις	Ζαλίτσα	X				X					X
91	Καλίκιον ?	Ν. Εβηνόγειον	X				X					X
92	Χάλασον - Χάλασον	Γ' αλ' αλ' αλ'	X				X					X
93	Χαμάφρα	Μαριολάτες	X				X					X
94	Χοριά	Κάστρο Χοστίων	X				X					X
95	Διερνός	Άγιος Κωνσταντίνος	X				X					X
96	Δηλών ?	Δήλησι	X				X					X
97	Δεσπύς	Δεσπύς, Εββίος και Σοφιά	X		X		X		X			X
98	Εσπιάς	Εσπιάς	X		X		X					X
99	Λαύριαν	Εσπιάς / Εσπιάς	X		X		X					X
100	Εμινός ?	Κατάλλα / Εσπιάς	X		X		X					X
101	?	Κάτω Σουβλάς	X				X					X
102	?	Γουλόγος	X				X					X
103	Χάλασον	Κάστρο Νάσιου	X				X					X
104	Αλάσιος ?	Αρίσσα	X				X					X
105	Εββίαν	Κάστρο, Ορμιά Ευβίαις	X		X		X					X
106	Ιστιάτα - Εσπιάτα	Κυβερνάτορο / Κάστρο Ορμιάς	X		X		X					X
107	Ουκιά	Κάτω Βασιλειά	X				X					X
108	Υαργιάς	Ιτάς	X				X					X
109	?	Καλλιπολις	X		X		X					X
110	Κίρρα	Μεγάλη Επικατερίδα	X		X		X					X
111	Ουδών	Κάτω Επικατερίδα - Μεγάλη	X		X		X					X
112	?	Κονναός	X				X					X
113	Κοπαί ?	Τοτόλα	X				X					X
114	Κοπαί ?	Στη νήσο Σκίρο	X				X					X
115	Κρήσιον - Κρήσιον	Αμφοδιστρο	X		X		X					X
116	Κρήσιον	Πύργος / Αφονάτες	X		X		X					X
117	Κένος	Κάστρο / Αφονάτες	X				X					X
118	Λαυριαν	Κακαβήρια / Άγιος Νικόλαος	X				X					X
119	Λαυριαν	Άγιος Νικόλαος	X				X					X
120	Μακρίαν ?	Αγίου Θεοδοίου	X				X					X
121	Μακρίαν ?	Ραυλάς	X				X					X
122	Μακρίαν ?	Φαγόροι / Ραυλάς	X				X					X
123	Νέα Πλαγιών	Κάτω Πράσιον	X		X		X					X
124	Νέκασα ?	Άγια Τριάδα / Παλαιόκαστρο	X				X					X
125	Ουάθια	Τολοφών, πρ. Βιθυνίτσα	X				X					X
126	Ουάθια	Κατάλα	X				X					X
127	Ορμινός ?	Ν. Παυλάς	X		X		X					X
128	Ορμινός ?	Κιζάρια	X		X		X					X
129	Ορμινός ?	Σκίρο	X		X		X					X
130	Ορμινός 2	Σκίρο	X		X		X					X

Πίνακας 3δ: Γεωγραφικά και χωρικά χαρακτηριστικά οικισμών της Επαρχίας Ελλάδος (συνέχεια)

ΑΔΜ ΕΠΙΧΡΙΑΣ	ΟΙΚΙΣΜΟΙ B + Γ + Δ ΜΕΤΡΟΥΣ (ΚΩΔΕΣ + ΧΩΡΙΑ)	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ						ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ				ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ	
			ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΕΛΑΦΟΥΣ			ΥΔΑΤΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ			ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ					
			ΠΕΛΙΝΟΣ	ΗΜΙ- ΟΡΙΝΟΣ	ΟΡΙΝΟΣ	ΠΑΡΑΠΟ- ΤΑΜΙΟΣ	ΠΑΡΑ- ΑΙΜΝΙΟΣ	ΠΑΡΑΘΑ- ΛΑΣΣΙΟΣ	ΜΕΘΟ- ΤΕΙΟΣ	ΔΙΑΠΕΡΙ- ΦΕΡΕΙΑ - ΚΟΕ	ΚΥΡΙΟΣ	ΔΕΥΤΕ- ΡΕΥΟΝ	ΚΟΜΒΟΣ	ΑΙΜΑΝΙ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
131	Θραυτός	Κοντά στη Σκάλα Γρασκού	X					X				X		X
132	?	Παλατιγόρι - Ροβίτς Ευβοίας				X								
133	Πετραμύς	Μουγγιά	X					X						X
134	Ανέστηρον	Κοντά στο Παλιό Φάλιρο	X					X						X
135	?	Κάστρο Σκροκουόνα	X					X						X
136	Φουκαίς	Φούρνος Μολανθρίνο							X					X
137	Αντίανος	Παλατιγόρι			X									X
138	Σχινόης	Μουρίες	X											X
139	Σέβριος	Σέβριος Χόρα	X					X						X
140	Σέβρι	Αλάκη	X					X						X
141	Σκόλιος	Νεοκρήνη / Μισοπαράδος			X									X
142	Σουφινίς ?	Παράδος			X									X
143	Σαλάνια	Μαυροί Ευβοίας	X			X								X
144	?	Μαυροί Ευβοίας	X											X
145	?	Άγιο Βλαχός			X									X
146	Τολαριών	Βιλάκι / Άγιο Πάντις / Μόρμυρα	X			X								X
147	Τραχίς - Ηράκλεια	Τραχίς / Ηράκλεια			X									X
148	Σύρος	Ερμιόπολις Σύρου	X					X						X
149	Ταθύρα - Ταθύς	Κυριά Βρόση	X					X						X
150	Αβρατών	Αβρατών	X					X						X
151	Καρχηναί	Καρχηναί Κορινθίας	X					X						X
152	Κλαυριά	Άγιος Βασίλειος			X									X
153	Μεγαλόπολις	Μεγαλόπολις			X							X		X
154	Πασι	Νεάπολις Λακωνίας	X			X								X
155	Γύθειον	Γύθειο	X					X						X
156	Κυλίσση	Κυλίσση	X					X						X
157	Πίλος 1	Αρμάτοβα - Αγραπτολόγορι	X			X								X
158	Ολυμπία	Αργαία Ολυμπία	X			X						X		X
159	Λεωκρον	Λεωνάρι			X							X		X
160	Μισσηναί	Μυκόνες			X							X		X
161	Σαμικόον	Κίττα Σαμικόον	X			X		X				X		X
162	Πηλη	Κίττα Άγρια	X			X		X				X		X
163	Πίλος 2 - Κορυφάσιον	Αγροίχνη			X							X		X
164	Αλφειός 2	Λαυρά Λαυρά	X					X						X
165	Ορφέας	Πύργος Ευβοίας	X					X				X		X
166	Ανθία	Καυρά Ευβοίας	X					X				X		X
167	?	Βαρονόβα Ευβοίας	X					X				X		X
168		Αντάκη	X					X				X		X
169		Βρεκρον	X			X						X		X
170		Άγιος Δημήτριος	X			X						X		X
171		Λούτσα	X					X				X		X
172	Αλάι Αρακινίδες	Λούτσα	X					X				X		X
173	Αγρίνον	Βρεκρόρι	X			X						X		X

Πίνακας 3ε: Γεωγραφικά και χωρικά χαρακτηριστικά οικισμών της Επαρχίας Ελλάδος (συνέχεια)

ΑΔΜ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	ΟΙΚΙΣΜΟΙ Β' + Γ' ΜΕΓΕΘΟΥΣ (ΚΩΜΕΣ + ΧΩΡΙΑ)	ΣΥΓΚΡΟΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ							ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ				
			ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΕΛΑΦΟΥΣ			ΥΔΑΤΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ				ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ		ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ		
			ΠΕΛΙΝΟΣ	ΗΜΕΛ. ΟΡΕΙΝΟΣ	ΟΡΕΙΝΟΣ	ΠΑΡΑΛΙΟ- ΤΑΜΙΟΣ	ΠΑΡΑ- ΛΙΜΝΙΟΣ	ΠΑΡΑΦΑ- ΛΑΣΙΟΣ	ΜΕΣΟ- ΓΕΙΟΣ	ΔΙΑΠΕΡΙ- ΦΕΡΕΙΑ - ΚΩΕ	ΚΥΡΙΟΣ	ΔΕΥΤΕ- ΡΕΥΟΝ	ΚΟΜΒΟΣ	ΑΙΜΑΝΙ
1	2	3	4			5					6		7	
174	?	Άγιος Γεώργιος	X			X	X						X	
175	?	Άσρα Σοφία	X				X							X
176	?	Κάτω Αλμυρά	X			X	X						X	
177	?	Γαλατάκι	X						X					X
178	?	Εβροπόλεως	X				X						X	
179	?	Στάρι	X				X						X	
180	?	Σωφρόν			X				X					X
181	?	Αγγελοκαστρον			X				X					X
182	?	Άγιος Βασίλειος			X				X					X
183	Φλινός	Πολύδροπος		X					X					X
184	Τράχη	Μαζώνιος		X					X					X
185	?	Μελισσι	X			X		X					X	
186	Πελλήνη	Ζούρα		X					X					X
187	Θενός	Καϊόβη			X				X					X
188	Αγρεσι	Μελισσι	X			X								X
189	Αέρι	Μίλη	X			X		X					X	
190	Προν	Τριπόδος	X			X								X
191	Ναυαλία	Ναυαλία	X					X						X
192	Αϊκά	Πόρτο Χίλι	X					X						X
193	?	Κάτω Εσθλαρος			X							X		X
194	Μίλια ?	Κονά στη θέση Δρόφου	X					X						X
195	?	Χαλαύρα			X				X					X
196	?	Νιστάνη			X				X					X
197	Γόρτες	Θέση κοντά στο Ελληνικό			X				X			X		X
198	Παλιότασι	Μακρομυτι - Προσύμη			X				X			X		X
199	Ασία	Ασία			X				X			X		X
200	Αθήναι	Αθήναι, θέση Αλίου			X				X			X		X
201	?	Καμάρα, Σοφοκράτης			X	X								X
202	Αστρον	Περαιός Αστρον, Αλανάκι	X					X					X	
203	Εύα	Μ. Λουκάς, Εύα Δοικιτών			X	X								X
204	Πρασι	Παρελία Ασπιδίου	X				X	X					X	
205	Παλιότα	Καϊόβη Γαυκρίστη		X		X					X			X
206	Αρτιάδα	Σταβρόχοι		X		X		X			X			X
207	Παλιός - Μασί	ΝΔ Απδότα Αικωνίας	X			X					X			X
208	?	Μολύδα, θέση Χαλδαια	X			X								X
209	?	Μονη/Βασι	X					X						X
210	(Επι)ήλιον	Άγιος Φειάς	X					X						X
211	?	Ελεφάντορας	X					X						X
212	Αγρ	Παλαγγάρι Αλκας	X			X					X			X
213	?	Κόρνος	X					X					X	
214	?	Κυτίμπος	X					X					X	
215	Μέσσα	Ακρετήριον Τρήνι	X					X					X	
216	Πόρτος	Πόρτος - Κάρβας			X	X			X					X
217	Οιόλας	Οιόλας	X			X			X					X
218	Αβία	Παλιότασι Αβίας	X					X					X	
219	Έρανα	Μαρεδοβία	X					X					X	
220	Πρώση	Πρώση	X					X					X	
221	?	Λογιάς, Άγιος Ανδρέας	X						X		X			X
222	Φειά	Ορχος Αγ. Ανδρέα ΗΒιάς	X			X		X					X	
223	Επτάμω	Κονά στο σημ. Επτάμω	X			X								X
224	Αέριον	Αέριον - Σαφίσι		X		X								X
225	Κλιμαρ	Κλιμαρία		X	X									X
226	Ψωγίς	Τριπύταια			X	X								X
227	Τριτάσι	Άγια Μαρίνα Τριτάσι			X	X								X
228	Αϊόκισον	Αϊόκισον			X	X								X
229	Ριον	Ριον	X			X		X						X
230	Αρβανον	Αρβανον	X			X		X						X
Σ=Α	79		51	12	15	24	4	44	16	10	15	10	7	34
Σ=Β+Γ		151	87	26	39	60	9	66	37	7	22	17	7	52
Σ=Α+Β+Γ		230	138	38	54	84	13	110	53	17	37	27	14	86

Πίνακας 4: Συγκεντρωτικός πίνακας χωροθέτησης οικισμών της *Επαρχίας Ελλάδος* στην ΠΒΠ κατά περιοχές και κατά οικιστική ιεραρχία. (Οι αριθμοί σε αγκύλες αναφέρονται στον αριθμό μητρώου κάθε οικισμού που αντιστοιχεί και στη χαρτογραφική χωροθέτησή του)

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	ΕΝΔΟ-ΕΠΑΡΧΙΑΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ	ΕΚΤΑΣΗ (τ.χλμ.)	ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΟΙΚΙΣΜΩΝ	ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΠΒΠ*			ΜΕΣΗ ΥΠΟΨΗΦΟΣ ΧΩΡΑ / ΟΙΚΙΣΜΟ
				ΠΟΛΕΙΣ	ΚΩΜΕΣ	ΧΩΡΙΑ	
ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ 12.870	I ΛΑΤΩΛΙΑ	2.705	11	[8]	[173]	[145] - [119] - [121] - [137] - [124] - [91] - [108] - [112] - [127]	245
	II ΦΩΚΙΣ	4.291	18	[4] - [9] - [10] - [2] - [5] - [11] - [6] - [12] - [13] - [14] - [15] - [16] - [25]		[95] - [123] - [130] - [117] - [128]	238
	III ΛΟΚΡΙΣ	982	31	[3] - [7] - [17] - [18] - [22] - [24]	[110]	[113] - [136] - [126] - [100] - [146] - [92] - [109] - [111] - [142] - [147] - [107] - [101] - [84] - [93] - [102] - [87] - [85] - [125] - [103] - [120] - [90] - [94] - [140] - [129]	32
	IV ΒΟΙΩΤΙΑ	2.542	21	[21] - [23] - [26] - [27] - [31]	[98]	[118] - [89] - [114] - [135] - [83] - [104] - [116] - [138] - [144] - [141] - [105] - [122] - [88] - [96] - [131]	121
	V ΑΤΤΙΚΗ	1.703	7	[33]	[170]	[133] - [134] - [169] - [171] - [172]	243
	VI ΜΕΓΑΡΙΣ	647	3	[34] - [35] - [36]			216
ΕΥΒΟΙΑ 3.700	VII ΕΥΒΟΙΑ	3.700	17	[19] - [28] - [29] - [30]	[99]	[106] - [165] - [166] - [132] - [80] - [164] - [82] - [167] - [168] - [143] - [186] - [97]	218
ΠΕΛΟΠΟΝ-ΝΗΣΟΣ 20.842	VIII ΚΟΡΙΝΘΙΑ	1.560	21	[1] - [44] - [45]		[149] - [150] - [151] - [152] - [174] - [175] - [176] - [177] - [178] - [179] - [180] - [181] - [182] - [183] - [184] - [185] - [186] - [187]	74
	IX ΑΡΓΟΛΙΣ	2.307	13	[48] - [49] - [50] - [51] - [52]		[160] - [188] - [189] - [190] - [191] - [192] - [193] - [194]	177
	X ΑΡΚΑΔΙΑ	4.248	15	[53] - [54] - [55]	[153] - [159]	[195] - [196] - [197] - [198] - [199] - [200] - [201] - [202] - [203] - [204]	283
	XI ΛΑΚΩΝΙΑ	3.728	20	[56] - [57] - [58] - [59] - [60]	[154] - [155]	[205] - [206] - [207] - [208] - [209] - [210] - [211] - [212] - [213] - [214] - [215] - [216] - [217]	186
	XII ΜΕΣΣΗΝΙΑ	2.889	11	[61] - [62] - [63] - [64] - [65] - [66]		[163] - [218] - [219] - [220] - [221]	264
	XIII ΗΛΙΣ	2.746	8	[67]	[158]	[156] - [157] - [161] - [222] - [223] - [224]	342
	XIV ΑΧΑΪΑ	3.364	10	[46] - [47] - [68] - [69]		[162] - [225] - [226] - [227] - [228] - [229] - [230]	336
ΥΠΟΑΙΘΙΟ (ΝΗΣΟΙ) 3.122	Κεφαλληνία	750	2	[70] - [71]			375
	Ζάκυνθος	405	2	[72]		[81]	202
	Λήγνα	85	1	[37]			85
	Σαΐμας	95	1	[43]			95
	Πτοσίδα	22,5	1	[38]			22,5
	Κέα	131	1	[39]			131
	Κύθνος	99	1	[40]			99
	Σύμμος	75	1	[139]			75
	Κίθρα	280	1	[73]			280
	Σκύρος	210	2	[42]		[115]	210
	Μίλος	85	1	[74]			85
	Κίμωλος	37	1	[76]			37
	Λήμνος	477	1	[78]			477
	Θήβας	280	1	[79]			280
	Σύρος	84	1	[148]			84
	Δήλος	3,5	1	[41]			3,5
	Στροφάδες	3	1	[75]			3
ΣΥΝΟΛΟ		40.534	230	79	10	141	

SUMMARY

Dimitris P. Drakoulis

CITIES, TOWNS AND VILLAGES IN THE *HELLAS* PROVINCE
DURING THE EARLY BYZANTINE PERIOD (4th - 6th C. AD)

The aim of this paper is to study the regional organization of settlements in the *Hellas* province during the early Byzantine period (EBP - 4th-6th century AD). Three historical cross sections have been attempted in order to clarify the administrative transformations of the region: a) in the 4th century (source: *Laterculus Veronensis*), b) in the 5th century (source: *Notitia Dignitatum*) and c) in the 6th century (source: the *Synekdemos* of Hierocles). A cartographic representation of the historical topography was created in order to describe and clarify the regional context. An accompanying database was also constructed in order to classify the settlements according to historical and geographical criteria. The first set of criteria is related to parameters and variables such as the date of foundation, continuous presence in five distinct historical periods, ancient and modern place names. The second set is related to the location of the settlement and uses parameters and variables such as geomorphology, water elements, communication networks and presence of a nodal point or port. An investigation of the archaeological findings of the various settlements has also been conducted in order to present the material remains of the EBP. The final object of the paper is the enrichment of historical geographic knowledge regarding the settlements network of the province and the correlation of this information with communication networks and cultural exchanges.

